వ్యా.— అవ.— మూన్ఱామ్పాట్టు.— (మనత్తుళ్ళార్) కీழ్‌ వరుమ్ఱైయమనస్సు అఙ్గేమరువినపడి శొల్లిన్ఱు, అవనివరుమ్ఱైయమనస్సైయల్లతఱియాతపడి శొల్లుకిఱతిల్,

(మనత్తుళ్ళానిత్యాది) ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కాక త్తిరుప్పాఱ్కడలిలేకిడన్దు, అవ్వోపాతి పెరియపిరాట్టియార్ తిరుములైత్తడత్తైయుమ్ ఒరుస్థానమాక వుడైయనాయ్, తణ్డుழாయ్ మార్వనాయ్, శినత్తిలే శెరునరానవర్‌కళ్ * మழுఙ్గుమ్పడిశెయ్‌తు, ఆశ్రితవిరోధికళ్ పోకప్పెత్ఱో మెన్ఱుకన్దు, అత్తాలే శ్రమహరమానవడివై యుడైయనాయ్ అనుభవిత్తల్లతు విడాతనరకత్తైక్కడక్కైక్కు భేషజమానవన్. (మనత్తుళ్ళాన్) ఎన్నుడైయ మనస్సిలుళ్ళాన్. ౩.

అరు.— మూన్ఱామ్పాట్టు.— శెరున రుక-శత్రుక్కళ్ మడియ. ౩.

మరున్దుమ్ పొరుళుమ్ అముతముమ్ తానే
తిరున్దియ శెఙ్గణ్మా లాఙ్గే—పొరున్దియ
నిన్ఱులక ముణ్డుమిழ్‌న్ద నీరేన్ఱు మూవడియాల్
అన్ఱులకన్తా నోనడి. ౪.

అన్వ.— తిరున్దియ శెమ్‌కణ్ మాల్ అఙ్గే పొరున్దియ నిన్ఱ ఉలకమ్ ఉణ్డు ఉమిழ்న్దు నీర్ ఏన్ఱు మూఅడియాల్ అన్ఱు ఉలకమ్‌తాయోన్ అడితానే (15) మరున్దుమ్ పొరుళుమ్ అముతముమ్. (19)

అర్థము.— నిశ్చయమును దెలిపెడు ఎఱ్ఱనైన నేత్రములుగలసర్వేశ్వరుఁడు ఆజగద్రక్షణమందు అమరియున్న మనస్సుగలవాఁడైయుండి లోకములను అదగించి వెలుపలఁ గక్కి దానజలమునుబట్టి మూడడుగులచేత అప్పుడు లోకములనుకొలిచిన వానియొక్క శ్రీపాదమే (౧౫) ఔషధము; ధనము; అమృతము. (౧౯) ౪.

వ్యా.—నాలామ్పాట్టు.—(మరున్దుమిత్యాది)మరున్దెన్ఱువిరోధి నిరసనమాత్రత్తైక్కొణ్డు పొరుళెన్ఱు ఉపాయమాక్కి అముతమెన్ఱు ఉపేయమెన్గిఱతు. మరున్దెన్ఱు ఉపాయమాక్కి పొరుళు మముతమున్తానేయెన్ఱు ఉపాయత్తిలిరణ్డవస్థైయై చ్చొల్లుకిఱతెన్ఱుమామ్, (తిరున్దియ

* మழுఙ్గుమ్పడి - నశించునటుల.

శెజ్గణ్ మాల్)ఇవనీశ్వర నెన్ఱఱియలామ్బడి తిరున్దిచ్చివన్దకణ్ణైయుడై య నాన సర్వేశ్వరణ. (తిరున్దియ) ఇవ్వాత్మాక్కళ్ తిరున్దావిట్టాల్ ఇవన్ఱై త్తిరుత్తప్పారాతే ఇవన్ఱుక్కిడాక త్తన్నై త్తిరుత్తిక్కొణ్డిరుక్కుమ్ సర్వేశ్వర నెన్ఱుపుమామ్ (అజ్గేపారున్దియ)శ్రియఃపతివన్దు నీరేఱ్ఱిడా నెన్ఱు కూశవేణ్డాతపడి ఇరప్పిలే పారున్దినిన్ఱు లోకత్తైనీరేఱ్ఱు, లోకత్తై వయిఱ్ఱిలేవైత్తుక్కాత్తు. వెళినాడు కాణ ఉమిఴ్న్దు, నీరేఱ్ఱులోకత్తై మూవడియాలే అళన్దవనుడైయ తిరువడి మరున్దు మొవ్వురుళుమపాత మున్నానే. ౪.

అరు.— నాలామ్బాట్టు.— పొరుళుపాయమానపోతు, మరున్దెన్ఱు అనిష్టనివృత్తిశొల్లుకైయాలే ఇష్టప్రాప్తిక్కుపాయమెన్ఱపడి. (తిరున్దియ) కణ్ణుగాక్కతల్ అవను క్కాతల్ విశేషణమ్. ౪.

అడివణ్ణన్తామరై యన్ఱులకన్తాయోన
పడివణ్ణమ్ పాఱ్కడల్ నీర్వణ్ణమ్—ముడివణ్ణమ్
ఓరాழிవెయ్యో నొళియుమహ్తన్ఱే
ఆరాழிకొణ్డాఱ్కழకు. ౫.

అన్వ — అన్ఱు ఉలకమ్ తాయోన్ అడివణ్ణమ్ తామరై. (5) పడివణ్ణమ్ పార్కడల్ నీర్ వణ్ణమ్. (10) ముడివణ్ణమ్ ఓర్ ఆழி వెయ్యోన్. ఒళియుమ్ అహ్తన్ఱే (16) ఆర్ ఆழிకొణ్డాఱ్కு అழకు. (19)

అర్థము.— మహాబలిమూడడుగులిచ్చినప్పుడు లోకములను కొలిచినవానియొక్క శ్రీపాదములరూపము తామరపుష్పమువలెనుండెను, (౫) తిరుమేనుయొక్క కాన్తి భూమినిచుట్టియుండెడి సముద్రజలమువలెనుండెను. (౧౦)కిరీటకాన్తి ఏకచక్రరథముగల సూర్యునివలెనుండెను. స్వామి తేజస్సును సూర్యునివలె నుండెనుకదా. (౧౬) సౌందర్యముతోనిండిన చక్రాయుధముసుధరించినవానియొక్క అందమిట్లుండెను (౧౯) ౫.

వ్యా.— అవ.— ఐన్దామ్బాట్టు.—(అడివణ్ణమ్) తిరువులకళన్దరుళిన పడిప్రస్తుతమానవాఱే అతుక్కుత్తోత్తిరుఅవనழகై యనుభవిక్కిఱార్.

(అడివణ్ణన్తామరై) తిరువడికళుడైయనిఱమ్ తామరై. (అన్ఱిత్యాది) లోకత్తై యడజ్గలుమళన్దుకొణ్డవనుడైయ నిఱమ్ పార్

శూళ్న్దకడలిల్ నిఱమ్. వెళుప్పుప్పే శకికఱివిడవాకిల్ తిరుప్పాఱ్కడలినుడైయ నిఱమ్. (ముడియిత్యాది) తిరువభిషేకత్తినుడైయ నిఱమ్ ఆదిత్యన్. (ఒళియుమంశత్తేఇత్యాది) కైయిలేతిరువాళ్ళిపిడిత్తాల్ వేఱోరువాభరణమ్ శాత్తవేణ్డాతిరుక్కుమవనుడైయ వడివు అడివణ్ణాన్నామరై. ౫.

అరు.— ఇన్దావ్యాట్టు.— (ఒళియుమంశత్తే) ఆభిరణశోభైయాల్ వన్దతేజస్సు మన్ద వాదిత్యనుడైయ తేజస్సుపోలే యన్గోకస్తంబడి, ఇకుక్రియాపదమ్. ౫.

అళ్గకన్తేయాళ్ళియాణ్ కాళ్ళినీర్వణ్ణన్
అళ్గకన్తేయణ్డఙ్కడత్తల్—అళ్గకన్తే
అన్గైనీరేఱ్ఱాఱ్కులర్ మేఱోఙ్ కాల్ కళ్ఘువ
క్కన్గైనీర్ కాన్తకళ్ఘల్.   ౬.

అన్వ.— ఆళియాఱ్కు ఆళినీర్వణ్ణమ్ అళ్గకన్తే. అణ్డకడత్తల్ అళ్గకన్తే. (5). అమ్కై నిరేఱ్ఱాఱ్కు అలర్మేలోన్ కాల్ కళ్ఘువ కఙ్గైనీర్ కాన్త కళ్ఘల్ అళ్గకన్తే (15)

అర్థము. చక్రాయుధముగల సర్వేశ్వరునికి సముద్రజలమువంటిరూపము అందముకదా. బ్రహ్మాణ్డమునుఆక్రమించుట అందముకదా. (౫) సుందరమైన శ్రీహస్తమునందు దానజలమునుబట్టిన వారికి కమలాసనుండైనబ్రహ్మ శ్రీ పాదమును కడగగ గఙ్గాజలమును ప్రవహింపజేసినతిరువడి మనోహరమైనది కదా. (౧౫)   ౬.

వ్యా.— అవతారిక్యాట్టు.— (అళ్గకు) (ఆళియిత్యాది) సర్వేశ్వరనుక్కు క్కడలినీరుడైయ నిఱమ్ వెలుమనేనిఱమాకుమతేయో? అళ్గకన్తో? ఇన్నిఅముడైయవర్క్కు వేఱోరు ఒప్పనై వేణుమో?(అణ్డఙ్కడత్తలళ్గకన్తే) శెయలో అళ్గకిత్తన్తి క్కే యిరుక్కుఅతు.(అన్గైఇత్యాది) తిరువడితాన్ గఙ్గైక్కుక్కారణమెన్ఱు పావనమాకుమతేయో? (అళ్గకన్తే) అతువుమవనుక్కళ్గకన్తో.   ౬.

కళ్ఘల్ తొళుతుమ్ వా నెఞ్జే .కార్క్కడల్ నీర్ వేలై
పొళ్ఘిలళన్ద పుళ్ళూర్ తిచ్చెల్వన్—ఎళ్ఘిలళన్దు

మెణ్ణక్కరియానై యెప్పొరుట్కుమ్ శేయానై
నణ్ణక్కరియానై నామ్. ౭.

అన్వ.—నెఞ్జే! కార్ కడల్ నీర్ వేలై పొళిల్ అళన్ద పుళ్ళూర్తి శెల్వన్ (8) ఎళిల్ అళన్దు ఎణ్ణక్కుమ్ అరియానై ఎప్పొరుట్కుమ్ శేయానై (14) నణ్ణక్కు అరియానై కళల్ నామ్ తొళుతుమ్ వా. (20)

అర్థము.— ఓమనసా! నల్లనైన సముద్రజలమునకు నెల్లయైన భూమిని గొలిచిన వాఁడును, గరుడవాహనారూఢుండును, శ్రియఃపతియును, (౮) సౌన్దర్యమును పరిచ్ఛేదించి గలుచుటకుఁగూడనలవికానివాఁడును,ఎల్లవస్తువులకును దూరమైయుండువాఁడును (౧౪) (అనాశ్రితులు) సమీపించుటకు దుర్లభుండునైనసర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములను మన మాశ్రయించెదము రమ్ము. (౨౦) ౭.

వ్యా.—అవ.—ఏళాంపాట్టు.—అళకిప్పడి కుత్తైవశ్యపిన్బు నాముమిప్పడి యనుభవిప్పో మెన్ఱు తిరువుళ్ళత్తై యళైక్కిఱార్.

(కార్కడలిత్యాది) కడల్ శూళ్న్దభూమియై యళన్దు,పుళ్ళూర్తి, అత్తాలే శ్రీమానాయ్. (ఎళిలిత్యాది) ఎళిలై యళన్దు మనోరథిక్క వొణ్ణాతవనై. (ఎప్పొరుట్కుమ్ శేయానై) ఎల్లాప్పొరుళ్కళుక్కుమ్ దూరస్థనాయుళ్ళవనై. (నణ్ణక్కరియానై) స్వయత్నత్తాలే కాణ్బార్కుక్కిట్టవరియనానవనై. (నామ్కళల్ తొళుతుమ్వా నెఞ్జే) అవన్ కాట్టక్కాణవిరుక్కిఱనామ్ తిరువడికళై త్తొళువోమ్పోకు. ౭.

అరు.— ఏళాంపాట్టు.— కరునీరై యుడైయకడక్కరైయాలే శూళప్పట్ట భూమి. పొళిల్-భూమి. వేలై-కరై. అళన్దు-అళకైప్పరిచ్ఛేదిత్తు ౭.

నామమ్పలశొల్లి నారాయణావెన్ఱు
నామఙ్గైయాల్ తొళుతునన్నెఞ్జే—వామరువి
మణ్ణులక ముణ్డుమిళ్న్దు వణ్డఱైయు న్తణ్డుళాయ్
క్కణ్ణనైయే కాణ్గ నఙ్గణ్. ౮.

అన్వ.— నల్ నెఞ్జే! పలనామమ్ నారాయణావెన్ఱు శొల్లి (5) నామ్ అమ్ కైయాల్ తొళుతుమ్. మరువివా. (10) మణ్ణులకమ్ ఉణ్డు ఉమిళ్న్దు వణ్డు అఱైయుమ్ తణ్ తుళాయ్ కణ్ణనైయే నమ్ కణ్ కాణ్గ. (20)

అర్థము— మంచిమనసా! అనేక తిరునామములను నారాయణాయనెడి తిరునామమును అనుసంధించి(౫) మనముమంచిహస్తములతో సేవించెదము. అమరిరమ్ము.(౧౦) భూమిమొదలగులోకములను ఆరగించి వెలుపల గ్రక్కినవాఁడును తుమ్మెదలు ఝూంకరించుచున్న చల్లనైనతిరుత్తుళాయ్‌మాలగలవాఁడునైన కృష్ణునే మననేత్రములు సేవించును. (౨౦) ౮.

వ్యా–అవ.—ఎట్టామ్బాట్టు–(నామమ్) ఎల్లావిన్ద్రియజ్గళుమ్‌అవనైయనుసన్ధిక్క వేణుమెన్గిఱార్.

(నామమ్పలశొల్లి) కార్యబుద్ధ్యాశొల్లుకిఱారాకిలితే యొన్ఱై చ్చొల్లువతు. ఎల్లాత్తిరునామజ్గళై యుమ్‌శొల్లి. (నారాయణావెన్ఱు) అసాధారణమాన నామత్తైచ్చొల్లి. (కైయాల్‌తొఴుతునన్నెఞ్జే) ఎల్లావిన్ద్రియజ్గళుక్కుమడినీయితే. (మణ్ణైత్యాది) ప్రళయమ్ వరుమెన్ఱెక్క వేఱొలి వయిఱ్ఱిలేవైత్తు వెళినాడుకాణవుమిఴ్న్దు భోగ్యభూతనాయ్ సులభనాన కృష్ణనైయే విరుమ్బి *కాణవేణుజ్గాణ్. ౮.

కణ్ణుజ్కమలమ్ కమలమేకైత్తలముమ్
మణ్ణళన్దపాతముమ్ మఱ్ఱవైయే—ఎణ్ణిల్
కరుమాముకిల్వణ్ణన్ కార్కడల్‌నీర్వణ్ణన్
తిరుమామణివణ్ణన్ తేశు. ౯.

అన్వ.—కరు మా ముకిల్ వణ్ణన్ కార్ కడల్ నీర్ వణ్ణన్ తిరు మామణివణ్ణన్ తేశు ఎణ్ణిల్ కణ్ణుమ్ కమలమ్. (12) కైత్తలముమ్ కమలమే. మఱ్ఱు మణ్ అళన్ద పాతముమ్ అవైయే. (19)

అర్థము.—నల్లనైన గొప్పమేఘమువలె శ్రమహరమైనస్వభావముగలవాఁడును, నీలమైన సముద్రపు జలమువలె అపరిచ్ఛిన్నమైన రూపముగలవాఁడును సుందరమై వెలపొడుగైనరత్నమువలెచల్లనైన రూపముగలవాఁడునునైన శ్రియఃపతియొక్క కాన్తిగల తిరుమేనును ధ్యానించినయెడల నేత్రములును తామరసపుష్పములవలేనున్నవి. (౧౨) అరచేతులును తామరసపుష్పములవలెనున్నవి.మఱియుభూమిని గొలిచిన వాని పాదములును అట్లేయున్నవి. (౧౯) ౯.

---

* పా. కాణవేణుమ్‌కణ్.

వ్యా.— ఒన్బదామ్బాట్టు.—(కణ్ణుమ్) (కరుమాముకిల్ వణ్ణన్ కార్కడల్ నీర్వణ్ణన్ తిరుమామణివణ్ణన్తేశజ్ఞిల్) శ్రీమహారమా యక్కణ్ణుక్కడఙ్గాతే తిరణ్డుకుళిర్న్దిరున్దవనుడైయ వఴక్కైయెణ్ణిల్. (కణ్ణుక్కమలజ్కమలమే క్కైత్తలముమ్ మణ్ణళన్ద పాదముమ్ మఱ్ఱైయే) కాడుమోడుమాన భూమియైయళన్దతువుమ్ పూవైకొణ్డే.

తేశన్తిఱలు న్తిరువు మురువముమ్
మాశిల్ కుడిప్పిఱప్పుమ్ మఱ్ఱైయుమ్—పేశిల్
వలమ్పురిన్దవాన్శఙ్గ్కొణ్డాన్ పేరోత
నలమ్పురిన్దు శెన్ఱడైయుమ్ నన్గు. ౧౦.

అన్వ.— వలమ్పురిన్ద వాల్ శఙ్గమ్కొణ్డాన్ పేర్ ఓత నన్గు పేశిల్ (7) తేశుమ్ తిఱలుమ్ తిరువుమ్ ఉరువముమ్ మాశుఇల్ కుడిప్పిఱప్పుమ్ మఱ్ఱైయుమ్ నలమ్పురిన్దు శెన్ఱు అడైయుమ్. (17)

అర్థము.— దక్షిణావర్తముగల తెల్లనైన శఙ్ఖమును ధరించినవానియొక్క తిరునామముల ననుసన్ధింప దాని ఫలమును వర్ణింప (౭) తేజస్సును వీర్యమును సంపత్తును సౌన్దర్యమును దోషములేని వంశమందుబుట్టుటయు తక్కినవన్నియు (తమంతట) మంచినిగోరి వచ్చిచేరును. (౧౭) ౧౦.

వ్యా.—అవ.—పత్తామ్బాట్టు.—(తేశుమ్) అఙ్గుళ్ళ వఴక్కే పేశిప్పో ముత్తనైయో; నమక్కుమ్ శిలపేఱుకళ్ వేణ్డావో వెన్నిల్; నామవనుడైయ తిరునామఙ్గళై చ్చొల్ల ఉపక్రమిక్క ఎల్లాసమ్పత్తుకళుమ్ తఙ్గళుడైయ స్వరూపప్రాప్తిక్కాకత్తానే వన్దడైయుమెన్గిఱతు.

(తేశుమ్) మతిప్పుమ్. (తిఱలుమ్) పరాభిభవనసామర్థ్యముమ్. (తిరువుమ్) ఐశ్వర్యముమ్. (ఉరువముమ్) వడివఴకుమ్. (మాశిల్ కుడిప్పిఱప్పుమ్) కుఱ్ఱమఱ్ఱ పిఱప్పుమ్. (మఱ్ఱైయుమ్నన్గు) అనుక్తమానవైయుమ్ ఇవైయెల్లామ్ నన్గు. (పేశిల్) తిరునామమ్ శొన్నతుక్కు ఫలమ్ పేశప్పోకాతు; ప్రయోజనత్తిలే పేశిల్. (వలమ్పురిన్ద

విత్యాది) సర్వేశ్వరనుడైయ తిరునామత్తై చ్చొల్ల. (నలమ్పురిన్దు శెన్ఱడై యుమ్) ఇస్సమ్పత్తెల్లామ్ తన్ పేఱాక చ్చెన్ఱడైయుమ్. ౧౦.

అరు.— పత్తామ్పాట్టు.— నన్గు - కీఴ్ చ్చొన్న ఎల్లానన్మైయుమ్, నలమ్పురిన్దు- నలమాక ప్పురిన్దిరుక్కై. ౧౦.

నన్గోతుమ్ నాల్వేతత్తుళ్ళాన్, నఱవిరియుమ్
పొఙ్గోతరువిప్పునల్వణ్ణన్ — శఙ్గోత
ప్పాఱ్కడలాన్ పామ్బణైయిన్ మేలాన్, పయిన్ఱురైప్పార్
నూఱ్కడలాన్ నుణ్ణఱివినాన్. ౧౧.

అన్వ.—నన్గు ఓతు నాల్వేతత్తుళ్ళాన్ నఱవు ఇరియుమ్ పొఙ్గు ఓతమ్ అరువిప్పునల్ వణ్ణన్ శఙ్గు ఓత పాఱ్కడలాన్ పామ్బణైయిన్మేలాన్ పయిన్ఱు ఉరైప్పార్ నూల్ కడలాన్ నుణ్ అఱివినాన్. (16)

అర్థము.— చక్కగా సధ్యయనము జేయఁదగిన నాలుగు వేదములయందును ప్రతిపాదింపఁబడినవాఁడును, తేనె తోఁటుకట్టిదియూ వృద్ధిఁబొందిన సముద్రమువంటి దియు కొండచరులజలమువంటిదియునైన వర్ణముగలవాఁడును, శఙ్ఖములతోను అలలతోను కూడుకున్న క్షీరాబ్ధియందు బవ్వళించినవాఁడును, శేషశయ్యమీఁద శయనించినవాఁడును, విమర్శించి చెప్పిన మన్వాదుల శాస్త్రసాగరమునందు ప్రతిపాదింపఁబడిన వాఁడునునైన సర్వేశ్వరుఁడు సూక్ష్మజ్ఞానముచేతఁ దెలిసికొనఁ దగినవాఁడై యున్నాఁడు. (౧౬) ౧౧.

వ్యా.— అవ.— పతినోరామ్పాట్టు.— (నన్గోతుమ్) అవన్ తిరునామత్తై చ్చొల్లత్తానే కాట్టక్కాణుమత్తనై. అల్లాతార్ క్కుదుర్జ్ఞేయనెన్గిఱతు.

(నన్గోతుమిత్యాది) ప్రతినియతవిశేషఙ్గళోడే కూడ సాఙ్గాధ్యయనమ్పణ్ణిన వేదఙ్గళాలే “వేదైశ్చసర్వై రహమేవవేద్యః” ఎన్గిఱపడియే ప్రతిపాదిక్కప్పట్టవన్. (నఱవిత్యాది) తేన్ తోట్కుమ్పడి యాయ్ క్కిళర్న్దకడల్ పోలేయుమ్ అరువిప్పునల్ పోలేయుమిరున్దుళ్ళ తిరుమేనియైయుడైయవన్. (శఙ్గోతప్పాఱ్కడలాన్) శఙ్గుకళోడే కూడిన

తిరైమైయుడైత్తాన తిరుప్పాఱ్కడలిల్ కణ్వళర్న్దరుళుమవఞ్. (పామ్బణైయిన్మేలాన్) అనన్తశాయీ. (పయిన్ఱురైప్పార్ నూఱ్కడలాన్) ఆదరమాక ప్పుఱైక్కుమవర్కళాలే ఇతిహాసపురాణఙ్గళాలే ప్రతిపాదిక్కప్పడుమవన్. (నుణ్ణఱివినాన్) స్వయత్నత్తాలే యఱివార్క్కు దుర్జ్ఞేయఞ్. ౧౧.

అను.— పదినోరామ్బాట్టు.— శొల్ల - శొల్లుకైక్కు; ప్రతినియతవిశేషఙ్గళోడే కూడవెన్ఱపడి. (నలివిరియుమ్) నలివు-తేఞ్, ఇరియుమ్; శితఱుమ్బడి, తోఱ్క్కుమ్బడి యెన్గై. నూఱ్కడల్-శాస్త్రక్కడల్. ౧౧.

అఱివెన్నున్తాళ్ కొళువి యైమ్బులనుమ్తమ్మిల్
శెఱివెన్నుమ్తిణ్కతవమ్ శెమ్మి—మఱైయెన్నుమ్
నన్గోతినన్గుణర్వార్ కాణ్బరే, నాడోఱుమ్
పైఙ్గోతవణ్ణఞ్పడి. ౧౨

అన్వ.— ఎన్నుమ్ మఱై నన్గు ఓతి అఱివెన్నుమ్ తాళ్ కొళువి (7) ఐమ్బుల నుమ్ తమ్మిల్ శెఱివెన్నుమ్ తిణ్ కతవమ్ శెమ్మి నన్గు ఉణర్వార్ (14) పైఙ్గోత వణ్ణఞ్ పడి నాడోఱుమ్ కాణ్బర్. (18)

అర్థము.— ఎప్పుడును వేదములను బాగుగ నధ్యయనముజేసి జ్ఞానమనెడుబీగము వేయను తగిలించి (౭) పఞ్చేన్ద్రియములను తనయందుఅణచుటయనెడిదృఢమైన తలుపునువేసి చక్కగ తెలిసికొనందగినవారు (౧౪) శుద్ధరమైన సముద్రమువంటిరూపముగల సర్వేశ్వరుని ప్రకారములను ఎల్లప్పుడును అనుభవింతురు. (౧౮) ౧౨.

వ్యా.— అవ.— పన్నిరణ్డామ్బాట్టు.— (అఱివెన్నుమ్) ఒరుత్తరుక్కుమఱియప్పోకాతో వెన్నిల్, ఇప్పడియఱివార్క్కఱియలామెన్గిఱతు.

(అఱివిత్యాది) తణ్ణితానశ్రవణజ్ఞానత్తైమూట్టి. (ఐమ్బులనుమిత్యాది) బాహ్యేన్ద్రియఙ్గళ్ మనస్సోడేకూడి మనస్సు ఆత్మావోడేకూడియిరుక్కై విచ్ఛేదవాకిఱతిణ్ణియకతవై ఇన్ద్రియఙ్గళ్ బాహ్యవిషయఙ్గళిల్ పోకాతపడిశెమ్మి. (మఱైయెన్నుమ్నన్గోతి) "యోగాత్స్వాధ్యాయ

మాపునేత్ ". యోగజ్ఞైక్కవన్దాలుమ్ ప్రమాణ ప్రమేయజ్ఞళ్ళైయ శేర్త్తి యనుసన్ధిక్కవేణుమ్. (నన్గిత్యాది) ఉపాసనమ్-ధ్రువానుస్మృతి; దర్శన సమానాకార ప్రత్యక్షతాపత్తి, ఇవ్వళవాక పుణర్న్దవర్కళ్ నన్గుణర్న్దవరాకిఱార్. (నాడోఱుమిత్యాది) శ్రమ హారమానపడివైయుడై యవనుడైయపడి. ఇప్పడియుణర్న్దవర్కళ్ నాళ్ తోఱుజ్ఞ్యాన్బర్కళ్.

అరు.— పన్నిరణ్డామ్బాట్టు.— తాళ్ కాళుని. మేలే కతవుళొల్లుకైయాలే జ్ఞానమాకియ తాళ్ళైయిట్టు ఎన్గిఱతు. (యోగాదిత్యాది) యోగత్తినాలే అనధీతశాస్త్రకళ్ళైయుమఱికై. ౧౨.

పడివట్టత్తామరై పణ్డులకమ్ నీరేఱ్ఱు
అడివట్టత్తా లళప్ప నీణ్డ—ముడివట్టమ్
ఆకాయ మూడఱు త్తణ్డమ్బోయ్నీణ్డతే
మాకాయమాయ్నిన్ఱ మాఱ్కు. ౧౩.

అన్వ.— పణ్డు ఉలకమ్ నీరేఱ్ఱు పడివట్టత్తామరై అడివట్టత్తాల్ అళప్ప మాకాయమాయ్ నిన్ఱ మాఱ్కు (10) నీణ్డ ముడివట్టమ్ ఆకాయమ్ ఊడఱుత్తు అణ్డమ్ పోయ్ నీణ్డతే. (16)

అర్థము.— పూర్వకాలమందు లోకములు దానజలమునుబట్టి తామరసపుష్పములవలెనుండు భూవలయమును తిరువడితో గొలవ గొప్ప శరీరముగలవాడై నిలిచిన సర్వేశ్వరునియొక్క (౧౦) దీర్ఘమైన కిరీటము ఆకాశమునునడుమ భేదించి బ్రహ్మాండమువఱకుపోయి పెరిగెనుకదా. (౧౬) ౧౩.

వ్యా.—పతిమ్మూన్ఱామ్బాట్టు.—(పడివట్టత్తామరై) భూవలయమాకియ తామరై పువ్వై. (పణ్డిత్యాది) అడివలయత్తాలేయళప్ప. (నీణ్డవిత్యాది) వడివాలేపారిత్తు వ్యామోహత్తైయుడైయనానవనుక్కు త్తిరువభిషేకమానతు ఆకాశత్తైయూడఱుత్తు అణ్డభిత్తి కడవ్వరుకేనీణ్డతు.

అరు.— పతిమ్మూన్ఱామ్బాట్టు.— పడి వట్టత్తామరై- వట్టమాయిరుక్కిఱ భూమియాకియ తామరై. మాకాయమాయ్నిన్ఱ-పెరియవడివైయుడైయ. మాఱ్కు - వ్యామోహత్తైయుడైయవనుక్కు. ౧౩.

మాఱ్పాల్ మనమ్ శుళిప్ప మఙ్గైయర్ తోళ్ కైవిట్టు
నూఱ్పాల్ మనమ్ వైక్క నొయ్విత్తామ్—నాఱ్పాల
వేతత్తాన్ వేఙ్గడత్తాన్ విణ్ణోర్ ముడిదోయుమ్
పాతత్తాన్ పాత మ్పణిన్దు. ౧౪.

అన్వ.— నాఱ్పాల వేతత్తాన్ వేఙ్గడత్తాన్ విణ్ణోర్ ముడి తోయుమ్ పాతత్తాన్ పాతమ్ పణిన్దు (9) మాఱ్పాల్ మనమ్ శుళిప్ప మఙ్గైయర్ తోళ్ కైవిట్టు నూఱ్పాల్ మనమ్ వైక్క నొయ్విత్తామ్. (13)

అర్థము.— చతుర్విధ వేదప్రతిపాద్యుఁడును వేఙ్కటాచలవాసియు నిత్యసూరి కిరీట స్పృష్ట పాదములవానియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించి (౯) సర్వేశ్వరుని యందు చిత్తము నుంచినయెడల నారీబాహులతలయందు ఆశనువిడచి వేదాన్తమందు మనస్సును నిలుప సులభమగును. (౧౦) ౧౪.

వ్యా.— అవ.— పతినాలామ్పాట్టు.— (మాఱ్పాల్) "అతి వెన్నుణ్ణాళ్ కొళువి" ఎన్గిఱపాట్టిల్ శొల్లుకిఱపడి ఇన్ద్రియ జయమ్పణ్ణి యతికైయరితాయిరున్దతే; ఆశ కర్తురుక్కు మత్తనైయో వెన్నిల్; ఇళుక్క వేణ్డాతపుపాయమ్ శొల్లుకిఱతు.

(నాఱ్పాలవేతత్తాన్) నాలుప్పకైయాన వేదత్తాలే ప్రతిపాదిక్కప్పడుమవన్. వేదైకసమధిగమ్యనాకిల్ కణ్ణాలేకాణ్గిఱ శబ్దాదికళై యనుభవిప్పార్కుక్కాణనరితితే యెన్నిల్; (వేఙ్గడత్తాన్) కణ్ణాలేకణ్డనుభవిక్కుమ్పడి తిరుమలైయిలేవన్దునిన్ఱవనై. ఆకిల్ కణ్ణాలేకాణప్పడుకిఱ శబ్దాదికళోడొక్కుమో వెన్నిల్; (విణ్ణోర్ముడి తోయుమ్పాతత్తాన్) ఇప్పడి తిరుమలైయిలే నిఱ్కిఱవన్ నిత్యసూరికళుక్కు స్పృహణీయనానవన్. అవన్ తిరువడికళిలేపణిన్దు. (మాఱ్పాల్ మనమ్ శుళిప్ప) వ్యాముగ్ధనాయిరుక్కి అవన్బక్కలిలే మనస్సు శుళిక్క. (మఙ్గైయర్ తోళ్ కైవిట్టు) నరకత్తిలేమూట్టక్కడవతాన స్త్రీకళుడైయతోళ్కై కైక్కవిట్టు. (నూఱ్పాల్మనమ్ వైక్క నొయ్విత్తామ్) ప్రమాణఙ్గళిలే అల్పమ్ మనస్సై నైక్కవెళితామ్. ౧౪.

పణిన్దుయర్న్ద పౌవప్పడు తిరైకళ్ మోత
పణిన్దపణమణికళాలే—అణిన్దు,అ
ఙ్గనన్దనన్దైక్కిడక్కుమమ్మాన్, అడియేన్
మననన్దనన్దైక్కిడక్కుమ్వన్దు. ౧౫.

అన్వ.— పౌవమ్ పడు ఉయర్న్దు పణిన్ద తిరైకళ్ మోత పణిన్ద పణమణికళాలే అణిన్దు అనన్దనన్దై కిడక్కుమ్ అమ్మాన్ (12) అఙ్గువన్దు అడియేన్ మనన్దనన్దై కిడక్కుమ్. (16)

అర్థము.—సముద్రమునందు బుట్టి లేచి పడెడు అలలు కొట్ట (అదిపడకుండ) వంచిన ఫణామణులందలి మణులచేత నలఙ్కరింపఁబడిన శేషశయ్యయందు నిద్రించుచున్న సర్వేశ్వరుఁడు (12) అచ్చోటనుండివచ్చి దాసుని మనస్సనెడు పడకయందు పవ్వళించును. (౧౬) ౧౫.

వ్యా.— అవ.— పతినైన్దామ్పాట్టు.—(పణిన్దు) అవనాలే స్వయంపరిక్కప్పట్టవనుక్కు దుఃఖమొన్ఱుమిల్లై యెన్ఱే యెన్గిఱతు.

(పణిన్దిత్యాది) తాఴ్వేతు కిళరువతాన కడల్ తిరైకళై మోత. మోతవెన్గిఱతు— కులున్తివలైపడిలుమ్ తిరుమేనియిల్ ఒరుమ్మలై విఴున్దాప్పోలే యిరుక్కై. (పణిన్దపణమణికళాలే) అత్తివలైకళ్ తిరుమేనియిల్ పడాతపడి కాత్త ఫణత్తిన్మణికళాలే. (అణిన్దిత్యాది)అతినాలే అలఙ్కృతనాన తిరువనన్దాఴ్వానాకిఱ పడుక్కైయిలే కిడక్కిఱ సర్వేశ్వరన్. (వన్దు అడియేన్మనన్దనన్దైక్కిడక్కుమ్) అప్పెరియ పడుక్కైయిలే కిడక్కుమవన్ పరియవుమఱియాతే అప్పడుక్కైవాయ్ప్పిన్ఱిక్కే యిరుక్క వన్దెన్మనస్సిలే తఙ్గానిన్ఱాన్. ఎఙ్గేతఙ్గుమవన్ ఎఙ్గేతఙ్గానిన్ఱాన్. కిడక్కవోరుపడుక్కై యిల్లాతవన్ పడుక్కైయుళ్ళవిడత్తేడీ వరుమాప్పోలే. తిరువయోధ్యైయిలుళ్ళార్ అవనై శరణమ్పుక్కక్కడక్క 'అవాస త్వ్యాహమిచ్చామి'' ఎన్ఱిరున్దాప్పోలే. ౧౫.

వన్దుత్తైత్త వెణ్డిరైకళ్ శెమ్పవళ వెణ్ముత్తమ్
అన్దివిళక్కు మణివిళక్కామ్—ఎన్దై

ఒరువల్లి త్తామరై యా ళొన్ఱియ శీర్ మార్పన్
తిరువల్లి క్కే ణియాన్ శెన్ఱు. ౧౬.

అన్వ.—ఒరు అల్లి తామరైయాళ్ శెన్ఱు ఒన్ఱియ శీర్ మార్పన్ (7) వెణ్ తిరై కళ్ వన్దు ఉత్తైత్త శెమ్ పవళమ్ వెణ్ ముత్తమ్ అన్ది విళక్కుమ్ అణివిళక్కామ్ తిరువల్లిక్కేణియాన్ ఎన్దై. (20)

అర్థము.—అందమైన దళములుగల తామరస పుష్పమందు వాసముజేయుచున్న శ్రీదేవి వచ్చి అమరికతో వేంచేసియున్న శోభతోఁగూడుకున్న వక్షస్థలముగలవాడును (౭) తెల్లని అలలు వచ్చి తోసిన ఎఱ్ఱని పగడంబులును తెల్లని ముత్యంబులును సన్ధ్యాకాలమున ప్రకాశింపజేయుచున్న మంగళదీపములుగాగల తిరువల్లిక్కేణియందు వేంచేసియుండెడిపార్థసారధి నన్నేలినవాడు. (౨౦) ౧౬.

వ్యా.—అవ.— పతినాత్మాప్యట్టు.— (వన్దు) ఇప్పడి వన్దు తఙ్గుకైక్కడి పిరాట్టియోడే యిరుక్కై యెన్గిఱార్.

(వన్దిత్యాది) వన్దుతైయానిన్ఱుళ్ళ వెణ్డిరైకళాలే యుణ్డాన శివన్ద పవళముమ్, ఒళియై యుడైత్తానముత్తుమ్, అన్దిక్కు ప్రకాశకమాకనిన్ఱ మఙ్గళదీపన్తైయుడైత్తాన తిరువల్లిక్కేణియిలే నిన్ఱవన్. (శెన్ఱు ఒరువల్లిత్తామరైయాళొన్ఱియశీర్ మార్పన్) [పశ్యతాంసర్వదేవానాంయయా వక్షస్థలంహరేః] "పశ్యతామ్" ఎన్ఱు అనాదరేషష్ఠీ. ప్రజైకళ్ పార్ త్తిరుక్క భర్త్రావిన్ పడుక్కైయై క్కణిశి త్తేఱువాళైప్పోలే దేవర్కళ్ పార్త్తుక్కిడక్క త్తిరుమార్విలే యేఱినాళ్. [తయావలోకితా దేవాః]పిన్నై సర్వేశ్వరన్ ఇవర్కళుడైయ అలమాప్పైప్పారామెన్ఱు తిరువుళ్ళత్తాలే నినైత్తపడి తోళ్ పిన్నై యవళాలే పార్క్కప్పట్టవర్కళ్. [ప్రదేహి సుభగేహారమ్.] అవన్నినైవుమ్ శొల్లును ఱిన్దితే ఇవళ్ శిలరైక్కటాక్షిప్పతుమ్, శిలరైక్కొణ్డు కొడుప్పతుమ్. పెరియపిరాట్టియార్ తానే శెన్ఱడైయా న్తిరుమార్వైయుడైయనాయ్ త్తిరువల్లిక్కేణియానానవన్. (ఎన్దై) ఎనక్కుస్వామి. ౧౬.

అరు.— పతినాత్తామ్బట్టు.— పవళముమ్ముత్తుమ్ ప్రకాశకత్వేన విశేష్యాక ప్రకాశియానిఱ్క్క. అవన్ని నైవతిన్దేపార్ ఱ్క్క-మో శిన్న;అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ప్రదీపీ త్యాది). ౧౬.

శెన్ఱనాళ్ శెల్లాత శెఙ్గణ్మా లెఙ్గణ్మాల్
ఎన్ఱనా ళన్నాళుమ్ నాళాకుమ్—ఎన్ఱుమ్
ఇఱవాతవెన్దై యిణైయడిక్కే యాళాయ్
మఱవాతు వాఴ్ త్తుక వెన్వాయ్. ౧౭.

అన్వ.—శెఙ్గణ్ మాల్ ఎఙ్గళ్ మాల్ ఎన్ఱనాళ్ శెన్ఱనాళ్ శెల్లాతనాళ్ ఎన్నాళుమ్ నాళాకుమ్ (7) ఎన్ఱుమ్ ఇఱవాత ఎన్దై ఇణైయడిక్కే ఆళాయ్ ఎన్వాయ్ మఱవాతు వాఴ్ త్తుక. (15)

అర్థము.— ఎఱ్ఱని నేత్రములుగలసర్వేశ్వరుఁడు మనవిషయమందు వ్యామోహము గలవాఁడు అని చెప్పినదివసము(సంభవించెనేని) గడచిన దినములును గడవనిదినములును ఇవన్ని దినములును ప్రశస్తమైనదినములగును (౭) ఎప్పుడును నాశనములేని నాస్వామియొక్క తిరువడి ద్వంద్వములకే దాసుఁడై నానోరు మరకవ స్తుతించెడిని. (౧౫) ౧౭.

వ్యా.— అవ.— పతినేత్తామ్బట్టు.—(శెన్ఱనాళ్) అవళోదేకూడియిరుక్కైయాలే ఫలత్తుక్కు త్తట్టిల్లై; ఇనియెన్నుడైయ వాక్కానతు అననై విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే యనుభవిప్పతాక.

(శెఙ్గణ్మాలెఙ్గణ్మా లెన్ఱనాళ్ శెన్ఱనాళ్ శెల్లాత-ఎన్నాళున్నాళాకుమ్) సర్వేశ్వర నెన్బక్కలిలే వ్యామోహత్తై ప్పణ్ణినానెన్ఱు అఱిన్దనాళ్;కఴిన్దనాళ్ వరక్కడవ నాళానవెల్లా నాళుమ్ నల్ విడివామ్. ఇన్నాళ్ వరుమ్బడికళిన్దనాళాకైయాలే పోననాళుమఴకితు. మేల్ విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే యనుభవిక్క ప్పెఱుకైయాలే వరుమ్నాళుమఴకితు. (ఎన్ఱుమిత్యాది) ఒరునాళుణ్డాయ్ ఒరునాళిన్ఱిక్కే రొఴియుమవిన్ఱిక్కే నిత్యనాన పిత్తావినుడైయ తిరువడికళిలే ఎన్నుడైయ వాక్కానతు విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే వాఴ్ త్తుక. ౧౭.

వాయ్ మొழிన్దు వామననాయ్ మావలిపాల్, మూవడిమణ్
నీయళన్దుకొణ్డ నెడుమాలే — తావియని
న్నెజ్ఞా విణైయడిక్కే యేழ் పిఱప్పు మాళాకి
అజ్ఞాతిరుక్కవరుళ్. ౧౮.

అన్వ.— నీ వామననాయ్ మావలిపాల్ మూవడి వాయ్ మొழிన్దు మణ్ అళన్దుకొణ్డ నెడుమాలే! (8) తావియ ఎజ్ఞా నిన్ ఇణైయడిక్కే ఏழ் పిఱప్పుమ్ ఆళాకి అజ్ఞాతిరుక్క అరుళ్. (16)

అర్థము.—నీవు వామనుఁడవై మహా బలివద్ద మూడడుగులు అడిగి భూమిని కొలుచుకొన్న మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడా! (౮) కొలిచిన అసఙ్కుచితమైన నీ యొక్క పాదయుగళములకే అన్నిజన్మములందును దాసుఁడనై భయపడకుండునటుల కృపజేయుము. (౧౬)

వ్యా.— అవ.— పతినెట్టామ్పాట్టు.— (వాయ్ మొழிన్దు) ఉన్నుడైయ యోన్తమ్ శోరవిడాతనీ ఎన్నై క్కైక్కొణ్డరుళ వేణు మెన్గిఱార్.

(వామననాయ్ వాయ్ మొழிన్దు) శ్రీవామననాయ్, “మావలి! మూవడిమణ్ తా” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తు. (మావలియిత్యాది) అవన్ తరప్పెన్ఱు యళన్దుకొణ్డసర్వేశ్వరనే! (తావియవిత్యాది) తిరువులకళన్దరుళినవనుడైయ కల్యాణమాన తిరువడికళిలే నిర్భయనాయ్ కాలమెల్లామడిమై శెయ్తిరుక్కుమ్పడి యరుళ్. ఔషధత్తై సేవిత్తానొరువన్ తనక్కు భయమిన్ఱిక్కే సర్వత్తిన్వాయిలే కైకొడానిన్ఱా నిత్తే. అవనుడైయవరుళ్ పెఱ్ఱవన్ఱు సంసారత్తిలేయిరున్దు భయజ్కెడ విరుక్కత్తట్టిల్లై యిత్తే. ౧౮.

అరు.— పతినెట్టామ్పాట్టు.— (ఎజ్ఞావిణైయడి) ఎజ్ఞుతల్-శురుఙ్గుతలాయ్, శురుక్కమిన్ఱియన్నైయాలే కల్యాణగుణపూర్ణమాన తిరువడికళెన్ఱపడి. సంసారత్తిలే యిరుక్కచ్చెయ్తే అజ్ఞాతిరుక్కుమ్పడు మోవెన్నఅరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఔషధత్తై యిత్యాది). ౧౮.

అరుళాతొ౦ళియుమేయాలిలై మేల్, అన్ఱు
తెరుళాతపిళ్ళైయాయ్చ్చేర్న్దాన్—ఇరుళాత
శిన్దైయరాయ్చ్చేవడిక్కే శెమ్మలర్తూయ్క్కైతొ౦ళుతు
మున్దైయరాయ్నిఱ్పార్క్కు మున్. ౧౯.

అన్వ.— ఇరుళాత శిన్దైయరాయ్ శే అడిక్కే శెమ్మలర్ తూయ్ కైతొ౦ళుతు మున్దైయరాయ్ నిఱ్పార్క్కు మున్ (10) అన్ఱు ఆలిలై మేల్ తెరుళాత పిళ్ళైయాయ్ శేర్న్దాన్ అరుళాతొ౦ళియుమే ? (16)

అర్థము.— అజ్ఞానాన్ధకారములేని మనస్సుగలవారై ఎఱ్ఱనైన శ్రీపాదములకే మంచిపుష్పములను సమర్పించి హస్తములు మోగిడ్చి ముందరబడునధికారులకు ముందు (౧౦) ఆప్రళయకాలమందు వటపత్రములో నేమి తెలియని బిడ్డయై పవ్వళించినవాఁడు (మనకు) కృపజేయకుండునా ? (౧౬) ౧౯.

వ్యా.— అవ.— వత్తొన్నబ తామ్బాట్టు.—(అరుళాతు) అరుళన్నుజ్కాట్టిల్ అరుళుమోవెన్ను తిరువుళ్ళమ్ విచారిక్క నమక్కరుళా తొ౦ళియుమోవెన్గిఱార్.

(ఆలిలైయిత్యాది) ఆలిలైయిలేశేర్న్దు వ్యాముగ్ధనాన పిళ్ళై నమక్కరుళాతొ౦ళియుమో? (ఇరుళాతవిత్యాది) ఇరుళాతశిన్దైకళైయుడైయరాయ్ తిరువడికళిలే పుష్పాద్యుపకరణఙ్గళైక్కొణ్డు కైకళాలే తొ౦ళుతు ముఱ్పాడరాయిరుక్కుమవర్కళుక్కుమున్నరుళాతొ౦ళియుమో? మున్నేయరుళానో. ౧౯

మున్నులకముణ్డుమిళ్న్దాయ్క్కు, అవ్వులకమీరడియాల్
పిన్నళన్దుకోడల్ పెరితొన్ఱే—ఎన్నే
తిరుమాలే శెఙ్గణెడియానే, ఎఙ్గళ్
పెరుమానే నీయితనై ప్పేశు. ౨౦.

అన్వ.— మున్ ఉలకమ్ ఉణ్డు ఉమిళ్న్దాయ్క్కు అవ్వులకమ్ పిన్ ఈరడియాల్ అళన్దు కోడల్ పెరితొన్ఱే (9) తిరుమాలే! శెఙ్గణ్ నెడియానే! ఎఙ్గళ్ పెరుమానే! నీ ఇతనై పేశు. ఎన్నే ! (19)

అర్థము.—పూర్వకాలమందు లోకముల నారగించి వెలుపలఁ గ్రక్కినసీవు ఆ లోకములను వెనుకనొక కాలమందు రెండడుగుల చేతఁగొలిచిన విధము ఒక పెద్దదా? (౯) శ్రీయందు వ్యామోహముగలవాఁడా! ఎఱ్ఱని నేత్రములుగల సర్వాధికుఁడా! మా స్వామీ? నీవు దీనిని జెప్పుము. ఆశ్చర్యము. (౧౯) ౨౦.

వ్యా.— ఇరుపత్తామ్బాట్టు.— (మున్నులకమిత్యాది) ఉన్కైయిలే పరుత్తిపట్ట పన్నిరణ్డుమ్బట్ట విన్దలోకత్తై ౨యే పెత్రాతు పెత్తాయాక వళన్దుకొళ్కై. ఇతుపెరియతోన్ఱో? (ఎన్నే తిరుమాలే యిత్యాది) ఉన్నుడైయ మేన్మైక్కుమ్ ఇత్తాళ్చ్చిక్కుమెజ్గేశేర్ త్తియుణ్డు. నీయిత్తైచ్చొల్లవేణుమెన్ఱు ఎత్తిఅమెన్గిఱార్. ౨౦.

అరు.—ఇరుపత్తామ్బాట్టు.—అళన్దకోడల్-అళన్దుకొళ్కై. పెరియతోన్ఱో-అత్తైన్ఱపడి. ౨౦.

పేశువా రెవ్వళవు పేశువర్, అవ్వళవే
వాశమలర్త్తుళాయ్మాలైయాన్—తేశుడైయ
శక్కరత్తాన్ శఙ్గినాన్ శార్ఙ్గత్తాన్, పొఙ్గరవ
వక్కరనైక్కొన్ఱా న్వడివు. ౨౧.

అన్వ.— వాశమ్ మలర్ తుళాయ్ మాలైయాన్ తేశుడైయ శక్కరత్తాన్ శఙ్గినాన్ శార్ఙ్గత్తాన్ (7) పొఙ్గు అరవమ్ వక్కరనై కొన్ఱాన్ వడివు పేశువార్ ఎవ్వళవు పేశువర్ అవ్వళవే. (16)

అర్థము.—పరిమళించుచున్న పుష్పములతోఁ గూడుకొన్న తిరుత్తుళాయిమాలగలవాఁడును తేజస్సుగల చక్రముగలవాఁడును శఙ్ఖముగలవాఁడును ధనుస్సుగలవాఁడును (౭) మిక్కిలి వదరుచున్న దన్తవక్త్రుని సంహరించినవాఁడునునైన శ్రీకృష్ణునియొక్క చరిత్రను జెప్పువారు ఎంత చెప్పఁగలరో అంతయే (౧౬) (చెప్పుదురు. సంపూర్ణముగా జెప్పఁజాలరనుట.) ౨౧.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తోరామ్బాట్టు.— (పేశువార్) కీర్త్తిరువులకళన్దరుళినవిడమ్ ప్రస్తుతమాకైయాలే అప్పడివన్రైయాతే పరిమాఱుమ్ కృష్ణావతారత్తై చ్చొల్లుకిఱార్.

(పేశువారిత్యాది) పేశుమవర్కళుక్కు యాతొరళవుణ్డు; అవ్వళవుపేశప్పోమిత్తనై. విషయత్తై ప్పరిచ్ఛేదిత్తు ప్పేశప్పోకాతు.

(వాశమిత్యాది). పరిచ్ఛేదిక్క ప్పో కామైక్కు ఇవై తని త్తనియే హేతుక్కళ్. (పాఙ్గరవవిత్యాది) విస్తృతమాన శబ్దత్తై యుడైయనాన దన్తవక్త్రనై క్కొన్ఱవనుడైయ వడివు పేశువారెవ్వాళవు పేశువర్, అవ్వాళవే. ౨౧.

ఆరు.— ఇరుపత్తోరామ్బాట్టు.— అరవమ్-శబ్దమ్, వడివు-స్వభావమ్. ౨౧.

వడివార్ ముడికోట్టివానవర్ కళ్, నాళుమ్
కడియార్ మలర్ తూవి క్కాణుమ్ — పడియానై
చ్చెమ్మైయాలుళ్ళురుకి చ్చెవ్వనే నెఞ్జమే
మెయ్మ్మైయే కాణ విరుమ్బు. ౨౨.

అన్వ.— వడివు ఆర్ ముడి కోట్టి వానవర్ కళ్ నాళుమ్ కడి ఆర్ మలర్ తూవి కాణుమ్బడియానై (11) నెఞ్జమే! శెమ్మైయాల్ ఉళ్ళురుకి శెవ్వనే మెయ్మ్మైయే కాణ విరుమ్బు. (18)

అర్థము.— సౌన్దర్యముతో నిండిన తిరువభిషేకములను వంచి నిత్యసూరులు ప్రతిదినము పరిమళములో పూర్ణమైన పుష్పములను సమర్పించి సేవింపఁదగినవానిని (౧౧) ఓమనసా! చక్కగా లోలోపలకరిగి సన్మార్గముచేత యథార్థముగా సేవింపనాశపడుము. (౧౮) ౨౨.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తిరణ్డామ్బాట్టు.— (వడివార్) అవన్బడి పరిచ్ఛేదిక్క ప్పోకాతపిన్బు అవన్ తానే కాట్టక్కాణెన్గిఱార్.

(వడివారిత్యాది) దర్శనీయమా యిరున్దుళ్ళముడికళై వణక్కి దేవర్ కళ్ నాళ్ తోఱుమ్ పరిమళమ్మిక్కిరున్దుళ్ళపుష్పత్తై క్కార్యబుద్ధి యిన్ఱిక్కే తిరువడికళిలే పొకట్టుక్కాణుమ్ స్వభావత్తై యుడైయవనాయుళ్ళవనై. (శెమ్మైయాలుళ్ళురుకి) అవన్ శేషీ నాన్ శేషభూతన్ ఎన్నుమ్మురైయాలే హృదయమ్ శిథిలమాయ్. (శెవ్వనే) అవన్ కాట్టుమ్ వఴియాలే. (నెఞ్జమే మెయ్మ్మైయే కాణవిరుమ్బు) ప్రయోజననిరపేక్షమాకక్కాణవాశైప్పడు. ౨౨.

ఆరు.— ఇరుపత్తిరణ్డామ్బాట్టు.— (ముడికోట్టి) కోడుతల్ - వణఙ్గుతల్. శెవ్వనే - శెవ్వే. ౨౨.

విరుమ్బి విణ్ణ్మణ్ణళన్ద వఞ్జిఱైయ వణ్డార్
శురుమ్బు తుళైయి త్చెన్ఱూత—అరుమ్బుమ్
పునన్దుழாయ్మాలైయాన్ పొన్నఙ్కழత్కే
మనమ్ తుழாయ్ మాలాయ్వరుమ్. ౨౩.

అన్వ.— అమ్ శిఱైయ వణ్డు అర్ శురుమ్బు శెన్ఱు తుళైయిల్ ఊత (8) అరుమ్బుమ్ పునమ్ తుழாయ్మాలైయాన్ విణ్ మణ్ విరుమ్బి అళన్ద పొన్ అమ్ కழల్కే మనమ్ తుழாయ్ మాలాయ్ వరుమ్. (22)

అర్థము.— సున్దరమైన ఱెక్కలుగల పెంగతుమ్మెదలును దానితోచేరియున్న ఆడుతుమ్మెదలును పోయి రసనాడియందు యూదంగా (ర) మొగ్గలుపూయుచున్న స్వస్థానమందున్నట్లుండెడి తులసీదామముగలవానియొక్క ఆకాశమును భూమిని అళపడి కొలిచిన స్పృహణీయమైనదియుఁ అందమైనదియునైన తిరువడికే (నా) మనస్సు వెదకికొనుచు వ్యామోహముగలదై వచ్చును. (౨౨) ౨౩.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తుమూన్ఱాన్పాట్టు.— (విరుమ్బి) ఉపదేశమ్ఫలిత్తపడి శొల్లుకిఱతు.

(విరుమ్బియిత్యాది) పొన్నఙ్కழత్కే విరుమ్బిఱెన్నవుమామ్. విరుప్పత్తోడే విణ్ణుమ్మణ్ణుమళన్ద, అழகియ శిఱకైయుడైత్తాన వణ్డార్కళుమ్ శురుమ్బు నరమ్బుశిన్దూత అరుమ్బానిన్ఱుళ్ళ పునన్తుழாయ్ మాలైయానుడైయ విలక్షణమాన కழలిలే మనస్సానతు వ్యామోహత్తై ప్పణ్ణిత్తుழாవివారానిన్ఱతు. ౨౩.

అరు.— ఇరుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— విరుమ్బి - మనస్సువిరుమ్బుతల్; అవన్ విరుమ్బుతల్. వణ్డార్ శురుమ్బు-వణ్డుకళుమ్ వణ్డు విశేషమాన శురుమ్బుకళుమ్ అర్మిక్క; అరణ్డెన్నపడి. నరమ్బు-శేన్ పుఱప్పడుకిఱవళి. ౨౩.

వరుఙ్గా లిరునిలనుమ్ మాల్విశుమ్బు కాఱ్ఱుమ్
నెరుఙ్గుతీ నీరురువుమానాన్—పొరున్దుమ్
శుడరాழியొన్ఱుడైయాన్ శూழ்కழలే, నాళుమ్
తొడరాழிనెఞ్జే తొழுతు. ౨౪.

అన్వ.— ఇరు నిలనుమ్ మాల్ విశుమ్బుమ్ కాఱ్ఱుమ్ నెరుప్పు తీ నీరురు మానాన్(8) పొరున్దుమ్ ఒన్ఱు శుడర్ ఆழి ఉడైయాన్ శూழ் కழలే ఆழి నెఞ్జే! తొழుతు వరుఙ్గాల్ నాళుమ్ తొడర్. (21)

అర్థము.— విశాలమైన భూమియు విస్తారమైన ఆకాశమును గాలియు దట్టముగానుండు నగ్నియు జలమును తనుమేనుగాఁగలవాఁడును (౮) అమరి అద్వితీయముగఁబ్రకాశించెడి సుదర్శనముఁగలవాఁడును నైనసర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములనే స్వాధీనపఱచుకొనుటకై గంభీరమైన మనసా! నమస్కరించి రాఁబోయెడి దినములన్నిటియందు ననుసరింపుము. (౨౧) ౨౪.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తునాలామ్బాట్టు.— (వరుఙ్గాల్) ఆశై పిఱన్దపిన్ విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే అనుభవిక్కప్పార్.

(ఇరునిలనుమిత్యాది) కారణమాన భూతపఞ్చకముమ్ లీలావిభూతిక్కుముపలక్షణమ్. (పొరున్దుమిత్యాది) నిత్యవిభూతిక్కుముపలక్షణమ్. ఉభయవిభూతియుక్తనుడైయ శూழ் కழలే వరుఙ్గాల్ నాళుమాழి నెఞ్జే! తొழుతు తొడర్. కీழ் విచ్ఛేదిత్తు అనర్థప్పట్టతు పోరుమ్. ముడైయిలే ఆశ్రయి. ౨౪.

అరు.—ఇరుపత్తునాలామ్బాట్టు.— వరుఙ్గాల్ - తానే వరుమ్బోతు. శూழ் కழల్-ఆభరణఙ్గళాలే శూழ్న్దిరుక్కిఱ కழల్. ముడై-శేషత్వముడై. ౨౪.

తొழుతాల్ పழుతుణ్డే తూనీరులకమ్
ముழుతుణ్డు మొయ్కుழలాళాయ్చ్చి—విழుతుణ్డ
వాయానై మాల్విడై యేழ్ శెఱ్ఱానై, వానవర్క్కుమ్
శేయానై నెఞ్జే శిఱన్దు. ౨౫.

అన్వ.— తూ నీర్ ఉలకమ్ ముழుతు ఉణ్డు మొయ్ కుழలాళ్ ఆయ్చ్చి విழుతు ఉణ్డ వాయానై (11) మాల్ విడై ఏழ్ శెఱ్ఱానై వానవర్క్కుమ్ శేయానై నెఞ్జే! శిఱన్దు తొழుతాల్ పழుతుణ్డే? (21)

అర్థము.— శుద్ధ జలముచేతచుట్టబడిన లోకము లన్నిటిని మ్రింగి సొగసైన కొప్పుగలయశోదాదేవియొక్క కట్టి నేతిని ఆరగించిన తిరుప్పవళముగలవాఁడును (౧౧) గొప్ప వృషభము లేడింటిని సంహరించినవాఁడును దేవతలకును దూరముగానుండువాఁడునునైనశ్రియఃపతిని ఓమనసా! (నీవు) తగునట్లు సేవించితివేని తప్పగునా? (౨౧)

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తైన్దామ్పాట్టు.— (తోళుతాల్) నాన్ శొల్లుకిఱతు తప్పెన్ఱో వెన్ఱికార్.

(తూనీరులకమ్మెళుతుణ్డు) శూక్ష్మనకడ ఉలై యాత పడిక్కీడాక లోకత్తైయెల్లామ్ వయిత్తిలే వైత్తు. (మొయ్కుళలిత్యాది) అనుకూలరుడైయ ద్రవ్యత్తాలల్లతుధరియాతవనై. (మాల్విడైయేళ్ శెత్తానై) నప్పిన్నైప్పిరాట్టియుడైయ సంశ్లేషత్తుక్కు విరోధియాన మదిత్తవిత్తైయుమ్ శెత్తవనై. (వానవర్క్కుమ్ శేయానై) స్వయత్నత్తాల్ కాణప్పార్క్కు మనస్సుక్కుమ్వాక్కుక్కుమ్దూరస్థనానవనై.(శిఱన్ద నెఞ్జేతొళుతాల్ పళుతుణ్డే) ఆశ్రితర్క్కు సులభనానవనైక్కిట్టి త్తొళుత్తాల్ పళుతుణ్డో! ౭౫.

అవ.— ఇరుపత్తైన్దామ్పాట్టు.— తూనీర్-తెళిన్దనీర్. శిఱప్పు-తపళి. ౭౫.

శిఱన్దవెన్ శిన్దైయుమ్ శెఙ్గణరవుమ్
నిఱైన్దశీర్ నీళ్ కచ్చియుళ్ళుమ్—ఉఱైన్దతువుమ్
వేఙ్గడముమ్ వెఃకావుమ్ వేళుక్కైప్పాడియుమే
తాఙ్గిడవార్ తణ్డుళాయార్. ౭౬.

అన్వ.— తణ్ తుళాయార్ ఉఱైన్దతువుమ్ నిఱైన్ద శీర్ నీళ్ కచ్చియుళ్ళుమ్ వేఙ్గడముమ్ వెఃకావుమ్ వేళుక్కైప్పాడియుమ్. (10) శిఱన్ద ఎన్ శిన్దైయుమ్ శెమ్ కణ్ అరవుమ్ తామ్ కడవార్. (13)

అర్థము.— శీతళమైన తిరుత్తుళాయిగలవాఁడు నిత్యవాసముజేయునవి నిండిన సంపత్తుగల విశాలమైన కాఞ్చీపురములోను వేఙ్కటాద్రియు యథోక్తకారిసన్నిధియు వేళుక్కైప్పాడియును. (౧౦) శ్లాఘ్యమైన నా మనస్సును ఎఱ్ఱని నేత్రములుగల ఆదిశేషుని నతిక్రమింపఁడు (అధికప్రేమగలవాఁడగునని యట), (౧౩) ౭౬.

వ్యా.—ఇరుపత్తాఱామ్పాట్టు.— (శిఱన్దవిత్యాది) ఎన్నుడైయ శిన్దైయుళ్ళుమ్ తిరువనన్తాళ్వాన్మేలుమ్ కచ్చియుళ్ళుమ్ సాదరమాక వుఱైన్దతు.(వేఙ్గడమిత్యాది) తిరుమలైయిలుమ్ తిరువెఃకావిలుమ్ వేళు

క్కైక్కొళ్ళప్పాడియిలుణ్డాకవరాననమాత్రమ్. కడవరాననమాత్రమెన్ఱుశొన్నపు రమేత్తాలేయెన్నిల్; (తణ్డుఴ్ఱాయార్), నిఱైన్దశీర్ నీళ్ కచ్చియుళ్ళుమ్ వేఴ్గడముమ్ వెఃకావుమ్ వేళుక్కైక్కొప్పాడియుమిరైన్దతువుమ్. శిఱన్ద వెన్ శిన్నైయుమ్ శెఴ్గణరవుమ్ తాఴ్ణడవార్. ఉకన్దపదుక్కైక్కొయాన తిరువనన్దాఴ్వానోపాతి యెన్నుడైయనెఞ్జై అతిక్రమియార్. అన్ఱిక్కే, తిరువనన్దాఴ్వానైయుమ్ ఎన్నుడైయనెఞ్జైయుమ్ తమ్మతాకవభిమానిత్తి రుప్పతు; అల్లాతవఱ్ఱిలుదైన్దమాత్రమేయెన్ఱుమఱుళిచ్చెయ్యార్. ౧౬.

అరు.— ఇరుపత్తాఱామ్పాట్టు.— కడవరానమాత్రమ్.అఙ్గెల్లామ్ నిర్వాహక ... న మాత్రమ్ ఇన్ఱిక్కే ఉఱైన్దతెన్నుతల్-ఇఙ్గే ఉఱైకైక్కు హేతు'తణ్డుఴ్ఱాయార్'.ఆశ్రిత భవ్యరాకైయా,లెన్గిఅతు. అన్ఱిక్కే దివ్యదేశఙ్గళిలే ఉఱైన్దతు-కడవార్-నెఞ్జై అతిక్ర మియారెన్నుతల్. అఙ్గనమన్ఱిక్కే,కడవార్-అభిమానమెల్లామిఙ్గే;అఙ్గెల్లామురైన్దమాత్ర మెన్నుతల్. ఇత్తాలెల్లాయోజనైయాలుమ్ ఆధిక్య మిఙ్గే; మఱ్ఱ విడఙ్గళిలుదిత్తమాత్ర మెన్గై. ౧౬.

ఆఱే తుయరుఴన్దార్ తున్బుఱ్ఱారాఙ్గైయార్
కారేమలిన్ద కరుఙ్గడలై—నేరే
కడైన్దానై క్కారణనై నీరనైమేల్, పళ్ళి
అడైన్దానై నాళు మడైన్దు. ౧౭.

అన్వ.— కార్ మలిన్ద కరుమ్ కడలై నేరే కడైన్దానై కారణనై నీర్ అనై మేల్ పళ్ళియడైన్దానై (10) తుయర్ ఉఴన్దార్ నాళుమ్ అడైన్దు అర్ తున్బుఱ్ఱార్. ఆఙ్గైయార్. (17)

అర్థము.— మేఘములచే నిబిడమైన నల్లని సముద్రమును స్వయముగఁ జిలికిన వాఁడును జగత్కారణుండును సముద్ర శయ్యయందుఁ బవ్వళించినవాఁడును నైన సర్వే శ్వరుని(౧౦) దుఃఖమును బుట్టించు పాపములను నిరంతరము చేసినవారు ప్రతిదినము ఆశ్ర యించి ఎవరు దుఃఖమును బొందినవారైరి? ఏదేశమందున్నారు? (౧౭) ౧౭.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తేళామ్పాట్టు.— (ఆఱే) అవన్బడి యిఱువానపిన్బు అవనైయాశ్రయిత్తుమ్ తాఙ్గళ్ పణ్ణినపాపత్తిన్ ఫలమ్ భుజిప్పారుణ్డో వెన్గిఱార్.

(కారేమలిన్ద కరుఙ్కడలై నేరేకడైన్దానై) మేలేపడిన్ద మేఘఙ్గళ్ చలియాతపడి, అమృతమ్పడుమ్బడిక్కడాక క్కడలైక్కడైన్దానై. (కారణనై) జగత్కారణభూతనై. (నీరకత్తై మేల్ పళ్ళియడైన్దానై) ఆశ్రితర్ కార్యమ్ శెయ్కైక్కాక త్తిరుప్పాఱ్కడలిలే కిట్టవన్దు కిడన్దవనై నాథమడైన్దార్. (తుయరుఱాన్దార్ తున్బుఱ్ఱారాన్దైయార్ ఆరే) తాన్దామ్పణ్ణిననిషిద్ధకర్మత్తినుడైయ ఫలమానదుఃఖత్తై యవనై యాశ్రయిత్తు అనుభవిప్పారుణ్డో? ‹‹ఆర్తైయార్›› ఎన్నతు-ఎఙ్గుళ్ళారెన్నపడి. ‹‹నాథమ్›› ఎన్నతు - ఎక్కాలత్తిలెన్నపడి. ఎక్కాలత్తి లెద్దేశత్తిల్ అరవనైప్పఱ్ఱి దుష్కర్మఫలత్తై యనుభవిత్తార్. ౨౭.

అరు.— ఇరుపత్తేళామ్పాట్టు.— ‹‹తుయర్ తున్బమ్›› ఎన్గిఱ విరణ్డాలుమ్ కర్తైయుమ్ కర్మఫలమాన దుఃఖత్తైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. ఆర్తైయార్ - ఆణ్డసంబన్ధికళాకైయాలే దేశపరమ్. ౨౭.

అడైన్దతరవన్తై మే లైవర్క్కాయ్, అన్ఱు
మిడైన్దతుపారతవెమ్పోర్—ఉడైన్దతువుమ్
ఆయ్చ్చిపాల్మత్తుక్కే యమ్మనే వాళెయిఱ్ఱు
ప్పేయ్చ్చిపా లుణ్డపిరాన్. ౨౮.

అన్వ.— వాళ్ ఎయిఱ్ఱు పేయ్చ్చి పాల్ ఉణ్డ పిరాన్ అరవణై మేల్ అడైన్దతు. (8) అన్ఱు ఐవర్క్కాయ్ పారతమ్ వెమ్ పోర్ మిడైన్దతు. (14) ఆయ్చ్చి పాల్ మత్తుక్కే ఉడైన్దతువుమ్. అమ్మనే! (18)

అర్థము.— రంపమువంటి దన్తములుగల పూతనయొక్క స్తన్యమును త్రాగిన ఉపకారకుఁడు శేషశయ్యయందు బవ్వళించినదియు. (౮) ఆద్యాపరాన్తమందు పఞ్చపాణ్డవులకుగాను భారతమనెడు క్రూరమైన యుద్ధమును పూనినదియు. (౧౪) యశోదాదేవి పద్దినున్న కవ్వమునకే భయపడినదియు. ఆశ్చర్యము. (౧౮) ౨౮.

వ్యా.— ఇరుపత్తెట్టామ్పాట్టు.— (అడైన్దతరవణై మేల్) ఉకన్దార్కుడమ్పుకొడుప్పతు. (ఐవర్క్కాయిత్యాది) ఆశ్రితర్క్కాక త్తన్నుడమ్పై యఱియమాఱియప్పతు. (ఉడైన్దతువు

మిత్యాది) పరిహారమిన్ఱిక్కే యొళిన్దతువుమ్ యశోదైప్పిరాట్టిక్కు భయప్పట్టు.(వాళియిన్ ఇత్యాది) పరువమ్‌నిరమ్బాతేయిరుక్క చ్చెయ్‌తే వాళ్ పోలే యిరున్దుళ్ళవెయిఱ్ఱై యుడైయ పూతనైయై ముడిత్తవుప కారకన్ అనుకూలైయాయిరుప్పాళ్ ఒరు ఇడైచ్చిక్కు భయప్పట్టు ప్పరిహారమిన్ఱిక్కే యిరుప్పతే! (అమ్మనే) ఎత్తిఱమ్.   ౧౮.

అరు.—ఇరుపత్తెట్టామ్పాట్టు.—(మిడైన్దతు) మిడై-పడుక్కైయాయ్ అప్పెరుక్కై. పరిహారమ్ - ప్రతిక్రియై, ఇన్ఱిక్కే - ఉడైన్దకు. అమ్మనే - ఈడుపాడు.   ౧౮.

పేయ్చ్చిపాలుణ్డ పెరుమానై ప్పేర్న్దెడుత్తు
ఆయ్చ్చి ములైకొడుత్తాళఞ్జాతే—వాయ్త్త
ఇరుళార్ తిరుమేని యిన్పవళచ్చెవ్వాయ్
తెరుళా మొళియానై చ్చేర్న్దు.   ౧౯.

అన్వ.— పేయ్చ్చి పాల్ ఉణ్డ పెరుమానై వాయ్త్త ఇరుళార్ తిరుమేని ఇన్ పవళమ్ శెవ్వాయ్ (10) తెరుళా మొళియానై ఆయ్చ్చి పేర్న్దు శేర్న్దు ఎడుత్తు అఞ్జాతే ములైకొడుత్తాళ్. (18)

అర్థము.—పూతనా స్తన్యమును త్రాగిన ఉపకారకుఁడును గాఢాంధకారము వంటి తిరుమేనుగలవాఁడును మంచి పగడమువలె ఎఱ్ఱనైన తిరువధరముగలవాఁడును (౧౦) ముద్దుమాటలుగలవాడునైన శ్రీకృష్ణుని యశోదాదేవి లేచి దగ్గిరతీసి ఎత్తుకొని భయపడక పాలిచ్చెను. (౧౮)   ౧౯.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (పేయ్చ్చిపాల్) అచ్చుత్తుక్కు వనుకొణ్ణప్పిళ్లాతాఱ్పోలే స్నేహత్తుక్కు యశోదైప్పిరాట్టికొణ్ణప్పిళ్లై యెన్గిఱతు.

(పేయ్చ్చిపాలుణ్డ పెరుమానై) పూతనైయై ముడిత్తవనై. (వాయ్త్త విరుళార్ తిరుమేని యిన్పవళచ్చెవ్వాయ్) పూతనైయుడైయమడియిలే శ్రమహారమానపడివై యుడైయనాయ్ పవళమ్పోన్ఱిరున్దుళ్ళ వధరత్తై యుడైయనాయ్. (తెరుళా మొళియానై చ్చేర్న్దు పేర్న్దెడుత్తాయ్చ్చి ములైకొడుత్తాళఞ్జాతే) పూతనై ముఖత్తిలే ముగ్ధ

జల్పితమ్బణ్ణుకిఱవనై క్కాట్టి కాల్‌నడై తన్దైదుత్తు తాయానవళ్ అజ్ఞాతే ములైయై శొల్లుదుత్తాళ్. స్వరూప త్రైయమ్ప్రియమాజే ములై యై శొల్లు దుత్తాళ్. స్త్రీత్వప్రయుక్తమిత్తే అచ్చమ్. ౨౯.

అరు.— ఇరుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (స్వరూప త్రైయిత్యాది) పిఱత్తిన్నలే యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్. భయప్పడామల్ ములైకొడుత్తాళెన్నపడి. ౨౯.

శేర్న్దతిరుమాల్ కడల్ కుడన్దై వేఙ్గడమ్
నేర్న్దవెన్‌శిన్దై నిఱైవిశుమ్బుమ్ — వాయ్న్ద
మఱై పాడక మనన్దన్ వణ్డుழాయ్‌క్కణ్ణి
ఇఱైపాడియాయవివై. 30.

అన్వ.— కడల్ కుడన్దై వేఙ్గడమ్ నేర్న్ద ఎన్ శిన్దై నిఱై విశుమ్బు వాయ్న్ద మఱై (10) పాడకమ్ అనన్దనాయ ఇవై వణ్ తుழాయ్‌కణ్ణి తిరుమాల్ శేర్న్ద ఇఱై పాడి. (18)

అర్థము.— క్షీరాబ్ధి తిరుక్కుడన్దై వేఙ్కటాచలము ఋజువైన నా మనస్సు సంపూర్ణమైన పరమపదము మంచి వేదము (౧౦) తిరుప్పాడకము అనన్తులువిన ఇవి సున్దరమైన తిరుత్తుழాయిమాలెగల శ్రియఃపతి వేంచేసియుండెడి రాజధానులు. (౧౮)

వ్యా.— అవ.— ముప్పతామ్పాట్టు.— (శేర్న్ద) అవఙ్గ సన్నిహితనాకైయాలే స్నేహిత్తాళ్; ఇప్పోతు నమక్కు సన్నిహిత నన్తే యెన్నిల్; అవఙ్గ సన్నిహితనాన విడఙ్గళ్ శొల్లుకిఱార్.

(కడలిత్యాది) స్వామిక్కుప్పడై వీడాన విచై శ్రియఃపతి శేర్న్ధ. “పాడియాయవివై ఇఱైయాయ తిరుమాల్ శేర్న్ద” ఎన్నవుమామ్. “శిన్దై” ఎన్నైయాలే ఇత్తిరుప్పతికళిలే వన్దిరుక్కిఱ తెల్లామ్ ఎఙ్గ హృదయత్తిలే పుకురుకైక్కాగిఱతు. “వాయ్న్దమఱై” ఎన్గత్తాలే ప్రమాణమాన వేదత్తిలే నిన్ఱత్తోడు కణ్ణాలే కాణప్పడుకిఱ తిరుప్పతికళోడు వాశియఱ విషయక్కు ప్రకాశమా యిరుక్కుమపడి. 30.

అరు.— ముప్పతామ్పాట్టు.— నిఱైవిశుమ్బు - పరమపదమ్ “తులసీకాననం యత్ర” ఎన్గి అన్యాయత్తాలే వణ్డుழాయ్‌క్కణ్ణియు మిరుప్పిడమ్. 30.

ఇవైయవర్ కోయి లిరణియనతాకమ్
అవైశెయ్ తరియురువమానా౯ — శెవి తెరియా
నాకత్తా౯ నాల్వేతత్తుళ్ళా౯, నఱువేఱ్ఱా౯
పాకత్తా౯ పాఱ్కడలుళా౯. 3౧.

అన్వ.— ఇరణియనతు ఆకమ్ అవై శెయ్తు అరియురువమానా౯ (4) శెవి తెరియా నాకత్తా౯ నాల్వేతత్తుళ్ళా౯ (8) నఱువేఱ్ఱా౯ పాకత్తా౯ పాఱ్కడలుళా౯ అవ౯ కోయిల్ ఇవై. (14)

అర్థము— హిరణ్యాక్షుసురునియొక్క శరీరమును భిన్నభిన్నముగఁ జేసి సింహరూపియైనవాఁడును (౪) చెవులు తెలియని (లేని) సర్పముమీదఁబవ్వళించినవాఁడును చతుర్వేదప్రతిపాద్యుఁడును (౮) తేనెవలెభోగ్యమైన గఙ్గానదియువృషభమును గలరుద్రుని తనతిరుమేనునందొకచోటగలవాఁడును క్షీరాబ్ధియందుఁబవ్వళించినవాఁడునునైన ఆసర్వేశ్వరునియొక్క వాసస్థానము లివి. (౧౪) 3౧.

వ్యా.—ముప్పత్తొరామ్బాట్టు.— (ఇవై) (ఇరణియనిత్యాది) ఉపచయాత్మకమాన హిరణ్యనుడైయ శరీరత్తై ప్పలవాకచ్చెయ్తు సింహరూపియానాన్. (శెవి తెరియానాకత్తా౯) ఒరుఇన్ద్రియత్తాలే ఎల్లావఱ్ఱైయుమ్ గ్రహిక్కుమవ౯, "చక్షుశ్శ్రవాః" ఇతే. (నాల్వేతత్తుళ్ళా౯) నాలువేదఙ్గళాలుమ ప్రతిపాదిక్కప్పట్టవ౯. (నఱువేఱ్ఱా౯ పాకత్తా౯)నఱవై యేఱ్ఱవ౯. నఱవైయు మేఱ్ఱైయుముడైయ రుద్రనుక్కు త్తిరుమేనియిలే యిడఙ్కొడుత్త శీలవా౯. (పాఱ్కడలుళా౯) తిరుప్పాఱ్కడలిలే యుళ్ళవ౯. (ఇవైయవ౯కోయిల్) కీழ్చ్చొన్నవై. నెఞ్జే వరున్దియనువర్త్తిప్పడి. 3౧.

అరు.— ముప్పత్తొరామ్బాట్టు.— ఆకమవై శెయ్తు - అవయవమాకప్పిరిత్తు శెవి తెరియాన్ - శెవి తెరియాతవన్ ; శెవియిల్లాతవన్ - కణ్ణేశెవియాక వుడైయవనెన్నపడి. ఆకత్తాన్-ఇవనాక త్తిలేయిరుక్కిఱవన్. పడుక్కైక్కిఱవన్ తప్పడి.నఱవు-తేనాయ్, తేన్పోలే భోగ్యమాన గఙ్గైయైయుడైయవన్. తిరియవుఞ్జొల్లువానైన్నా, అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కీழ్చ్చొన్నవై ఇత్యాది). 3౧.

పాఱ్కడలుమ్ వేఙ్గడముమ్ పామ్బుమ్ పనివిశుమ్బుమ్
నూఱ్కడలుమ్ నుణ్ణూల తామరై మేల్ — పాఱ్ప
ట్టిరున్దార్ మనము మిడమాకక్కొణ్డార్
కుఱున్దొశిత్త కోపాలకర్. 32.

అన్వ — కుఱున్దు ఒశిత్త కోపాలకర్ (3) పాఱ్కడలుమ్ వేఙ్గడముమ్ పామ్బుమ్ పని విశుమ్బుమ్ నూల్ కడలుమ్ నుణ్ నూల తామరై మేల్ పాల్పట్టు ఇరున్దార్ మనముమ్ ఇడమాక కొణ్డార్. (19)

అర్థము.— కుఱున్దమును విఱిచిన గొల్లవాఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడు (3) క్షీరాబ్ధిని వేఙ్కటాచలమును ఆదిశేషులను చల్లని పరమపదంబును శాస్త్ర సాగరమును సూక్ష్మమైన శాస్త్రమునందుప్రతిపాదింపఁబడిన హృదయకమలమునందు చిత్తమునునిలిపియున్న యోగుల మనస్సును వాసస్థానములఁగ జేసికొనెను. (గా) 32.

వ్యా.— ముప్పత్తిరణ్డామ్బాట్టు.— (పాఱ్కడలిత్యాది) (నూఱ్కడలుమ్) ఇతిహాస పురాణఙ్గళాకిఱ కడలుమ్. (నుణ్ణూలిత్యాది) ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే హృదయకమలమెన్ఱు శొల్లప్పడుకిఱతిన్నైలే వైక్కప్పట్ట ఇన్ద్రియఙ్గళై యుడైయవర్కళుడైయ మనస్సై నత్తనక్కిరుప్పిడమాకక్కొణ్డార్. (కుఱున్దొశిత్త కోపాలకర్) విరోధి న్తైభోక్కి సులభనానవర్. ఇవనుడైయ ఉక్తియెల్లామ్ పరార్థమెన్ఱు అఱు. 32.

అను.— ముప్పత్తిరణ్డామ్బాట్టు.— పనివిశుమ్బు - కుళిర్న్దపరమపదమ్. పాల్పట్టు-అతినిడత్తిలే వైక్కప్పట్టు. ఇన్ద్రియఙ్గళై ప్రత్యక్కాక్కుకైయాలే అన్తర్యామియిడత్తిలే వైక్కప్పట్టు ఎన్నపడి. 32.

పాలకనాయాలిలై మేల్త్తుయ్య, ఉలకెల్లామ్
మేలొరునా ళుణ్డవనే మెయ్మ్మైయే — మాలవనే
మన్దరత్తాల్ మానీర్క్కడల్ కడైన్దు, వానముతమ్
అన్దరత్తార్క్కీన్దాయ్ నీయన్ఱు. 33.

అన్వ.—ఆలిలై మేల్ పాలకనాయ్ మేలొరునాళ్ ఉలకెల్లామ్ ఉణ్డ మెయ్ మైయే ఉణ్డవనే! మాలవనే! (8) నీ అన్ఱు మన్దరత్తాల్ మా నీర్ కడల్ కడైన్దు వాన్ అముతమ్ అన్దరత్తార్కు ఈన్దాయ్. (19)

అర్థము.—వటపత్రమునందు ఒకశిశువై మునొకకాలమందు ప్రపంచమంతయును మెల్లఁగా యథార్థముగా భక్షించినవాఁడా! సర్వాధికుఁడా! (౫) నీవు అప్పుడు మన్దర పర్వతముచేత మహాజలముగల సముద్రమును జిలికి బలమునిచ్చెడు నమృతమును దేవతలకు నొసంగితివి. (౧౯) 33.

వ్యా.— ముప్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (పాలకనిత్యాది) ఒరుసవనాయిరుప్పతొరు ఆలిలైయిన్మేలే పడువమ్ నిరవ్యాప్పిళ్ళైయాయ్. (మేలొరునాళులకెల్లామ్పైయ ఉణ్డవనే) లోకఙ్గళై యెల్లామ్ నోవుపడామల్ మెళ్ళత్తిరువయిఱ్ఱిలేవైత్తవన్.(మెయ్మైయే)ఐన్ద్రజాలికరైప్పోలే యన్ఱిక్కేసత్యమే. (మాలవనేయిత్యాది) ప్రాణనైక్కొడుక్కవల్ల మిడుక్కైయుడైత్తానవమృతత్తై. (అన్దరత్తిత్యాది) ఆకాశత్తే నిఱ్కిఱవర్కళుక్కు క్కొడుత్తాయ్నీయన్ఱు. 33.

అరు.— ముప్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.—వానముతమ్-మిడుక్కాన అమృతమ్. మాలవన్-సర్వేశ్వరన్. 33.

అన్తిప్పులకమళన్దవన్ఱై వేకొల్
నిన్తిరున్దువేళుక్కై నీణకర్ వాయ్—అన్ఱు
కిడన్దానై క్కేడిల్ శీరానై, మున్కఞ్జై
క్కడన్దానై నెఞ్జమే కాణ్. 34.

అన్వ.— నెఞ్జమే! అన్ఱు నిన్ఱు ఇవ్వులకమ్ అళన్ద అన్ఱై వేకొల్ అన్ఱు వేళుక్కై ఇరున్ద నీళ్ నకర్వాయ్ కిడన్దానై(11)కేడు ఇల్ శీరానై మున్ కఞ్జై కడన్దానై కాణ్. (18)

అర్థము.— ఆకాలమందు నిలిచి ఈలోకమును గొలిచిన యానాయాసముచేతనే మో ఆకాలమందు వేళుక్కైయనెడుదివ్యదేశమునందు వేంచేసియుండి మహానగరమైన యథోక్తకారిసన్నిధియందు శయనించినవాఁడును (౧౧) నాశము లేని కల్యాణగుణములు గలవాఁడును మనపు కంసునిసంహరించినవాఁడునైన సర్వేశ్వరుని సేవింపుము. (౧౮)

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తునాలామ్పాట్టు.— (అన్ఱిప్పూలకమ్) అవనుడైయసత్తై పదార్థమానపిన్బు అవనై క్కాణవాశైప్పడాయేన్ఱు తమ్ముడైయ నెఞ్జైక్కుఱిత్తు చ్చొల్లుకిఱార్.

నిన్ఱ అన్ఱిప్పూలకమళన్దవణ్ణైవే కోల్ ఇరున్దవేళుక్కై నీణకర్ వాయ్క్కిడన్దు, (కేడిల్ శీరానై) నిత్యసిద్ధమాన కల్యాణగుణఙ్గళైయుడైయవనై. (ముఱ్ఱకక్కైక్కిడన్దానై నెఞ్జమేకాణ్) కంసఱ్ఱనినైత్తపళ్ళునైయై అవఱ్ఱతన్నో దేపోమ్బడి ముడిత్తు ఉపకారకనానవనై, భూమియడఙ్గలుమ్ నిన్ఱళన్దవరు త్తత్తాలేయో తిరువెంకాకావిల్ కణ్వాళర్న్దరుళుకిఱతుమ్ తిరువేళుక్కైయిలిరుక్కిఱతుమ్ ఎన్ఱు నెఞ్జే! అనుసన్ధి. ౩౪.

అరు.— ముప్పత్తునాలామ్పాట్టు.—అన్ఱు నిన్ఱు ఇవ్వులకమళన్ద వణ్ణై వేణాల్. ౩౪.

కాణ్ కాణెన విరుమ్బుఙ్గణ్గళ్, కతిరిలకు
పూణ్డారకలత్తాఱపొన్మేని—పాణ్కిణ్
తొళిల్పాడి వణ్డఱైయుఞ్ తొఙ్గలాఱ, శెమ్బొల్
కళల్పాడి యాన్తొళుతుక్కై. ౩౫.

అన్వ.— కతిర్ ఇలకు పూణ్ తార్ అకలత్తాన్ పొన్ మేని కాణ్ కాణెన కణ్గళ్ విరుమ్బుమ్ (10) వణ్డు అఱైయుమ్ తొఙ్గలాన్ తొళిల్ పాణ్కణ్ పాడి శెమ్ పొన్ కళల్ పాడి యామ్ కైతొళుతుమ్. (22)

అర్థము.— జ్వాల గొట్టుచున్న తిరువాభరణములును పుష్పమాలికలును వక్షఃస్థలమందుఁగలవానియొక్క సుందరమైన తిరుమేనును చూడుచూడుమని నేత్రములు ఆశపడును. (౧౦) తుమ్మెదలు ఝూంకరించుచున్న హారములుగలవానియొక్క చేష్టితములు పాటలుగా పాడి ఎఱ్ఱని సుందరమైన తిరువడిని పాడి మనము నమస్కరించెదము. (౨౨) ౩౫.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తైన్దామ్పాట్టు.—“నెఞ్జమే కాణ్” ఎన్ఱుపదేశిత్తార్ కీళ్. ఇన్ద్రియఙ్గళ్ తాన్నుఱ్ఱపట్టు ఇవరైమూట్టు మళవాయిల్ తేన్గిఱతు.

(కతిరిలకుపూణ్డారకలత్తాఱ పొన్మేని కాణ్ కాణెనవిరుమ్బుఙ్గణ్గళ్) ఒళివిడానిన్ఱ హారత్తైయున్నారైయునుడైత్తాన తిరుమార్పై

యుడైయవనుడైయ స్పృహణీయమాన తిరుమేనియైక్కణ్గళ్ కాణ్ కాణ్ణెనవిరుమ్బానిన్ఱతు. (పాణిత్యాది) పాట్టిలేతొழிలుణ్డాకప్పాడి. పాణ్ తొழிలుణ్డాకప్పాడి యెన్ఱుమామ్. అవనుడైయతొழிలై ప్పాట్టిలే వైత్తుప్పాడీ యెన్నవుమామ్. (వణ్డైత్రయుణ్గొలాఞ్ఞ) వణ్డుకళ్ శబ్దియానిన్ఱుళ్ళ మాలైయైయుడైయ స్పృహణీయమానతిరువడికళై క్కైయాలేతొழுవోమ్. ౩౫.

అరు.— ముప్పత్తైన్దామ్పాట్టు.— పాణ్ కణ్ .పాట్టిడత్తిలే, తొழிలుణ్డాక-లక్షణముణ్డాక, పాడియెన్నుతల్; గానత్తైస్వరత్తోడేపాడియెన్నుతల్; అవన చరిత్రఙ్గళై ప్పాడియెన్నుతల్. తిరువడికళై ప్పాడిత్తొழுవోమ్. ౩౫.

> కైయకనలాழிకార్ క్కడల్వాయ్ వెణ్ శఙ్గమ్
> వెయ్యకదై శార్ఙ్గమ్వెఞ్జుడర్వాళ్ —శెయ్య
> పడైపరవైపాழி పనినీరులకమ్
> అడియళన్దమాయరవఱ్కు. ౩౬.

అన్వ.—పని నీర్ ఉలకమ్ అడి అళన్ద మాయరవఱ్కు (6) కనల్ ఆழி కార్ కడల్వాయ్ వెణ్ శఙ్గమ్ వెయ్య కదై శార్ఙ్గమ్ వెమ్ శుడర్ వాళ్ (18) శెయ్య పడై కైయ. (21) పరవై పాழி. (23)

అర్థము.—చల్లని నీటిచేనావరింపఁబడిన లోకమును తిరువడిచేఁ గొలిచిన ఆశ్చర్యభూతుఁడైన సర్వేశ్వరునికి (౬) నిప్పులుౘక్కుచున్న తిరువాழிయు నల్లని సముద్రమందుఁబుట్టిన తెల్లని శఙ్ఖమును క్రూరమైన గదయు శార్ఙ్గమనెడుధనుస్సును ఉగ్రమైన తేజస్సునుగల కత్తియు(౧౮) సుందరములైన యాయాయుధములు శ్రీహస్తమునందున్నవి. (౨౧) సముద్రము శయ్యగానున్నది. (౨౩) ౩౬.

వ్యా.—అవ.— ముప్పత్తాఱామ్పాట్టు— (కైయకనలాழிయిత్యాది)(శెయ్యపడైకైయ)ఇవై కైయిలేఉళ్ళన. "శెయ్య" ఎన్ఱు ఆభరణమానపోతు వుకరై చ్చొల్లుకిఱతు; ఆయుధమానపోతు విధేయమాన ఆయుధఙ్గళై చ్చొల్లుకిఱతు. (పరవై పాழி) తిరుప్పళ్ళిక్కడల్ పడుక్కై.

(పనినీరులకమడియళన్దమాయరవఙ్కు) కడల్ సూళ్న్దభూమియళన్దస ర్వేశ్వరనుక్కు.

ఆరు.— ముప్పత్తాఱామ్పాట్టు.— "పడై" ఎన్ఱాయుధమ్, ఆభరణగోటియుమ్ ఆయుధకోటియుమ్. 3౬.

అవఙ్కడిమైపట్టే నాకత్తార్ పుఱత్తార్
ఉవర్క్కుఙ్కరుఙ్కడల్ నీరుళ్ళాన్—తువర్క్కుమ్
పవళవాయ్ప్పూమకళుమ్ పన్మణిప్పూణారమ్
తికళుమ్ తిరుమార్వన్ తాన్. 3౭.

అన్వ.—ఉవర్క్కుమ్ కరుమ్ కడల్ నీర్ ఉళ్ళాన్ (4) తువర్క్కుమ్ పవళమ్ వాయ్ పూమకళుమ్(8) పల్ మణి పూణ్ ఆరమ్ తికళుమ్ తిరుమార్వన్ తాన్ (14) అకత్తార్ పుఱత్తార్. అవఙ్కు- అడిమైపట్టేన్. (18)

అర్థము.— ఉప్పుగానుండెడు నల్లని సముద్రజలమందు బవ్వళించినవాఁడును (౪) ఎఱ్ఱనైన పగడమువంటి తిరువధరముగల పుష్పపుత్రికయైనశ్రీదేవియు (౮) నానా విధములైన రత్నములచేఁ జెక్కఁబడిన తిరువాభరణమును హారమును ప్రకాశించుచున్న వక్షస్థలముగలసర్వేశ్వరుఁడు (౧౪) లోపలనుండువాఁడును వెలుపలనుండువాఁడును. వారికి దాసుఁడనైతిని. (౧౮) 3౭.

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తేళామ్పాట్టు.— (అవఙ్కు) నానడిమైయిలే యన్వయిక్కసౌభరియైప్పోలే అనేకమ్ వడివుకొణ్డు ఘటిక్కవాశైప్పడానిన్ఱా నెన్గిఱతు.

(ఉవర్క్కుఙ్కరుఙ్కడల్ నీరుళ్ళాన్) తిరుప్పాఱ్కడలై వాసస్థానమాక వుడైయనాయ్. (తువర్క్కుమ్పవళవిత్యాది) పెరియపిరాట్టియారైయుమ్, అనేక మాణిక్కఙ్గళై యుడైత్తాయిరున్దుళ్ళపూణారత్తాలే తికళానిన్ఱుళ్ళ తిరుమార్పైయుముడైయవన్. అవనుక్కడిమైపట్టేన్. కుత్తైవలినేసైయైయుమ్ వడివళక్కై యుముడైయశ్రియఃపతియానవన్ నానడిమైయిలే అన్వయిత్తమాత్రత్తిలేయుళ్ళుమ్ పుఱమ్బుమ్ విడకిల్లనాన్. 3౭.

తానేతనక్కువమైతన్నురువేయెవ్వురువుమ్
తానేతవవురువుమ్తారకైయుమ్—తానే
ఎరిశుడరుమ్మాల్వరైయుమెణ్డిశైయుమ్, అణ్డ
త్తిరుశుడరుమాయవివై. ౩౮.

అన్వ.— ఎవ్వురువుమ్ తన్నురువే. తవవురువుమ్ తారకైయుమ్ తానే.(౫) ఎరి శుడరుమ్ మాల్ వరైయుమ్ ఎణ్ తిశైయుమ్ అణ్డత్తు ఇరు శుడరుమ్ తానేఆయ ఇవై తనక్కు తానే ఉవమన్. (19)

అర్థము.—సమస్తపదార్థములు తనశరీరమే.తపస్సేశరీరముగాఁగల బ్రహ్మాదులును నక్షత్రములును తానే. (౫) జ్వలించుచున్న అగ్నియు గొప్ప పర్వతములును అష్టదిక్కులును అండమందలి రెండు తేజస్సులును (చంద్రసూర్యులు) తానేయైన స్వామి తనకు తానే ఉపమనభూతుఁడు. (౧౯) ౩౮,

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తెట్టామ్పాట్టు.— (తనక్కువమై తానే)తనక్కుపమానరహితన్. ఉపమానరాహిత్యత్తుక్కడి సకలపదార్థఙ్గళుమవనుక్కు ప్రకారమాయ్ తాన్ ప్రకారియాయ్ ప్రకార్యన్తరమిన్ఱిక్కేయిరుక్కై. (తన్నురువేయెవ్వురువుమ్) ఎల్లాపదార్థఙ్గళుమవనుక్కు శరీరమ్. (తానేతవవురువుమ్) తపస్సుపణ్ణి పుణ్యశరీరరాన వధికారికళుమ్ అవనుక్కుప్రకారమ్. ౩౮.

అరు.— ముప్పత్తెట్టామ్పాట్టు.— తానే ఎరిశుడరెన్ఱత్తైప్పఱ్ఱవరుళిచ్చెయ్కిఱార్(ఉపమానరాహిత్యత్యాది) ఎరిశుడర్-అగ్ని. ఇరుశుడర్-చన్ద్రాదిత్యర్కళ్. ఏతాదృశమాన ఇత్తైయాక్కైయాలే తానేతనక్కువమై ఎన్ఱక్రియై. ౩౮,

ఇత్తైయాయ్నిలనాకి యెణ్డిశైయున్తానాయ్
మత్తైయాయ్మత్తైప్పొరుళాయ్ వానాయ్—పిత్తైవాయ్న్ద
వెళ్ళత్తరువివిళఙ్గొలినీర్ వేఙ్గడత్తాన్
ఉళ్ళత్తినుళ్ళేయుళన్. ౩౯.

అన్వ.—ఇత్తైయాయ్ నిలనాకి ఎణ్ తిశైయుమ్ తానాయ్ (5) మత్తైయాయ్ మత్తైప్పొరుళాయ్ వానాయ్(8) పిత్తై వాయ్న్ద వెళ్ళమ్ అరువి విళఙ్గు ఒలి నీర్ వేఙ్గడత్తాన్ ఉళ్ళత్తిన్ ఉళ్ళే ఉళన్. (19)

అర్థము.—సర్వస్వామియై భూమికినంతర్యామియై అష్ట దిక్కులును తనకుశరీర ముగాగలవాఁడును (౫) వేదనిర్వాహకుఁడును వేదప్రతిపాద్యుఁడును పరమపదమును శరీరముగాఁగలవాఁడును నై (౭) చంద్రుని సమీపించిన ప్రవాహముగల కొండచరియల యందు ప్రకాశించుచు శబ్దించుచున్న జలముగల తిరువేఙ్గడమందు వేంచేసియుండు వాఁడు (నా) మనస్సులోపల నిత్యవాసముఁజేయుచున్నాఁడు. (౧౯) ౩౯.

వ్యా.— ముప్పత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (ఇత్తైయాయిత్యాది) ఉభయవిభూతియుక్తనాయ్ భూమియు మెట్టుదిక్కుక్కళుమ్ వేదఙ్గళుమ్ తానిట్టవళుక్కు. (మత్తైప్పారుళాయ్) వేదప్రతిపాద్యనాయ్. (పిత్తైయిత్యాది) చన్ద్రిపద త్తిలే కిట్టినవెళ్ళత్తైయుడైత్తాయిరున్దుళ్ళ తిరుమలైయిలేనిన్ఱు ఎన్నుడైయ హృదయత్తిలే పుకుర అవసరప్రతీక్షనాయిరుక్కిఱార్.

అరు.— ముప్పత్తొన్పతామ్పాట్టు.— తిరుమలై చన్ద్రిపద త్తళవుమోఙ్గియిరుక్కైయాలే అరువిగళ్ చన్ద్రినై క్కిట్టియిరుక్కై. ౩౯.

ఉళఱ్కణ్డాయ్నన్నెఞ్జేయుత్తమనెన్ఱుమ్
ఉళఱ్కణ్డాయ్, ఉళ్ళువారుళ్ళత్తుళఱ్కణ్డాయ్
విణ్ణొడుఙ్గక్కోడుయరుమ్వీఙ్గరువివేఙ్గడత్తాన్
మణ్ణొడుఙ్గత్తానళన్దమాన్. ౪౦.

అన్వ.— నల్ నెఞ్జే! ఉత్తమన్ ఉళన్ కణ్డాయ్. ఎన్ఱుమ్ ఉళన్ కణ్డాయ్. (6) ఉళ్ళువార్ ఉళ్ళత్తు ఉళన్ కణ్డాయ్. విణ్ ఒడుఙ్గ కోడు ఉయరుమ్ (13) వీఙ్గు అరువి వేఙ్గడత్తాన్ మణ్ ఒడుఙ్గ తాన్ అళన్ద మాన్ (21)

అర్థము.— ఓమంచి మనసా! పురుషోత్తముఁడున్నాఁడుకదా! ఎల్లప్పుడును ఉన్నాఁడుకదా! (౬) ధ్యానముఁజేయువారి హృదయమందును ఉన్నాఁడుకదా! ఆకాశము ఒదుగునట్లు శిఖరములు పెరుగుచున్నదియు (౧౩) వృద్ధిపొందుచున్న సెలయేరులు గలదియునైన వేఙ్కటాద్రియందునివసించియుండువాఁడు భూలోకము ఒదుగునట్లు తాను కొలిచికొన్నస్వామి. (౨౧) ౪౦.

వ్యా.— నాల్పతామ్పాట్టు.— (ఉళన్ కణ్డాయ్) అవనుడైయ జీవనమ్ నమ్ముడైయసత్తాహేతు. "ఇచ్ఛాతఎవతవవిశ్వపదార్థసత్తా".

(నన్నెఞ్జే) ఎమ్బెరుమాన్నమ్ముడైయ సత్తా హేతువెన్ఱుశొల్లుకైక్కు ప్పాఙ్గాననెఞ్జే! (ఉత్తమనెన్ఱుముళన్కణ్డాయ్) నమ్ముడైయసత్తా హేతు అవనెన్ఱునినైత్తిరాతశన్ఱుమ్ ఎన్ఱుమవనిరుక్కుమ్బడి యితువే. (ఉళ్ళువారిత్యాది) పుకురప్పుక్కాల్ విలక్కాతారుడైయ హృదయత్తిలే యుళన్. (విణ్ణిత్యాది) "ఉత్తమనెన్ఱు ముళన్కణ్డాయ్" ఎన్గిఱత్తైయుపపాదిక్కిఱతు. ఉపరితనలోకఙ్గళుమ్శిలవెల్లై యుణ్డెన్నిరాతే ఇవైవేణ్డావెన్ఱుకొణ్డు ఉయరానిన్ఱ-ఆకాశాది లోకఙ్గళెల్లా మొడుఙ్గుమ్బడిక్కీడాక వుయరానిన్ఱశిఖరత్తైయుడైత్తాయిరున్దుళ్ళ తిరుమలైయిలే నిన్ఱవన్, పరప్పినతిరువడికళాలే భూమితోళ్ నాతపడి యళన్దుకొణ్డమన్నన్-ఉడైయవన్. ఇన్ద్రిఎ్ఱన్దతు పెఱుకైయాలుమ్మహాబలిప్పెత్తవాఙ్గిక్కొడుక్కైయాలుమ్ ఇవనేయుడైయవనెన్ఱుతోళ్ నాని న్ఱతు. ౮౦.

అరు.— నాఱ్పతాన్మ్బట్టు.— (తోళ్ నాతపడి) తిరువడికళేయాయ్ మణ్ తోళ్ నాతపడి. పీఙ్గరుని-పెరియఅరుని. ౮౦.

మన్ను మణిముడినీణ్డణ్ణమ్బోయెణ్డిశైయుమ్
తున్ను పాఠిలనైత్తుమ్శూళ్ కడలే—మిన్నై౨
ఉడైయాకక్కొణ్డులకళన్దాన్, కున్ఱ
ఙ్కుడైయాక వాకాత్తకో. ౮౧.

అన్వ.— కున్ఱమ్ కుడైయాక ఆ కాత్త కో మన్ను మణి ముడి నీణ్డు అణ్డమ్ పోయ్ (10) ఎణ్ తిశైయుమ్ తున్ను పాఠిల్ అనైత్తుమ్ కడల్ శూళ్ (16) మిన్నై ఉడైయాకక్కొణ్డు అన్ఱు ఉలకుఅళన్దాన్. (20)

అర్థము.— పర్వతమును గొడుగుగాఁజేసి ఆవులను గాపాడిన స్వామి అమరియున్న రత్నమయమైన కిరీటము దీర్ఘమై అణ్డభిత్తివఱకు పోవునటులను (౧౦) అష్ట దిక్కులును నిండియున్న భూమి యంతయుం శ్రీపాదములు వ్యాపించునటులను (౧౬) మెరుపును వస్త్రముగాఁగలవాఁడై ఆకాలమందు లోకములను గొలిచెను. (౨౦) ౮౧.

వ్యా.—నాఱ్పత్తోరావద్బట్టు.—(మన్నుఇత్యాది)(అణ్డమ్బోయెణ్డిశైయుమ్మన్ను మణిముడినీణ్డు)అణ్డత్తైయుమెట్టుదిక్కుక్కళైయుమ్

అధిరాజ్యసూచకమానతిరువభిషేకమ్ వ్యాపిక్కుమ్. (తున్నిత్యాది) చేతనరాలేశెటియప్పట్టభూమియడజ్గలుమ్ తిరువడికళే యాకవుమామ్. (మిన్నైయిత్యాది) మేఘపదత్తుక్కువ్వరుకే వళర్న్దరుళుకిఱపోతు. మిన్నై త్తిరుప్పీతామ్బరమాకక్కొణ్డులకళన్దాన్. (కున్తమిత్యాది) త్రైలోక్యత్తైయున్తన్నుళ్ళైయ తిరుమేనియాలేమత్తైత్తవన్ఒరుమలైయాలే తన్నుళ్ళైయ తిరుమేనియైమ త్తైత్తుక్కొణ్డాన్. ౪౧.

కోవలనాయానిరైకళ్ మేయ్త్తుక్కుఴలూతి
మావలనాయ్క్కిణ్డమణివణ్ణన్—మేవి
§ అరియురువమాకి యిరణియనతాకమ్
తెరియుకిరాల్కీణ్డాన్శినమ్. ౪౨.

అన్వ.—కోవలనాయ్ ఆ నిరైకళ్ మేయ్త్తు కుఴల్ ఊతి వలనాయ్ మా కీణ్డ మణివణ్ణన్ (10) మేవి ఎరియురువమాకి ఇరణియనతు ఆకమ్ ఉకిరాల్ కీణ్డాన్ శినమ్ తెరి. (18)

అర్థము.— గోపాలుఁడై గో సమూహములను మేపి వేణు నాదముఁజేసి బలిష్ఠుఁడై కేశిని చీల్చిన రత్నమువలెస్పృహణీయమైనతిరుమేనుగలవాఁడై (౧౦) అమరియుండెడి ఉజ్జ్వలరూపుండై హిరణ్యాసురుని హృదయమును గోళ్ళచేతఁ జీల్చినవాని కోపము తెలిసికొనుఁడు. (౧౮) ౪౨

వ్యా—నాఱ్ప త్తిరణ్డామ్పాట్టు.—(కోవలనాయిత్యాది) బ్రాహ్మణనాయ్ ఓత్తుచ్చొల్లప్పెఱుమాప్పోలే ఇడైజాతిక్కుచితమాకపశుక్కళైయుమ్మేయ్త్తుక్కుఴలైయు మూతి.(మావలనాయిత్యాది)అప్పరువమ్నిరమ్పామైయిలేకేశియినుడైయవాయైక్కిఴిక్కవల్లనాయ్,విరోధియైప్పోక్కుకైయాలే శ్రమహరమాన వడివైయుడైయవన్. (మేవియిత్యాది) పరత్వసిమ్హత్వమానవిరణ్డు వడివుకొణ్డాల్ పొరున్దాతేయిరుక్కుమో వెన్నిల్, ఒరువడివుపోలే పొరన్దినపడి. అన్తిక్కే ‘‘మేవి’’ ఎన్ఱు

§ పా - ఎరియురువమాకి.

హిరణ్యానుడైయవర త్తైక్కొట్టియెన్ఱుమామ్.§(ఎరియురువమాకి) ఒళ్ళియుణ్డా నర్‌శాప త్తైయుడైయనాయ్. అచ్చినత్తాలే యిరణియనాక త్తై క్కీణ్డాన్. అన్ఱిక్కే, అరుళన్ఱునమక్కుద్దేశ్యమ్ ; ఆశ్రితవిరోధికళ్ పక్కల్ అవనుక్కుణ్డానశినముద్దేశ్యమ్. అచ్చిన త్తైత్తెరి-అనుసన్ధియెన్ఱుమామ్॥౪౨.

అరు.—నాల్ప్తిరణ్డామ్పాట్టు.—వర త్తైక్కొట్టుక్కై-వర త్తైయతీన్ద అతుక్కును రూపమానవడివైక్కొళ్ళుకై. "ఎరియురు" ఎన్ఱు పాఠాన్తరమ్. శినత్తాలే తెరియుకిరాల్- మూరియవుకిరాలేకీణ్డానెన్ఱు క్రియైయాతల్; అన్ఱియే,కీణ్డాన్ శినమ్‌తెరి-విచారియెన్ఱు క్రియైయాతల్.   ౪౨.

శినమామతకళిఱ్ఱిన్ తిణ్మరుప్పైచ్చాయ్‌త్తు
పునమేయపూమియతనై—త్తనమాక
ప్పేరకలత్తుళ్ళొడుక్కుమ్ పేరారమార్పనార్
ఓరకలత్తుళ్ళతులకు.   ౪౩.

అన్వ.—మా శినమ్ మతమ్ కళిఱ్ఱిన్ తిణ్ మరుప్పై శాయ్‌త్తు (7) పునమ్ మేయ పూమియతనై తనమాక పేర్ అకలత్తు ఉళ్ ఒడుక్కుమ్ పేర్ ఆరమ్ మార్పనార్ (18) ఓర్ అకలత్తు ఉలకు ఉళ్ళతు. (22)

అర్థము.—మిక్కిలి కోపమును మదమునుగల కువలయాపీడముయొక్క దృఢమైన దన్తములను వంచి (౭) శబ్దాదివిషయములతో నమరియున్న భూలోకమును ధనముగా స్వీకరించి మిక్కిలి విస్తారముగల కడుపునందు ఇమిడ్చిన గొప్పహారములుగల వక్షస్థలముగలవానియొక్క (౧౮) అద్వితీయమైన సఙ్కల్పమునందు లోక మణఁగి యున్నది. (౨౨)

వ్యా.—అవ.—నాల్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (శినమ్) అవన్ సఙ్కల్పత్తాలే యన్ఱోవిన్దలోకజ్కొడక్కుఅతు.

(శినమిత్యాది) శిన త్తైయుడైత్తాయ్ ప్పెరుత్తుమది త్తకువలయాపీడ త్తినుడైయ విరణ్డుమరుప్పుక్కళై యుమ్ మనాయూ సేనపఱిత్తు. (పునమిత్యాది) చేతనర్కు భోగ్యజ్గళై యుడై త్తానభూమియై, (తన

§ అరియురువమాకి - అనే పాఠమందు అర్థము స్పష్టముగనుక దానినివదలి, ఎరియురువమాకి అనే పాఠమునకు వ్యాఖ్యానము వ్రాయించిరి

మిత్యాది) ధనమ్పోలే యిరుక్క త్తిరువయిల్ నీలేవైత్తు క్కాక్కుమ్. (పేరారమార్పనార్) తన్నుడైమైయానతు రక్షిక్కప్పట్ట తెన్ఱత్తాలే యొరుపడియాభరణమూప్పెణ్ణాట్పోలే యిరుక్కుమపడి. (ఓరకలత్తుళ్ళతు లకు) అంశమాన సఙ్కల్పత్తుళ్ళతు లోకమ్. ఓరప్పడుకిఱ సఙ్కల్పత్తుళ్ళతెన్ఱుమామ్. ౪౩.

అరు.—నాల్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.—పునమ్-పులమెన్ఱాయ్, విషయఙ్గళై చ్చొల్లుకిఱతు. అకలమ్-హృదయమ్. ఓరకలమ్-సఙ్కల్పత్తినుడైయ ఏకదేశమెన్నుతల్. ౪౩

ఉలకముమూఴియుమాఴియుమ్, ఒణ్కేழ்
అలర్ కతిరుమ్ శెన్దీయుమావాన్—పలకతిర్ కళ్
పారిత్తపైమ్పొన్ముడియానడియిణైక్కే
పూరిత్తెన్నెఞ్జేపురి. ౪౪.

అన్వ.— ఉలకముమ్ ఊழியుమ్ ఆழியుమ్ ఒణ్ కేழ் అలర్ కతిరుమ్ శెన్దీయుమావాన (4) పల కతిర్ కళ్ పారిత్త పైమ్పొన్ ముడియాన్ ఇణై అడిక్కే నెఞ్జే! పూరిత్తు పురి (19)

అర్థము.— లోకమును ప్రళయకాలమును సముద్రమును మంచి వర్ణముగలవై వ్యాపించుచున్న కిరణములుగలచన్ద్రసూర్యులను ఎఱ్ఱని అగ్నియు శరీరముగాఁగలవాఁడును (౯) లెక్కలేనికిరణములను వెదజల్లుచున్నదియు అందమైనదియు ఆశపడదగినదియునైన కిరీటముగలవాని తిరువడిద్వంద్వమునే ఓమనసా! హర్షముచేనువ్వి ఆశ్రయింభుము. (౧౯)

వ్యా.—నాల్పత్తునాలామ్పాట్టు.—(ఉలకముమిత్యాది)లోకముమ్,ఎల్లామ్ సంహృతమాయ్ కాలమే శేషిత్తకాలముమ్,*కడలుమ్, అழகియ తాయలరానిన్ఱుళ్ళ ఒళియై యుడైత్తాన వాదిత్యనుమ్. అగ్నియుమ్తనక్కుప్రకారమాకవుడైయవన్.ఇత్తాల్ జగదాకారనైచ్చొల్లుకిఱతు. (పలకతిరిత్యాది) పరమపదత్తిలే యెழுన్దరుళి యిరుక్కుమ్పడి. (పలకతిర్ కళ్) "దివిసూర్యసహస్రస్యభవేద్యుగపదుత్థితా" ఎన్ను

* అడఙ్గలుమెన్ఱు ఆయిమ్పత్తిన్ పాఠమ్,

మ్బడియేనూ తాయిరమాదిత్యర్ కళైయోడవై త్త ఒళియైయుడైత్తాయ్ స్పృహణీయ మానతిరువభిషేక త్తైయుడైయవనుడైయ తిరువడి కళిలే. (ఎన్నెఞ్జే పూరిత్తుప్పురి) స్నేహిత్తాశ్రయి. ౪౪.

అరు.—నాఱ్పత్తునాలామ్పాట్టు.— ఆళి-వట్టమాయ్, అత్తాలే వళైయవన్తాయ్, అడజ్గలు మెన్గి ఱతు. ౪౪.

పురిన్దుమత వేఴమ్మాప్పిడియోడూడి
తిరిన్దుశినత్తాల్ పొరుతు—విరిన్దశీర్
వెణ్కోట్టుముత్తుతిర్క్కుమ్ వేజ్గడమే, మేలొరునాళ్
మణ్కోట్టుక్కొణ్డానమలై. ౪౫.

అన్వ.— మతమ్ వేఴమ్ మా పిడియోడు పురిన్దు ఊడి తిరిన్దు శినత్తాల్ పొరు తు (9) విరిన్ద శీర్ వెణ్ కోడు ముత్తు ఉతిర్క్కుమ్ వేజ్గడమే (16) మేలొరునాళ్ మణ్ కోడు కొణ్డాన్ మలై. (21)

అర్థము.— మదముగల యేనుఁగు శ్లాఘ్యమైన ఆడేనుఁగుతోడ సంశ్లేషించి కోపగించి సంచరించి తాళ్లయందుఁబ్రతిఫలించినరూపముతోఁ గోపముచేత యుద్ధముఁ జేసి (౯) విస్తృతమైన వీరశ్రీగల తెల్లని దన్తములనుండి ముత్యములను రాల్చుచున్న వేఙ్కటాచలమే (౧౬) మునుపొకదినమందు భూమిని గొమ్ములతో నెత్తినవరాహుని పర్వతము. (౨౧) ౪౫.

వ్యా.—అవ.—నాఱ్పత్తైన్దామ్పాట్టు.—(పురిన్దు).“పలకతిర్ కళ్ పారిత్తపైమ్పొన్ముడియాన్” ఎన్ఱు పరమపద త్తైక్కాలవిరుక్కైయాక వుడైయవన్నమక్కు సులభనామో వెన్నిల్; నమక్కాకవన్ఱో తిరుమలై యిలేవన్దు సన్నిహితనాయిఱ్ఱెన్గిఱార్.

(మతవేఴమ్మాప్పిడియోడుపురిన్దు) మది త్తిరున్దుళ్ళయానై యానతు పిడియోడేసంశ్లేషిత్తు. (ఊడి) సంశ్లేషానన్తరమూడి. (తిరిన్దుశినత్తాల్ పొరుతు)ఊడలాలేపిఱన్దశినత్తాలే ఉలావిరత్నభిత్తికళిలేపొరుతు.(విరిన్ద శీరిత్యాది)పొరుకైయాలే వీరశ్రీయైయుడైత్తానవెళ్ళియకోట్టిలేయుణ్డాన ముత్తైయుతిరానిన్ఱతిరుమలై. (మేలిత్యాది) పణ్డొరునాళ్ భూమియై

శ్రీవరాహరూపియాయ్ ఎయిఱ్ఱిళ్కొణ్డవను దైయమలై. తిరుమలై యిలానై కళుకుక్కచ్చేరుమితే శ్రీవరాహరూప మానవడివు. ౨౮.

మలైముకడు మేల్వైత్తు వాశుకియైచ్చుఱ్ఱి
త్తలైముకడు తా నొరుకైపఱ్ఱి—అలైముక
ట్టణ్డమ్బోయ్ నీర్ తెఱిప్ప వన్తుకడల్ కడైన్దాన్
పిణ్డమాయ్నిన్ఱపిరాన్. ౨౯.

అన్వ.— ముకడు మలై మేల్ వైత్తు వాశుకియై శుఱ్ఱి తలై ముకడు తాన్ ఒరుకై పఱ్ఱి (9) అలై అణ్డమ్ ముకడు పోయ్ నీర్ తెఱిప్ప అన్త కడల్ కడైన్దాన్ పిణ్డమాయ్నిన్ఱ పిరాన్. (20)

అర్థము.—గొప్పశిఖరములుఁగల మందరపర్వతమును తనమీదనుంచుకొని వాసుకియనెడుసర్పమును ఆపర్వతమునకుఁజుట్టిశిఖరమువంటియాసర్పముయొక్కతలను తానొకచేతఁబట్టుకొని(౯) అలలు అణ్డముయొక్క ఉచ్చివఱకు వెళ్ళిజలమును చల్లునట్లు ఆకాలమందు సముద్రమథనముఁజేసినవాఁడు జగత్కారణుఁడైన స్వామి. (౨౦) ౨౯.

వ్యా.—నాల్వత్తామ్బాట్టు.— (మలైముకడుమేల్ వైత్తు) ఓఙ్గియిరున్దుళ్ళమలైయై త్తన్నుతుకిన్మేల్ వైత్తు. (వాశుకియైచ్చుఱ్ఱి) అతిలేవాసుకియైచ్చుఱ్ఱి. (తలైముకడుతానొరుకైపఱ్ఱి) కీళ్కడైకిఱతు కులైయామల్ ఆమైయాయ్ త్తాఙ్గి, మేలేవైత్తశిఖర మడిక్కళర్న్దుపోకాతపడి యొరుకైయాలేపఱ్ఱి; (అలైముకడిత్యాది) ఇత్తిరణ్డతివలైపోయ్ త్తెఱిప్ప-మేలిన్ నీర్ అణ్డభిత్తియిలేపోయ్ త్తెఱిప్ప. (అన్తిత్యాది) ఇతుక్కుపాదానకారణమానవన్. “ఏకోహవై నారాయణ ఆసీత్”. ౨౯.

నిన్ఱపెరుమానే నీరేఱ్ఱు, ఉలకెల్లామ్
శెన్ఱపెరుమానే శెఙ్గణ్ణా—అన్ఱు
తురకవాయ్కీణ్డతుఴాయ్ముడియాయ్, నఙ్గళ్
నరకవాయ్కీణ్డాయుమ్నీ. ౩౦.

అన్వ.— నీర్ ఏఱ్ఱు నిన్ఱ పెరుమానే! ఉలకెల్లామ్ శెన్ఱ పెరుమానే! శెజ్గణ్ణా! (7) అన్ఱు తురకమ్ వాయ్ కీణ్డ తుఴాయ్ ముడియాయ్! నజ్గళ్ నరకవాయ్! కీణ్డాయుమ్ నీ. (16)

అర్థము.— దానజలమును బట్టి నిలిచిన స్వామీ! ప్రపంచమంతయు కొలిచిన స్వామీ! రక్తలోచనా! (౭) అప్పుడు గుఱ్ఱమైవచ్చిన కేశియనెడు రాక్షసునివక్త్రము జీల్చినవాఁడా! తిరుత్తుఴాయ్ కిరీటముంగలవాఁడా! మా నరకమును బోఁగొట్టిన వాడవు నీవు. (౧౬) ౪౬.

వ్యా.—నాల్ప్ త్తెణ్ణామ్పాట్టు.— (నిన్ఱ పెరుమానేనీరేఱ్ఱు) మహాబలిపక్కలిలే నీరేఱ్ఱుశేషిత్వన్తోన్ఱుమ్పడినిన్ఱవనే!(ఉలకిత్యాది) లోకత్తైయెల్లామళన్దుఉడైయవనెన్ఱు తోన్ఱుమ్పడిశెన్ఱవనే! (శెజ్గణ్ణా) స్నేహన్తోన్ఱుమ్పడినిన్ఱవనే! (అన్ఱిత్యాది) వైత్తవళైయమ్ వాడామల్ కేశివాయైక్కీణ్డవనే! (నజ్గళిత్యాది) ఒరు కేశివాయైక్కీణ్డతు ఆశ్చర్యమో? ఎజ్గళ్ నరకత్తిన్వాయైక్కీణ్డవునక్కు. ౪౬.

నీయన్ఱే నీరేఱ్ఱులక మడియళన్దాయ్
నీయన్ఱే నిన్ఱు నిరై మేయ్త్తాయ్—నీయన్ఱే
మావాయుర మ్పిళన్దు మామరుతినూడుపోయ్
తేవాశురమ్పొరుతాయ్ శెఱ్ఱు. ౪౭.

అన్వ.—నీర్ ఏఱ్ఱు ఉలకమ్ అడి అళన్దాయ్ నీయన్ఱే? (6) నిన్ఱు నిరై మేయ్త్తాయ్ నీయన్ఱే?(10) ఉరమ్ మా వాయ్ పిళన్దు మా మరుతిన్ ఊడు పోయ్ తేవాశురమ్ శెఱ్ఱు పొరుతాయ్ నీయన్ఱే? (22)

అర్థము.— దానజలమునుబట్టి లోకములను శ్రీపాదములచేతఁ గొలిచినవాఁడవు నీవుకదా? (౬) కృష్ణుఁడై యుండి ఆవులను మేపినవాఁడవు నీవుకదా? (౧౦) బలమైన కేశివక్త్రమును జీల్చి పెద్ద మద్దివృక్షముల నడుమ వెళ్ళి (విఱిచి) దేవాసురయుద్ధమందు రాక్షసులనుసంహరించునట్లు యుద్ధముఁజేసినవాఁడవు నీవేకదా? (౨౨) ౪౭.

వ్యా. నాల్ప్ త్తేట్టామ్పాట్టు.— (నీయన్ఱేయిత్యాది) ఉన్నుడైమైక్కు మహాబలిపక్కలిలేనీరైయేఱ్ఱుఅత్తై త్తిరువడికళాలేఅళన్దాయ్. (నీయన్ఱేయిత్యాది) కృష్ణనాయవతరిత్తు పశుమేయ్త్తాయ్. (నీయన్ఱే

యిత్యాది) కేశివాయైప్పిళన్దు పెరియమరుతినిడై యేపోయ్. (తేవా శురమిత్యాది) జ్ఞానహీనమాన అచేతనజ్గళై ప్పోక్కినతువేయో? చేతన రాన విరోధికళై యుమ్ పోక్కినన్ఱో ? ౪౭.

అరు.— నాల్పత్తేట్టామ్పాట్టు.— తేవాశురమ్మెరుతాయ్-దేవాసురయుద్ధత్తై ప్పణ్ణి దేవర్కళ్ విరోధియైప్పోక్కినాయెన్ఱ పడి. ౪౭.

శెన్ఱతువుమ్ శేరావిరణియనై, చ్చెన్ఱేఱు
ప్పెన్ఱతువు మ్మానిలమ్పినై ౘక్కాయ్—మున్ఱిల్
మురియేఱ్ఱ న్మున్నిన్ఱు మొయ్మ్బొళిత్తాయ్, మూరి
చ్చురియేఱు శఙ్గినాయ్పోన్దు. ౪౮.

అన్వ — పినైక్కాయ్ మున్ఱిల్ మురి ఏఱ్ఱిన్ మున్ నిన్ఱు పోన్దు మొయ్మ్బు ఒళిత్తాయ్! (4) మూరి శురియేఱు శఙ్గినాయ్! శెన్ఱతువుమ్ శేరా ఇరణియనై. (15) శెన్ఱు ఏఱ్ఱు పెన్ఱతువుమ్ మానిలమ్. (19)

అర్థము.— నప్పినై ౘప్పిరాట్టికొఱకు బలిష్ఠమైసంచరించుచున్న వృషభముల మునుపు నిలిచి. ఆలోచించి దానిబలమును బోగొట్టినవాఁడా!(౯)సముద్రమందుఁబుట్టిన రేఖలుగలదైన శఙ్ఖముగలవాఁడా!(నీవు)సంహరించినది అద్వేషములేని హిరణ్యాసురుని. (౧౫)పోయి దానజలమును బరిగ్రహించి స్వీకరించినదియుఁ మహాపృథివి. (౧౯) ౪౮.

వ్యా.—నాల్పత్తెన్బతామ్పాట్టు.—(శెన్ఱతువుమిత్యాది) ఆశ్రిత రోడు శేరాత హిరణ్యనై క్కొన్ఱతువుమ్ అవనిఴువుక్కాకవెన్ఱుమాన్. (శెన్ఱిత్యాది)మహాబలిపక్కలిలేసేఱుప్పెన్ఱతుభూమి. (పినై ౘక్కా యిత్యాది) నప్పినై ౘప్పిరాట్టిక్కాక త్తిణ్ణియతాయులావానిన్ఱ వేఱ్ఱినుడై యమిడుక్కైయశిత్తాయ్.(పోన్దు) ఇడమ్పార్త్తునిన్ఱు.(మూరిచ్చు రియిత్యాది) కైయిలే శ్రీపాఞ్చజన్యత్తై యుడైయవనే! ౪౮.

అరు.— నాల్పత్తొన్బతామ్పాట్టు.— శేరా-తనై ౘచ్చేరాతే ఆశ్రయియాతే. అవని ఴువైక్కయాలే విరోధియాన దేహత్తైప్పోక్కినానెన్ఱ పడి. మున్ఱిల్ - తిణ్ణి యతాయ్. మూరి-సఞ్చారియాయ్. మొయ్మ్బు - మిడుక్కైయుడైయ. ఏఱ్ఱిన్. మూరిచ్చురియెన్ఱ మిడుక్కైయన్నుత్తైయుయుం ముడైయశఙ్గు. ౪౮.

శూళ్న్దతుళాయలఙ్గల్ శోతిమణిముడిమాల్
తాళ్న్దవరువి త్తడవరై వాయ్—ఆళ్న్ద
మణినీర్ చ్చునై వళర్న్ద మాముతలై కొన్రాన్
అణినీలవణ్ణత్తవన్. ౫౦.

అన్వ.— శూళ్న్ద తుళాయ్ అలఙ్గల్ శోతి మణి ముడి మాల్ అణి నీల వణ్ణత్తవన్ (10) తాళ్న్ద అరువి తడమ్ వరై వాయ్ ఆళ్న్ద మణి నీర్ శునై వళర్న్ద మా ముతలై కొన్రాన్. (22)

అర్థము.—చుట్టఁబడిన తిరుత్తుళాయి మాలయుం బ్రకాశించుచున్న రత్నమయమైన కిరీటమునుగలవాఁడును సర్వాధికుఁడును భోగ్యమైన నల్లనివర్ణముగలవాఁడునునైన యాసర్వేశ్వరుఁడు (౧౧) క్రిందఁబడుచున్న తీర్థములుగల విశాల పర్వతమునందు లోఁతును స్వచ్ఛమునగు జలముగల మడుఁగునఁ బెరిఁగియున్న గొప్ప మొసలిని సంహరించెను. (౨౨) ౫౦.

వ్యా— ఐమ్బతామ్పాట్టు.— (శూళ్న్దవిత్యాది) ఆకముతలియాకవిట్ట తిరుత్తుళాయ్ మాలైయైయుమ్ ఆధిరాజ్యసూచకమాన మణిముడియైయుముడైయవన్. (తాళ్న్దవిత్యాది) తాళ్న్ద అరువికళైయుడైత్తాయిరున్దుళ్ళ తడవరైయిలే యాళ్న్దు నిర్మలమాననీరైయుడైత్తానశునైయిలేవళర్న్దపెరియముతలైయై నీర్ పుళువెన్నుపారాతే శీఘ్రత్తోడేకొన్రాన్. (అణినీలవణ్ణత్తవన్) ఆశ్రితవిరోధియాన ముతలై పోయిన్రైన్రు శ్రమహరమానవడివైయుడైయవన్. ౫౦.

అరు.— ఐమ్బతామ్పాట్టు.— ఆకముతలియాకవిట్ట ఎన్ఱు వార్త్తైప్పాడు. ౫౦.

అవనేయరువరైయా లానిరైకళ్ కాత్తాన్
అవనేయణిమరుతమ్శాయ్త్తాన్—అవనే
కలఙ్గాప్పెరునకర క్కాట్టువాన్కణ్డీర్
ఇలఙ్గాపురమెరిత్తానెయ్తు. ౫౧.

అన్వ.— అరు వరైయాల్ ఆ నిరైకళ్ కాత్తాన్ అవనే. (6) అణి మరుతమ్ శాయ్త్తాన్ అవనే. (10) ఎయ్తు ఇలఙ్గాపురమ్ ఎరిత్తాన్ అవనే కణ్డీర్. (14) కలఙ్గా పెరు నకరమ్ కాట్టువాన్ అవనే కణ్డీర్. (19)

అర్థము.—(కదలించుటకుఁగూడ) అసాధ్యమైన గోవర్ధనపర్వతముఁ చేతనెత్తి గో సమూహములను రక్షించినవాఁడు వాఁడే. (౮) చేరియున్న మద్దివృక్షములను ద్రోసిన వాఁడును వాఁడే. (౧౦) (బాణాగ్నిచే) బాధించి లఙ్కాపురిని దహించినవాఁడును వాడేకదా. (౧౪) కలఁతఁజెందని విశాలమైన పరమపదమును జూపించువాఁడును వాఁడేకదా. (౧౯) ౫౧.

వ్యా.—ఐమ్బత్తోరామ్బాట్టు.—(అవనేయిత్యాది) పర్షత్తాలే నోవుపట్టపశుక్కళ్ తమ్ముడైయ రక్షణత్తుక్కుఁత్తాన్ ప్రవర్త్తితతుణ్డో? అవనేయన్ఱోవెన్ఱు సహకారినైరపేక్ష్యత్తైచ్చొల్లుకిఱతు. (అవనేయణి యిత్యాది) సహకారినిరపేక్షమాకమరుత్తైచ్చాయ్త్తానుమవనే.(అవ నేకలఙ్గావిత్యాది) పరమపదమ్అవనేకాట్టక్కాణుమత్తనై. స్వయత్న త్తాల్ కాణ్బార్క్కుక్కాణప్పోకాతు. (కణ్డీరిత్యాది) లఙ్కైయై యళిత్తు ప్పిరాట్టియైప్పెఱుకైక్కుయత్నమ్పణ్ణినానున్తానే. ౫౧.

ఎయ్తాన్ మరామర మేళుమిరామనాయ్
ఎయ్తానమ్మాన్మఱియ వేన్దిఱై క్కాయ్—ఎయ్తతువుమ్
తెన్నిలఙ్గై కోన్వీఴ చ్చెన్ఱుకుఱళురువాయ్
మున్నిలఙ్గై కొణ్డానుమ్ ముయన్ఱు. ౫౨.

అన్వ.— ఇరామనాయ్ మరామరమ్ ఏళుమ్ ఎయ్తాన్. (4) ఏన్దు ఇఱై క్కాయ్ అమ్మాన్ మఱియ ఎయ్తాన్ (9) తెన్ ఇలఙ్గై కోన్ వీఴ ఎయ్తతువుమ్. (14) మున్ కుఱళురువాయ్ శెన్ఱు ముయన్ఱు నిలమ్ కైక్కొణ్డాన్. (20)

అర్థము.—శ్రీరామావతారమెత్తి సాలవృక్షము లేడింటిని భంజించెను.(౪) ధరింపఁబడిన తిరువాభరణములుగలసీతాదేవికొఱకు ఆలేడిని క్రిందఁబడునట్లు కొట్టెను. (౯) దక్షిణమునందుండెడి లఙ్కాపట్టణమునకు రాజైనరావణుఁడు క్రిందఁబడునటులఁగొట్టెను, (౧౪) పూర్వకాలమందుఁబొట్టివాఁడై వెళ్ళి యత్నముఁజేసి భూమిని స్వాధీనముజేసి కొనెను. (౨౦) ౫౨.

వ్యా.—ఐమ్బత్తిరణ్డామ్బాట్టు.—(ఎయ్తానిత్యాది) రామనా యాశ్రితర్క్కాక మరామరమేళైయు మెయ్తాన్, (ఎయ్తానమ్మా

నిత్యాది) మూన్ఱుకుట్టియెన్ఱుపారాతే పిరాట్టి శొన్నాళెన్ఱు ఎయ్ త్తార్.
(ఎయ్ తతువుమిత్యాది) ఎయ్ తతువుమ్ రావణనైక్కొల్లుకైక్కాక.
(శెన్ఱిత్యాది) కుఱళురువాయ్ చ్చెన్ఱు మూన్ఱులోకత్తై యడజ్గలుమ్
ముయన్ఱుకైక్కొణ్డార్.   ౫౨.

ముయన్ఱుతొழు నెజ్ఞే మూరినీర్ వేలై
ఇయన్ఱమరత్తాలిలైయిన్మేలాల్ — పయిన్ఱజ్గోర్
మణ్ణలజ్గొళ్ వెళ్ళత్తు మాయక్కుழవియాయ్
త్తణ్ణలజ్గల్ మాలైయాన్ తాళ్.   ౫3.

అన్వ.— మూరి నీర్ వేలై ఇయన్ఱ ఆలమరత్తు ఓర్ ఇలైయిన్మేల్ పయిన్ఱ (8) అజ్గు మణ్ నలమ్ కొళ్ వెళ్ళత్తు మాయక్కుழవియాయ్ (14) తణ్ అలజ్గల్ మాలైయాన్ తాళ్ నెజ్ఞే! ముయన్ఱు తొழు. (21)

అర్థము.— చలించుచున్న జలముగల సముద్రమందు అమరియున్న వటవృక్షముయొక్క ఒక యాకునందుఁ బవ్వళించి(౮)అచ్చోట భూ సారమును గ్రసించిన ప్రళయజలమందు నాశ్చర్యభూతుఁడైన చిన్నబిడ్డయై (౧౪) చల్లనిదై చలించుచున్న మాలగలవానియొక్క తిరువడిని మనసా! ప్రయత్నముఁజేసి యాశ్రయింపుము. (౨౧) ౫౩.

వ్యా.— అవ.— ఐమ్బత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు.— (ముయన్ఱు) దుర్ఘటజ్గళై సఘటిప్పిక్క వల్లవన్. అవనై యాశ్రయియెన్గిఱార్.

(ముయన్ఱుతొழు నెజ్ఞే) యత్నమ్పణ్ణియాశ్రయిక్కప్పార్.
(మూరినీరిత్యాది) ఉలావానిన్ఱ నీరైయుడైత్తాన కడలిలేయుణ్డాన మరత్తినుడైయ * పవనాయిరుప్పతొరు అలిలైయిల్ మేలే పయిన్ఱ చేతనర్క్కు భోగోపకరణ భోగస్థాన భోగ్యమాన భూమిద్వై యుఱ్ఱియానిన్ఱ వెళ్ళత్తిలే ఆశ్చర్యమాన పిళ్ళైయానవన్. (తణ్ణలజ్గలిత్యాది) అలిలైయిన్మేలేకణ్వళర్న్దరుళుకిఱపోతు పాకట్టమాలైయున్తానుమాయ్ క్కిడన్దపడి. అవనుడైయ తిరువడికళై ముయన్ఱుతొழு నెజ్ఞే!   ౫3

తాళాల్ శకడమ్ ముదైత్తు ప్పకడున్ది
కీళామరుతిడైపోయ్ క్కేழలాయ్ — మీళాతు

---

* (పా) పల్లవమాయిరుప్పతొరు.

మణ్ణకలజ్జ్కీ-ణ్డజ్గో ర్ఱాతుకన్దమార్వ్పఱ్కు-
ప్పెణ్ణకలజ్జా-తల్ పెరితు. ౫౪.

అన్వ.— తాళాల్ శకడమ్ ఉతైత్తు పకడు ఉన్ది (5) కీళా మరుతు ఇడై పోయ్ కేళలాయ్ అజ్గు మీళాతు అకలమ్ మణ్ కీణ్డు (15) ఓర్ మాతు ఉకన్ద మార్వ్పఱ్కు- పెణ్ అకలమ్ కాతల్ పెరితు. (23)

అర్థము.—శ్రీపాదముతో శకటాసురుని దన్ని కువలయాపీడమును క్రిందఁబడఁ ద్రోసి (౫) పేరుగానుండెడి మద్దివృక్షముల నడుమఁబోయి వరాహావతారమెత్తి అణ్డభిత్తియందు నంటుకొనియున్న విశాలమైన పృథివిని వేరుపఱచి (౧౫) విలక్షణమైన భూమిప్పిరాట్టి ఆశపడిన విశాలవక్షస్థలముగలవానికి శ్రీదేవియొక్క విశేషసౌన్దర్య మందుఁ బ్రేమ యధికమై యుండెను. (౨౩) ౫౪.

వ్యా.— ఐమ్బత్తునాలామ్బాట్టు.— (తాళాల్ శకడముతైత్తు) తిరువడికళాలే శకటాసురనిరసనమ్బణ్ణి. (పకడున్ది) కువలయాపీడ త్తైత్తళ్ళి. (కీళామరుతిడై పోయ్) ఇరణ్డాయరుకేనిన్ఱ మరుతూడేపోయ్. (కీళా) పిళవామరుతిడై పోయెన్నుమామ్. (కేళలాయిత్యాది) శ్రీవరాహరూపియాయ్. మీళాతపడి కీ-డాకభూమియైక్కీణ్డు, శ్రీభూమిప్పిరాట్టియైయుకన్దమార్వ్పఱ్కు-. (పెణ్ణకలజ్జా-తల్ పెరితు) పిరాట్టి పక్కలిలేస్నేహమ్బెరితు. ౫౪.

అరు.— ఐమ్బత్తునాలామ్బాట్టు,— కీళా-కీణ్డు. మీళాతపడి -భూమికి తిరిగిరాత పడి. ౫౪.

పెరియవ్వరైమార్పిల్ పేరారమ్బూణ్డు
కరియముకిలిడైమిన్బోల—* త్తెరియుజ్గాల్
పాణొడుజ్గవణ్డత్తైయుమ్ పజ్గయమే, మాల్ అవన్ఱ
నీణెడుజ్గణ్ కాట్టుమ్ నిఱమ్. ౫౫.

అన్వ.— పెరియ వరై మార్పిల్ పేర్ ఆరమ్ పూణ్డు తెరియుజ్గాల్ (7) కరియ ముకిల్ ఇడై మిన్బోల. (11) మాల్ ను అవన్ తన్ నీళ్ నెడుమ్ కణ్ నిఱమ్ (17) పాణ్ ఒడుజ్గ వణ్డు అత్తైయుమ్ పజ్గయమే కాట్టుమ్. (23)

* (పా) తెరియుజ్గాల్.

అర్థము.— పెద్ద పర్వతమువంటి వక్షస్థలమునందు గొప్ప హారమును ధరించిన (పెరుమాళ్ళను) ధ్యానించినయెడల (8) నీల మేఘము నడుమనుండు మెఱుపువలె (నుండును). (౧౧) మఱియు వానియొక్క మిక్కిలి దీర్ఘములైన నేత్రముల సౌన్దర్యమును (౧8) (లోకమందన్ని) పాటలను జయించిన తుమ్మెదలు పాడుచున్న తామరపువ్వు మే చూపించును (౨3)   ౫౫.

వ్యా.— ఐమ్బుత్తైన్దామ్బాట్టు.— (పెరియవరైమార్పిల్) అరత్తాల్ పరిచ్ఛేదిక్క-ప్పోకాతమార్పిల్. (పేరారమ్బూణ్డు) మడిత్తు ప్పూణవేణ్డుమ్ పెరియహారత్తైప్పూణ్డు. (కరియముకిలిడైమిన్పోల) మార్పుక్కు మారత్తుక్కుమ్ దృష్టాన్తమ్, మేఘత్తిలే మిన్నాల్పోలే శ్యామమానతిరుమార్పిలే హారజ్కిడన్దపడి. (తెరియుజ్గాల్) అను సన్ధిక్కుమ్బోతు. "తిరియుజ్గాల్" ఎన్లుపాఠముమామ్. (పాణోడుజ్జ విత్యాది) పాణ్ శాతియాక ఒడుజ్గుమ్బుడి పాడానిన్ఱ వణ్డై యుడైత్తాన పజ్గయమే. (మల్ అవనిత్యాది)అవనుడైయ పరిచ్ఛేదిక్క-ప్పోకాతకణ్ణిను డైయనిఅత్తైక్కాట్టానిన్ఱతు.   ౫౫.

అరు.— ఐమ్బుత్తైన్దామ్బాట్టు.— అరమ్-ముత్తుమాలై యాతల్,. నీణ్డపతకమాతల్. పాణ్ శాతియాక-పావల్లగాయకజాతియాక.   ౫౫.

నిఅమ్వెళ్లితుశెయ్తు పశితుకరితెన్ఱు
ఇత్తైయురువమ్యామతిలోమెణ్ణిల్—*నిత్తైప్పుడైయ
నామక్లై తానుమ్నలమ్పుకళ్ఱవల్లలే
పూమక్లై కేళ్వాళ్పాలివు.   ౫౮.

అన్వ.— ఇత్తై ఉరువమ్ నిఅమ్ యామ్ ఎణ్ణిల్ (5) వెళితు శెయ్తు పశితు కరితు ఎన్ఱు అతిలోమ్. (11) నిత్తైప్పుడైయ నామక్లైతానుమ్ పూమక్లై కేళ్వాళ్ పాలివు నలమ్ పుకళ్ఱ వల్లలే? (19)

అర్థము.— సర్వేశ్వరుని తిరుమేనిని వర్ణముసు మనము తలంచినయెడల (౫) తెల్లగానుండును ఎఱ్ఱగానుండును పచ్చగానుండును నల్లగానుండును అని తెలిసికొనంజాలము. (౧౧) (జ్ఞాన) పూర్తిగల వాగ్దేవియు లక్ష్మీ వల్లభుని సమృద్ధిని చక్కంగా స్తోత్రముంజేయ శక్తురాలా? (౧౯)   ౫౬.

---

* (పా) నిఅముడైయ.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తాఱామ్పాట్టు.— (నిఱమ్) ఎన్ను డైయ స్వామియినుడైయ రూపత్తై ఇన్నపడియిరుక్కుమెన్ఱు శొల్లప్పో కాతు. ప్రయోజనత్తైచ్చొల్లిల్ శొల్లుమిత్తనైయెన్గిఱార్.

(నిఱమిత్యాది). ఇత్తైయినుడైయ వడివానతు, వెళుప్పు, శివప్పు, పశుమై, కఱుప్పు, ఎన్ఱిణ్ణిల్ నామఱియోమ్. (నిఱైపుడైయవిత్యాది) నామే మాట్టాతో మానాల్ మతిప్పుడైయళాన సరస్వతి యఱ్ఱుత్తైక్కూ త్తరమాకప్పుకళవల్లళో? (పూమగ్గై కేళ్వన్పొలివు) పుకళప్పోకామై యెన్నెన్నిల్ ; శ్రియఃపతియినుడైయ సమ్మృద్ధియైచ్చొలవరాల్ పేశ ప్పోమో? ౨౮.

పొలిన్దిరుణ్డకార్వానిల్ మిన్నేపోల్తోన్ఱి
మలిన్దుతిరువిరున్దమార్వన్—పొలిన్ద
కరుడన్మేల్కొణ్డ కరియాన్కళలే
తెరుడన్మేల్కణ్డాయ్ తెళి. ౨౯.

అన్వ.— కార్ పొలిన్దు ఇరుణ్డ వానిల్ మిన్నేపోల్ తిరు తోన్ఱి (7) మలిన్దు ఇరున్ద మార్వన్ (10) పొలిన్ద కరుడన్ మేల్కొణ్డ కరియాన్ కళల్ తెరుళ్ తన్ మేల్ కణ్డాయ్ తెళి. (18)

అర్థము.— వర్షాకాలమునందు దట్టమై నల్లగానుండెడి మేఘమందు మెఱసిన మెఱుపువలె పెరియపిరాట్టి ప్రకాశించుచు (౭) మిక్కిలినై భవముతో వేంచేసియున్న వక్షస్థలముగలవాఁడును (౧౦) అమరియున్న గరుడునిమీఁద వేంచేసియున్న నల్లని సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదమందుఁగలిగినభక్తియే యన్నివస్తువులలో మేలైనదని తెలిసి కొనుము. (౧౮)

వ్యా.— అవ.— ఐమ్బత్తేళామ్పాట్టు.— (పొలిన్దు) గరుడ వాహనునుడైయ తిరువడికళై ఆశ్రయియెన్గిఱతు.

(పొలిన్దిత్యాది) సమృద్ధమాయిరుణ్డ కార్ కాలత్తిల్ మేఘత్తి న్మిన్పోలే తోన్ఱ త్తణ్ణీర్ తణ్ణీరె న్ఱాశైప్పడానిన్ఱ పెరియపిరాట్టియా రుకన్ద తిరుమార్పైయుడైయవన్. (పొలిన్దవిత్యాది) మహామేరువిలే

యొరు అఞ్జనగిరి యిరున్దాఱ్పోలే సమృద్ధనాన పెరియతిరువడి మేలే యిరున్దవనుడైయ తిరువడికళిలేయుణ్డాన. (తెరుడనిత్యాది) జ్ఞానవిపాకైయానభక్తిమైయెల్లాత్తుక్కు మ్మేలాకక్కొణ్డనుసన్ధి. ఇత్తైయోలక్కవాత్తై యెన్ఱిరాతేకొళ్. ౫౭.

అరు.— ఐమ్బత్తేళామ్పాట్టు.— తెరుళ్ తళ మేల్-తెరుళ్ తన్మేలే. మేలాన తెరుళ్-జ్ఞానవిపాకైయానభక్తి. తెరుళ్-జ్ఞానమ్; జ్ఞానవిశేషమానభక్తియెన్నుతల్. కణ్డాయ్ తెళి-తిరువడికళిలేయుణ్డానభక్తియై మేలాకక్కొణ్డనుసన్ధి ఎన్ఱపడి. ౫౭.

తెళ్ళిన్దశిలాతలత్తిన్ మేలిరున్దమన్ది
అళ్ళిన్దకడువనై యేనోక్కి—విళఙ్గియ
వెణ్మతియమ్ తావెన్నుమ్ వేఙ్గడమే, మేలొరునాళ్
మణ్మతియిఱ్కొణ్డుకన్దానాన్వాళ్వు. ౫౮.

అన్వ.— తెళిన్ద శిలాతలత్తిన్మేల్ ఇరున్ద మన్ది అళిన్ద కడువనై నోక్కి (7) విళఙ్గియ వెణ్ మతియమ్ తా ఎన్నుమ్ వేఙ్గడమే (13) మేలొరునాళ్ మతియిల్ మణ్ కొణ్డు ఉకన్దాన్ వాళ్వు. (19)

అర్థము.— నిర్మలమైన ఱాతిమీద నున్న యాడుకోతి ప్రేమగల మొగకోతినిఁ జూచి (౭) ప్రకాశించుచున్న తెల్లని చంద్రుని తెచ్చియిమ్మని చెప్పుచున్న వేఙ్కటాచలమే (౧౩) మునుపొకకాలమందు యుక్తిచేత భూమిని స్వాధీనపఱచుకొని సంతోషించినసర్వేశ్వరుఁడు సుఖముగానుండుస్థలము. (౧౯) ౫౮.

వ్యా.— అవ.— ఐమ్బత్తెట్టామ్పాట్టు.— (తెళ్ళిన్ద) “అస్మిన్మయాసార్ధమ్” ఎన్ఱు పిరాట్టిశెయ్త శెయలై త్తిరుమలైయిల్ తిర్యక్కుక్కళుమ్ అనువర్తియానిన్ఱ తెన్గిఱార్.

(తెళ్ళిన్దవిత్యాది) స్ఫటికప్పాఱైయిలే యిరున్దపెణ్ కురఙ్గు. (అళ్ళిన్దవిత్యాది) తన్పక్కలిలే స్నేహిత్త ఆణ్ కురఙ్గైనోక్కి. (విళఙ్గియవిత్యాది) ఊడినాల్ ఒరుఘటకర్ పొరున్దవిడ వేణ్డాతే, తానే చన్ద్రనుడైయ మేఱ్పువమాకైయాలే శళఙ్కమఱ్ఱు ఉజ్వలమాయిరున్దుళ్ళ చన్ద్రమణ్డలత్తైత్తావెన్నా నిన్ఱతు. ఇప్పడిన్దువాఙ్గవేణ్డుమ్బాణుమ్ తిరుమలై

ఱియనుడైయ ఉయర్త్తి. (మేలిత్యాది) పణ్డొరునాళ్ భూమియై మఱియాలేకొణ్డు అలభ్యలాభ మ్పెఱ్ఱానాయుకన్దవనుడైయ వైశ్వర్యమ్. ౫౮.

వాழுమ్వకైయఱిన్దేన్ మైపోల్ నెడువరైవాయ్
తాழுమరువిపోల్ తార్కిడప్ప—చ్చూழுమ్
తిరుమామణివణ్ణన్ శెఙ్గణ్మాల్, ఎఙ్గళ్
పెరుమా నడిశేర ప్పెఱ్ఱు. ౫౯.

అన్వ.— మైపోల్ నెడు వరై వాయ్ తాழுమ్ అరువిపోల్ తార్ కిడప్ప (7) శూழுమ్ తిరు మా మణి వణ్ణన్ శెమ్ కణ్ మాల్ (15) ఎఙ్గళ్ పెరుమాన్ అడి శేర ప్పెఱ్ఱు వాழுమ్వకై అఱిన్దేన్. (21)

అర్థము.— కాటుకవలెనల్లనైన గొప్ప పర్వతమునందుఁ బడుచున్న ప్రవాహమువలె తిరుత్తుழாయిమాలె ప్రకాశింప (౭) (దానికాశపడి) నిత్యవాసముఁజేయుచున్న పెరియపిరాట్టిని వక్షస్థలమునందుగలవాఁడును శ్లాఘ్యమైన మణివంటి వర్ణముగలవాఁడును ఎఱ్ఱని నేత్రములుగలవాఁడును సర్వాధికుఁడునునైన (౧౫) మా స్వామి తిరువడిని బొంది సుఖపడువిధమును దెలిసికొంటిని. (౨౧) ౫౯.

వ్యా.— ఐమ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (వాழுమ్ వకైయఱిన్దేన్) సర్వేశ్వరనైప్పెఱ్ఱ ఆత్మావుక్కు- వకుత్తసంపత్తెన్ఱు వ్యుత్పత్తి పణ్ణినేన్. (మైపోలిత్యాది) అఞ్జనగిరియిలే పాయానిన్ఱ అరువిపోల్ తిరుమార్విలే శాత్తినతోళ్ మాలై కిడప్ప. (శూழுమ్ తిరుమామణివణ్ణన్) అతిలే ఆశైప్పడానిన్ఱ పెరియపిరాట్టియారైయుముడైయనాయ్ శ్రమహరమాన వడివైయుముడైయవన్. (శెఙ్గణ్మాల్) ఈశ్వరత్వత్తై సూచిప్పియానిన్ఱ కణ్గళైయుడైయవన్. (ఎఙ్గళిత్యాది) భోగ్యభూతనాయ్ ఎన్నై ఉడైయవనాయ్ వకుత్తవనుడైయ తిరువడికళైక్కిట్టప్పెఱ్ఱు "బుద్ధినాశాత్ప్రణశ్యతి" ఎన్ఱు శబ్దాదికళైప్పెఱ్ఱాత్తే వాழுమ్ప్రకారమఱిన్దేన్. ౫౯.

పెఱ్ఱమ్పిన్నై మరుతమ్ పేయ్ముళై మాచ్చకడమ్
ముఱ్ఱక్కాత్తూడుపో యుణ్డుడైత్తు—కన్ఱిను
క్కుణిలై విళఙ్కనిక్కు క్కోణ్డెఱిన్దాన్, వెఱ్ఱి
ప్పణిలమ్వాయ్వైత్తుకన్దాన్ పణ్డు. ౬౦.

అన్వ.— పెఱ్ఱమ్ ముఱ్ఱ కాత్తు పిన్నై మరుతమ్ ఊడు పోయ్ (7) పేయ్ ములై ఉణ్డు మా శకడమ్ ఉడైత్తు (13) కన్ఱు కుణిలై కొణ్డు విళఙ్కనిక్కు ఎఱిన్దాన్ (18) పణ్డు వెఱ్ఱి పణిలమ్ వాయ్వైత్తు ఉకన్దాన్. (23)

అర్థము.— పశువులను జక్కఁగాఁ గాపాడి చేరియున్న మద్దివృక్షములనడుమఁ జనుదెంచి (౮) పూతనయొక్క స్తన్యమును ద్రాగి గొప్ప శకటాసురుని దన్ని (౧౩) వత్సాసురుండనెడు చిట్టికఱ్ఱ నెత్తి కపిత్థాసురునిమీఁద విసరికొట్టినసర్వేశ్వరుండు (౧౮) మునుపు జయమునిచ్చు శఙ్ఖమును దిరుప్పవళమునందుంచుకొని సంతోషించెను.

వ్యా.— అవ.— అఙుపశామ్బ్యట్టు.— (పెఱ్ఱమ్) ప్రతిబన్ధకఙ్గళ్ పోనాలన్ఱో వాఴుమ్బడియావతెన్నిల్; అవన్ తానే ప్రతిబన్ధకఙ్గళై ప్పోక్కుమెన్గిఱతు.

(పెఱ్ఱమిత్యాది) ఇతునిరల్నిత్తై. కన్ఱాకియ ఎఱి కరువిన్నై కొణ్డు విళఙ్కనిక్కు క్కొణ్డెఱిన్దవన్. వెన్ఱియై విళైప్పతాన శ్రీపాఞ్చజన్యత్తై వాయిల్వైత్తుకన్దవన్. పణ్డుణ్డాన ప్రతిబన్ధకఙ్గళై యెల్లామ్ పోక్కుమ్. ౬౦.

అవ.— అఙుపశామ్బ్యట్టు,— ముఱ్ఱు-ఇవైయెల్లామ్. పణిలమ్-శఙ్గు. ౬౦.

పణ్డెల్లామ్ వేఙ్గడమ్ పాఱ్కడల్ వైకున్దమ్
కొణ్డఙ్గుఱైవార్క్కు క్కోయిల్పోల్—వణ్డు
వళఙ్కిళరునీళ్ శోలై వణ్పూఙ్కడికై
ఇళఙ్కుమరన్ తన్ విణ్ణకర్. ౬౧.

అన్వ.— పణ్డెల్లామ్ వైకున్దమ్ కొణ్డు అఙ్గు ఉఱైవార్క్కు (5) వేఙ్గడమ్ పాఱ్కడల్ వణ్డు వళమ్ కిళరుమ్ నీళ్ శోలై (12) వణ్ పూకడికై ఇళఙ్కుమరన్ తన్ విణ్ణకర్ కోయిల్పోల్, (18)

అర్థము.— మునుపంతరయు పరమపదమును వాసస్థానముగాఁజేసికొని ఆక్క్డ నిత్యవాసముఁజేయువారికి (౫) వేఙ్కటాద్రియు క్షీరాబ్ధియు తుమ్మెదలు గుంపులుగా నెగురుచున్న విశాలమైన తోఁటలచే(౧౨)రమణీయమై భోగ్యమైయున్న తిరుక్కడిక్కై యనుదివ్యదేశమును యౌవనారమ్భముగలసర్వేశ్వరుని విణ్ణకరమనెడుదివ్యదేశమును వాసస్థానములుగ నెంచుకొన్నవి. (౧౮) ౭౧.

వ్యా.— అవ.— అలుపత్తోరామ్బట్టు.— (పన్దొల్లామి త్యాది) ప్రతిబన్ధకఙ్గళై ప్పోక్కు మళవేరో? పరమపద త్తైక్కలవిరు క్కైయాక వుడైయవన్ సంసార త్తిలే ఉకన్దరుళిన తిరుప్పతికళై త్తనక్కిరుప్పాక కొణ్డిళ్ళికిఅతు ఆశ్రితార్థమాకవన్ఱో? ఎన్గిఱార్.

(వేఙ్గడమ్పాల్కడల్ వైకున్దమ్కొణ్డఙ్గుత్తైవార్కు) "తిరు మాలై ప్పకున్దమేతణ్ తిరువేఙ్గడమే" ఎన్ఱు పరమపదత్తోపాతియాక త్తిరు మలై యైచ్చొల్లుకిఅతు.వైకున్దజ్కోయిలాకకొణ్డు అఙ్గుత్తైవార్కు వేఙ్గడమ్,పాల్కడల్, వణ్డువళజ్కిళరుమ్ నీళ్శోలై వణ్పూఙ్కడిక్కై, విణ్ణకరానవివై ఇళఙ్కుమరన్ తనక్కు ఇప్పోతు కోయిల్పోల్. ౭౧.

అరు.— అలుపత్తోరామ్బట్టు.— వేఙ్గడమ్పాల్కడల్ వైకున్దజ్కోయిల్ పన్దొ ల్లామ్; ఇప్పోతిన్ద త్తిరుప్పతికళ్ కోయిలెన్ఱపడి. వైకున్దత్తోడే వేఙ్గడ త్తైక్కూట్టువానే న్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తిరుమాలిత్యాది). ఇతుకీళూ మ్మేలుజ్కూడుమ్. ౭౧.

విణ్ణకరమ్వెఃకా విరితిరైనీర్ వేఙ్గడమ్
మణ్ణకరమ్మామాడ వేళుక్కై—మణ్ణక త్త
తెన్కుడన్దై తేనార్ తిరువరఙ్గమ్తెన్కోట్టి
తన్కుడన్గై నీరేత్తాన్ తాళ్వు. ౭౨.

అన్వ.— విణ్ణకరమ్ వెఃకా విరి తిరై నీర్ వేఙ్గడమ్ (6) మణ్ నకరమ్ మా మాడమ్ వేళుక్కై మణ్ణక త్త తెన్ కుడన్దై (14) తేన్ ఆర్ తిరువరఙ్గమ్ తెన్ కోట్టి (19) తన్ కుడన్గై నీరేత్తాన్ తాళ్వు. (23).

అర్థము.— తిరువిణ్ణకరమును యథోక్తకారిసన్నిధియు విస్తీర్ణమైన అలలుకొ ట్టుచున్న జలముగల తిరుపతియు (౬) భూలోక వైకుణ్ఠమైన గొప్ప మేడలుగల వేళు

క్కైయనెడుదివ్యదేశమును భూలోకమందు శ్లాఘ్యమైన కుంభకోణమును. (౧౪) తేనె లుకారుచున్న తోటలతో సమృద్ధమైన శ్రీరఙ్గమును దక్షిణమందుండెడి తిరుక్కోట్టి యూరును తన యఱచేతిలో దానజలమును బరిగ్రహించినవాఁడు సౌలభ్యముతో వాస ముఁజేయు దివ్యదేశములు. (౨౩) ౬౨.

వ్యా.— అవ.— అఱుప త్తిరణ్డామ్బాట్టు.— (విణ్ణకరమ్) కేవలమ్ సంసార త్తిలే నిన్ఱమాత్రమో? పరమపద త్తిలిరుప్పు మనిచ్చు క్కాయ్ తాళ్చ్చియో దేకూడవిరుప్పతు ఉకన్దరుళిన దేశ త్తిలేయన్ఱో వెన్గిఱార్.

(విణ్ణకరమిత్యాది) విణ్ణకరమ్, వెంకా, విరితిరైనీర్ వేఙ్గడమ్; తిరుమలైయెన్ఱాలొరు విశేషణరహితమాక చ్చొల్లమాట్టార్. (మణ్ణకర మిత్యాది) భోగ్యతై కుఱైవఱ్ఱక్కోయిల్. (తన్కుడక్కై యిత్యాది) మహాబలిపక్కలిలే తన్నుడైమైయైప్పెఱుకైక్కు అర్థిత్వన్తోన్ఱుమ్బడి అర్థి యాయ్నిన్ఱాప్పోలే ఉకన్దరుళిన దేశఙ్గళిలే తాఙ్గళ్వుతోన్ఱుమ్బడి నిన్ఱాన్.

అరు.— అఱుప త్తిరణ్డామ్బాట్టు.— మనిచ్చుక్కు - మాద్ఘత్తుక్కు, సౌజన్యత్తుక్కాక వెన్ఱపడి. మణ్ణుక్కు నరకమెన్ఱైయాలే మణ్ణిలుణ్డానభోగ్యతైయాల్ కుఱైవిల్లైయెన్ఱపడి.

తాళ్ శడైయుమ్నీణ్ముడియుమ్ ఒణ్మழுవుమ్శక్కరముమ్
శూழరవుమ్పొన్నాణుమ్ తోన్ఱుమాల్ — శూழుమ్
తిరణ్డరువిపాయుమ్ తిరుమలైమేలెన్దైక్కు
ఇరణ్డురువుమొన్ఱాయిశైన్దు. ౬౩.

అన్వ.— శూழుమ్ తిరణ్డు అరువి పాయుమ్ తిరుమలైమేల్ ఎన్దైక్కు (6) తాళ్ శడైయుమ్ నీళ్ ముడియుమ్ ఒణ్ మழுవుమ్ శక్కరముమ్ (13) శూழ్ అర వుమ్ పొన్ నాణుమ్ ఇరణ్డురువుమ్ ఇశైన్దు ఒన్ఱాయ్ తోన్ఱుమ్ ఆల్. (22)

అర్థము.— చుట్టుపాఱుచున్న సమృద్ధములైన కొండకాలువలు ప్రవహించు చున్న తిరుపతియందుండెడి మాస్వామికి (౬) వ్రేలుచున్న జటలును పొడవైన కిరీట మును సుందరమైన గొడ్డలియు చక్రంబును (౧౩) నడుమును చుట్టుకొనియుండెడి సర్ప మును స్వర్ణమయమైన మొలత్రాడును ఈ రెండు హరహరిరూపములు చేరి యొకటియై తోఁచుచున్న దిఃఅశ్చర్యము. (౨౨) ౬౩.

వ్యా.—అవ.— అలుపత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు.— (తాళ్శడై యుమ్) సిద్ధమానవేష త్తైయుమ్ సాధకమానవేష త్తైయుమొక్క ధరిప్ప తే; ఇతోరుశీలవ త్తైయే! ఎన్గిఱార్.

(తాళ్శడైయుమిత్యాది) శూழ్ త్తిరణ్డరువిపాయానిన్ఱ తిరుమలై మేలే నిఱ్క అవెన్ను డైయస్వామిక్కు. (ఇరణ్డురువుమొన్ఱాయిశైన్దు) ఒన్ఱు సాధకమాయ్ ఒన్ఱుసిద్ధమానాల్ శేరాచ్చేర్ త్తియా యిరుక్కుమో వెన్నిల్, ఇరణ్డురువుమిశైన్దు ఒన్ఱాయిరుక్కుమ్- పొరున్దియిరుక్కుమ్,

ఇశైన్దవరవముమ్వెఱ్బుజ్కడలుమ్
పశైన్దజ్గముతు†పడుప్ప—అశైన్దు
కడైన్దపరు త్తమో కచ్చివెగికావిల్
కిడన్దిరున్దునిన్ఱతువుమజ్గు. ౬౮.

అన్వ.— ఇశైన్ద అరవముమ్ వెఱ్బుమ్ కడలుమ్ అజ్గు అముతు పడుప్ప పశైన్ద (8) అశైన్దు కడైన్ద పరు త్తమో? కచ్చి వెంంకావిల్ కిడన్దు అజ్గు ఇరున్దు నిన్ఱతువుమ్, (17)

అర్థము.— తగినదనిఒప్పుకొనిన వాసుకియు మన్దరపర్వతమును సముద్రమును (చేర్చి) ఆసముద్రమందు అమృతము పడునట్లు అశపడి (౮) అడియాడి చిలికిన కష్టముచేతనేమో? కంచిలోనుండు యథోక్తకారిసన్నిధియందుఁ బవ్వళించి ఆకాంచీ నగరమునందుఁ గూర్చుండి నిలిచినదియు. (౧౭) ౬౮.

వ్యా.—అఱుపత్తునాలామ్బాట్టు.— (ఇశైన్దవిత్యాది) కడలిలే ఒరుమలైనైనట్టు ఒరుపామ్బైచ్చుత్తిక్కడైయానిన్ఱాల్ శేగాచ్చేర్ త్తియాయిరుక్కుమోవెన్ఱాల్, (ఇశైన్ద) తన్నిల్పొరున్దియిరున్దపడి. (పశైన్దజ్గముతుపడుప్ప) అతిలేఅమృతమ్పడుమ్బడిక్కడాక ప్పశైకొడుత్తు. (అశైన్దిత్యాది) ఉలావిక్కడైన్దవరు త్తమో? (కచ్చియిత్యాది) తిరుక్కచ్చియిలుమ్ తిరువెగికావిలుమ్కిడప్పతు ఇరుప్పతు నిఱ్పతాకి అతు తనియే కడలై క్కడైన్దత్తాలే తిరుమేనియిలే పిఱన్ద*ఆయాసమో ? ౬౮.

అరు.—అఱుపత్తునాలామ్బాట్టు.— పశైకొడుత్తు-పక్వమ్బణ్ణి, అమృతముణ్డాప్పడి అకుక్క వేణ్డుమ్ సాధనజ్గళైయెల్లాముణ్డాక్కి ఎన్ఱపడి, ౬౮.

† (పా) పడైప్ప. * (పా) ఆలస్యమో.

* అజ్గఙ్కై-డరిన్ఱియన్దిప్పొఴుతత్తు
మజ్గవిరణియన తాక త్తై—ప్పొజ్గి
అరిగ్నురువమాయ్ప్పిళన్దవమ్మానవనే
కరియురువజ్కొమ్బొశిత్తాన్ కాయ్న్దు. ౬౫.

అన్వ.— అజ్గఙ్కై ఇడర్ ఇన్ఱి అన్దిప్పొఴుతత్తు అరియురువమాయ్ పొజ్గి(6) ఇరణియనతు అక త్తై మజ్గ పిళన్ద అమ్మానవనే (11) కరియురువమ్ కొమ్బు కాయ్న్దు ఒశిత్తాన్. (15)

అర్థము.— కొమారుఁడైన ప్రహ్లాదునికి దుఃఖము రాకుండునటుల సాయంకాలమందు సింహరూపుఁడై ఆటోపముఁజేసి (౬) హిరణ్యాసురుని శరీరమును నాశమగునట్లు చీల్చిన స్వామియైనవాఁడే (౧౧) కువలయాపీడముయొక్క దన్తమును కోపగించివిఱిచెను.(౧౫) ౬౫.

వ్యా.— అఱుప త్తైన్దామ్పాట్టు.— (అజ్గఙ్కై-డరిన్ఱియిత్యాది) పిళ్ళైయుడైయవిడాయ్తీర. "అజ్గక్కై-డరిన్ఱి" ఎన్ఱుపాఠమాకిల్, అవ్విడ త్తిల్ విడాయ్తీర. (అన్దిప్పొఴుతత్తు.) అసురర్కుక్కుబలమ్ వర్ధిక్కుమ్కాల త్తిలే. (మజ్గవిరణియన తాక త్తై) హిరణ్యనుడైయ హృదయమానతు మజ్గిప్పోమ్బడిక్కి-డాక. (పొజ్గియిత్యాది) "పిత్తైయెయిఱ్ఱన్డలరియాయ్ప్పెరుకినానై" ఎన్నుమ్బడి.(అవనేయిత్యాది) అవనేకువలయాపీడ త్తినుడైయ కొమ్బై యొశిత్తాన్. (కాయ్న్దు) శీఱ్ఱమిల్లాతవన్శీఱి. ౬౫.

అరు.— అఱుప త్తైన్దామ్పాట్టు.— అజ్గర్ - అజ్గ త్తైయుడైయపిళ్ళై. అజ్గు - అక్కై-డర్. అవ్విడ త్తిలన్దవిడాయ్తీర ఎన్ఱు పాఠాన్తరమ్. ౬౫.

కాయ్న్దిరుళై మాఱ్ఱికక్కు-తిరిలకుమామణికళ్
ఏయ్న్దపణక్కు-తి శ్శేల్ వెవ్వుయిర్ప్ప—వాయ్న్ద
మతుకై టపరుమ్వయి ఉరుకిమాణ్డార్
అతు కేడవర్క్కు- ఉఱియాజ్గు. ౬౬

* (పా) అజ్గక్కై-డరిన్ఱి.

అన్వ.—కాయ్న్దు ఇరుళ్ళై మాల్ఱి కతిర్ ఇలకు మా మణికళ్ ఏయ్న్ద(7) పణమ్ కతిర్ మేల్ వెవ్వుయిర్ప్ప (11) వాయ్న్ద మతుకైటపరుమ్ వయిఱు ఉరుకి మాణ్డార్ (16)అవర్కుక్క అజ్గు అతు కేడు ఇఱుతి. (21)

అర్థము.— కోపగించి చీకటినిఁ జోగొట్టి కిరణములను విరజల్లుచున్న శ్లాఘ్యమైన మణులు చేరియున్న (౭) పడిగల తేజస్సుమీఁద నుష్ణమైనశ్వాసములను విడువ, (౧౧) వచ్చిన మధుకైటభులు గర్భములు కరిగి చచ్చిరి. (౧౬) వారికి అక్కడికి రావడము చెడుపై ధినాశహేతు వాయెను. (౨౧) ౬౬.

వ్యా.— అవ.— అఱుపత్తాఱామ్పాట్టు.— (కాయ్న్దు) ఉణర్న్తియుణ్డానపోతు విరోధినిరసనమ్పణ్ణిన తో°రేల్లామోఁ?అవధాంన మిన్త్రిక్కేయిరుక్క చ్చేయ్తే విరోధికళ్ళై ముడిక్క వల్లవను క్కోస్గిఱార్.

(కాయ్న్దిరుళ్ళై మాఱ్ఱి) శీఱియిరుళ్ళై ప్పోక్కి. (కతిరిలకిత్యాది) ఒళివిడానిన్నుళ్ళ మణికళ్ శేర్న్ద ఫణత్తిలుణ్డాన తేజస్సిన్మేలే నెడు మూచ్చువిడ. (వాయ్న్దవిత్యాది) కిట్టినమధుకై టభర్ కళ్ వయిఱు రుకిముడిన్దార్ కళ్. (అతుకేడిత్యాది) “ఎన్ఱుమెన్పిళ్ళై ళ్ళుక్కత్తీమైకళ్ శేయ్ వార్ కళజ్ఞను మూవర్ కళే”. ౬౬.

అరు.— అఱుపత్తాఱామ్పాట్టు.—కణ్ వళర్న్దరుళుకిఱపోతుశ్వాసత్తాలే ముడిక్కైయాలే అవధానమిన్త్రియెన్గిఱతు, తిరువనన్దాళ్వాను డైయ శ్వాసత్తాలే ఎన్ఱుమ్ శొల్లువర్ కళ్, ఇవ్విడత్తుక్కు ప్పెరుమాళు డైయ శ్వాసమేయాకక్కడవతు. అజ్గు-అన్దఅవస్థైయిలే. ఇఱుతియాన కేడు-ముడివాన కేడు. ఇతెప్పడియెన్న ఇవ్విడమ్పోలేయెన్గిఱార్ (ఎన్ఱుమెన్పిళ్ళైయిత్యాది). ౬౬.

ఆజ్గు మలరు జ్కువియుమాలున్దివాయ్
ఓజ్గుకమలత్తినొణ్పోతు—ఆజ్కై
త్తికిరిశుడరెన్ఱుమ్వెణ్శజ్గమ్, వానిల్
పకరుమతియెన్ఱుమ్పార్త్తు. ౬౭.

అన్వ.— ఉన్ది వాయ్ ఓజ్గు కమలత్తిన్ ఒణ్ పోతు (8) అమ్ కై తికిరి శుడరెన్ఱుమ్ వెణ్ శజ్గమ్ వానిల్ పకరుమ్ మతియెన్ఱుమ్ పార్త్తు (16) అజ్గు మలరుమ్ కువియుమ్, అల్. (20)

అర్థము.— (సర్వేశ్వరుని) నాభియందుఁ బుట్టి పెరుగుచున్న కమలముయొక్క సున్దరమైన పుష్పము, (౬) సున్దరమైన శ్రీహస్తమునందుండెడి చక్రము సూర్యుఁడనియు తెల్లనిశఙ్ఖము ఆకాశమందు ప్రకాశించుచున్న చంద్రుఁడనియు తలఁచి (౧౬) ఆకాలమంపు వికసించుచు ముకుళించుచున్నది. ఆశ్చర్యము. (౨౦) ౬౪.

వ్యా.— అవ.— అఱుపత్తేళామ్బాట్టు.— (అజ్గు) హిరణ్యసుమ్మధుక్కైటభర్ కళుమ్మడిన్దపిన్బు కణ్వళరుమ్బోలైయఖక్కై యనుభవిక్కిఱార్.

(ఉన్దిఇత్యాది) తిరునాభికమలత్తిలే ఓజ్గియిరున్దుళ్ళ అఖకియ తానతామరైప్పూ. (అజ్గీత్యాది) కైయిల్ తిరువాళియై ఆదిత్యనెన్ఱుమ్. (వెణ్ శఙ్గిత్యాది) శ్రీపాఞ్చజన్యత్తై ఆకాశత్తిలే విళజ్గానిన్ఱుళ్ళ చన్ద్రనెన్ఱుమ్బార్త్తు -అనుసన్ధిత్తు. (అజ్గుమలరుజ్కువియుమాల్) ఇరణ్డుకాలత్తిలే పిఱక్కక్కడవ అవ్విరణ్డవస్థైయానతు యుగపత్ ఉణ్డాకానిన్ఱతు. ౬౫.

అరు.— అఱుపత్తేళామ్బాట్టు.— అజ్గై - అజ్గైయెన్ఱాయ్, అఖకియక్కై. తికిరి-తిరువాళి. అజ్గు - అన్దఅవస్థైయిలే, ఆల్ - ఆశ్చర్యమ్. ౬౬

పార్ త్తకడువన్ శునై నీర్ నిఖల్కణ్డు
పేర్ త్తోర్ కడువనెనప్పేర్న్దు—కార్ త్త
కళజ్కనిక్కైక్కనీట్టుమ్ వేఙ్గడమే, మేనాళ్
విళజ్గనిక్కుక్కన్ఱెఱిన్దా న్వెఱ్పు. ౬౭.

అన్వ.— శునైనీర్ పార్ త్త కడువన్ నిఖల్ కణ్డు పేర్ త్తోర్ కడువనెనపేర్న్దు (8) కార్ త్త కళజ్గనిక్కై కైనీట్టుమ్ వేఙ్గడమే (12). మేనాళ్ విళజ్గనిక్కుకన్ఱెఱిన్దాన్ వెఱ్పు. (17)

అర్థము.— కొండకాలువలనీటిలోఁ దొంగిచూచిన మొగచ్చేతి తనఛాయనుఁ జూచి శత్రువైన యొకకోఁతియని తలఁచి అవతలవెళ్ళి (౮) నల్లని కలేచందుకు చేయిఁ జాచిన వేఙ్కటాచలమే (౧౫) మునుపొకకాలమందు రాక్షసావేశముకలిగిన వెలగపండుకు అసురావేశము కలిగినదూడను విసిరికొట్టిన వానియొక్క పర్వతము. ౬౭.

వ్యా.—అలుప త్తైట్టామ్బ్యాట్టు.— (పార్త్తవిత్యాది) శున్నై నీరిలేకడువనానతు తన్నుడైయ నిఴలైక్కణ్డు. (పేర్త్తోరిత్యాది) వేత్తేతనక్కు తిరియానకడువనెన్ఱు పేర్న్దు.(కార్త్తవిత్యాది)పిన్నైయు న్తన్నుడైయచాపలత్తాలే అరుకిల్ కళాప్పఴత్తైయలుత్తుత్తావెన్ఱుకై నీట్టానిఱ్కుమ్తిరుమలై,(మేనాళిత్యాది)పణ్డుకన్ఱైక్కొణ్డు విళజ్కనిక్కె ఱిన్దపనుడైయమలై. ౬౮.

అరు.— అలుపత్తైట్టామ్బ్యట్టు.— కడువన్ - ఆణ్ కురజ్గు. పేర్న్దు - భయత్తాలే అప్పులత్తేపేర్న్దు. కార్త్త- కఱుత్త. అలుత్తుత్తావెన్ఱ అన్దనిఴలిలేకణ్డతన్నైయ నీట్టిక్కొట్టు మెన్ఱపడి. కళజ్గనియుమ్ అతినడైయులే నిఴలిలే తోన్ఱుమ్.

వెఱ్పెన్ఱు వేజ్గడమ్పాడుమ్,వియన్ఱులాయ్
కఱ్పెన్ఱుశూడుజ్కరుజ్కుఴల్మేల్—మఱ్పొన్ఱ
నీణ్డతోళ్మాల్కిడన్దనీళ్ కడల్నీరాడువాన్
పూణ్డనాళెల్లామ్పుకుమ్. ౬౯.

అన్వ.—వెఱ్పెన్ఱ వేజ్గడమ్ పాడుమ్. కరుజ్కుఴల్ మేల్ వియన్ తుళాయ్ కఱ్పెన్ఱు శూడుమ్. (౫) మల్ పొన్ఱ నీణ్డ తోళ్ మాల్ కిడన్ద (14) నీళ్ కడల్ నీరాడువాన్ పూణ్డ నాళెల్లామ్ పుకుమ్. (20)

అర్థము.— పర్వతమునుసపుడెల్లను వేజ్గడమును పాడుఁడు. ఆశ్చర్యకరమైన తిరుత్తుళాయిమాలయే తగినదని నల్లనిశిఖలయందు చుట్టుకొనుఁడు. (౫) మల్లులను జంపిన దీర్ఘ బాహువులుగల సర్వేశ్వరుఁడు పవ్వళించియున్న (౧౪) విశాలమైన క్షీరాబ్ధియందు జలకమాడుటకు నుదయించిన దినములన్నియు ధ్యానింపుఁడు.(౧౫)౬౯.

వ్యా.— అవ.— అలుపత్తొన్బతామ్బ్యాట్టు.— (వెఱ్పెన్ఱు) ఆఴ్వారానవవస్థైపోయ్ఒరుపిరాట్టియవస్థైయైభజిత్తు అవళుడైయదశై యైత్తిరుత్తాయార్శొల్లుకిఱార్.

(వెఱ్పిత్యాది) లోకయాత్త్రైయుమివళుక్కు భగవద్విషయత్తిలే.తిరుమలై యొఴియ వేఱోరుమలై యుమఱియాళ్.(కరుజ్కుఴల్మేల్ వియన్తుళాయ్కఱ్పెన్ఱుశూడుమ్)నాట్టుప్పూచ్చూడాళ్. ‘తోడుత్త

తుళాయ్మలర్శూడిక్క ళైన్దనశూడుమిత్తోణర్ కళ్లోమ్" ఎన్గిఱపడియే విస్మయమానతిరుత్తుళాయల్లతు కుళలిలైయ్యాళ్. కత్పైన్ఱుపాతివ్రత్యమ్. (మఱ్ఱొన్ఱవిత్యాది) విరోధినిరసనత్తుక్కాక వళర్న్దతోళై యుడైయనాయ్ వ్యాముగ్ధనానవన్ కిడన్ద నీళ్ కడలిలే విడిన్దనాళెల్లామ్పుకానిన్ఱాళ్. తిరుప్పాఱ్కడలాళియ వేఱొన్ఱిల్ కుళిత్తాల్ విడాయ్ కెడాతెన్ఱిరానిన్ఱాళ్. ఇప్పిరకరణత్తిల్ కీళుమ్మేలుమ్ అన్యాపదేశమిన్ఱికేయిరుక్క ఇప్పాట్టొన్ఱుమిప్పడికొళ్ళకిఱతెన్నెన్ఱు నిర్వహిప్పర్కళ్. అమ్మైయిమ్మలై యెన్ఱు ఒన్ఱై చొల్లక్కడవికోళితే; అనపిన్బు తిరుమలై యైప్పాడుజ్గోళ్. (వియన్తుళాయిత్యాది) ఒరుపూచ్చాడక్కడవికోళితే; అనపిన్బు, వకుత్తవనుకక్కన్తిరుత్తుళాయైచ్చూడుజ్గోళ్. (మఱ్ఱొన్ఱవిత్యాది) పాతివ్రత్యమైక్కడవికోళితే; అనపిన్బు, విరోధినిరసనశీలనానవన్ కిడన్దతిరుప్పాఱ్కడలిలేముళుకుజ్గోళ్. ౬౯

అరు.— అఱుపత్తొన్పతామ్పాట్టు.—పాతివ్రత్యమ్-అవన్ స్పర్శిత్తపూవాళియ వేఱొన్ఱు శూడామై. పూణ్డు. విడిన్ద. కొన్ఱు-ప్రాప్తమెన్ఱు. ఇతు ఇరణ్డావతుక్కు.౬౯.

పుకుమతత్తాల్ వాయ్పూశి కీళ్ తాళ్న్దు, అరువి
ఉకుమతత్తాల్ కాల్కళువి కైయాల్ —మికుమతత్తేన్
విణ్డమలర్ కొణ్డు విఱల్వేజ్గడవనైయే
కణ్డువణజ్గుమ్ కళిఱు. ౨౦.

అన్వ.— పుకు మతత్తాల్ వాయ్పూశి కీళ్ తాళ్న్దు అరువి ఉకు మతత్తాల్ కాల్ కళువి (10) మికు మతమ్ తేన్ విణ్డ మలర్ (15) కైయాల్ కొణ్డు విఱల్ వేజ్గడవనైయే కళిఱు కణ్డు వణజ్గుమ్. (22)

అర్థము.—నోటిలోఁబడుచున్న మదజలముచేత నోటినిగడిగి క్రిందఁ బడుచున్న కొండకాలువలవలెఁ గారుచున్న మదజలముచేతఁ గాళ్లు కడిగి (౧౦) మిక్కిలి మదమునుబుట్టించెడు తేనెగలదై వికసించిన పుష్పములను (౧౫)తొండముచేఁ దీసికొని మహాబలిష్ఠుఁడైన శ్రీనివాసుని ఏనుఁగు సేవించి నమస్కరించును. (౨౨) ౨౦.

వ్యా.— అవ.— ఎళుపతామ్పాట్టు.— (పుకుమతత్తాల్) అనుకూలరుడైయ దేహయాత్రైయెల్లామ్ తన్ సమాశ్రయణత్తుక్కాడలాకక్కొళ్ళు మవనుడైయ తిరుమలై యెన్గిఱతు.

(పుకుమతత్తాలిత్యాది) వాయిలే పుకుకిఱ మదజలత్తాలే వాయ్ పూశి. (కీఴ్ ఇత్యాది) కీఴ్తేత్తాఴ్ న్దవరువిపోల పుకానిన్ఱ మదజలత్తాలే కాల్ కళువి. (కైయిత్యాది) కైయాలే మిక్క మధువైయుడైత్తాయ్ అలరా నిన్ఱ పూవైక్కొణ్డు కళిఱానతు విఱల్ వేఙ్గడవనై యేకణ్డు వణఙ్గుమ్. విఱల్వేఙ్గడవనెన్ఱు, తిరుమలైయిల్ తిర్యక్కుక్కళుమ్ తన్నై వణఙ్గుమ్బడి జ్ఞానత్తైక్కొడుక్కవల్ల శక్తియైయుడైయవనెన్గిఱతు. జ్ఞానకార్యమాన సమాశ్రయణత్తై దేశవాసత్తాలే పణ్ణువిక్కుమ్. ౨౦.

అరు.— ఎఱుపత్తామ్బట్టు.— కీఴ్ త్తాఴ్ న్దవరువి . మేఘజలమ్. ౬౦.

కళిఱుముకిల్ కుత్తక్కైయెడుత్తోడి
ఒళిఱుమరుప్పొశికైయాళి—పిళిఱ
విళ, క్కొన్ఱునిన్ఱతిరుమ్ వేఙ్గడమే, మేనాళ్
కుళక్కన్ఱు కొణ్డెఱిన్దాన్ కున్ఱు. ౨౧.

అన్వ.— కళిఱు కై ఎడుత్తు ఓడి ముకిల్ కుత్త(౬) పిళిఱ విళ ఒళిఱు మరుప్పు ఒశి కై యాళి కొన్ఱు (14) నిన్ఱు అతిరుమ్ వేఙ్గడమే మేల్ నాళ్ కుళక్కన్ఱు కొణ్డు ఎఱిన్దాన్ కున్ఱు. (22)

అర్థము.— ఏనుఁగు తొండము నెత్తుకొని పఱుగెత్తి మేఘమును గ్రుద్ద (౬) (ఆయేనుఁగు) భయపడి పడునట్లు తెల్లని దన్తములను విఱిచిన తొండముగల యాళి (దానిని) చంపి(౧౪) నిలిచి గర్జించుచున్న వేఙ్కటాచలమే పూర్వకాలమందుఁ చిన్న దూడను ఎత్తి విసిరినవాని పర్వతము. (౨౨) ౨౧.

వ్యా.— ఎఱుపత్తోరామ్బట్టు — (కళిఱిత్యాది) కైయై యెడుత్తుక్కొణ్డోడి కళిఱానతు ముకిలైక్కుత్త. (ఒళిఱిత్యాది) ఆనైయినుడైయ వెణ్మరుప్పై ముఱియానిన్ఱ యాళి. కై యెడుత్తోడి యెన్ఱు యాళిక్కాకచ్చొల్లవుమామ్. (పిళిఱివిళవిత్యాది) ఆనైయానతు పిళిఱిక్కొణ్డు విళుమ్బడిక్కీడాకక్కొన్ఱు శినత్తాలేనిన్ఱ తిరానిన్ఱ తిరుమలై. (మేనాళిత్యాది) సహజశత్రుక్కళై ముడిత్తు విరోధి పోకప్పెఱ్ఱత్తెన్ఱు ఉకన్దునిఱ్కుమవనుడైయ తిరుమలైయిఱే. తిరుమలై

యిల్ పిన్నై యెన్ఱుకొణ్డు బాధకమామోవెన్నిల్ ; అగ్నీషోమీయాహిమ్సైయోపాతియిత్తే అవఱ్ఱుక్కుమ్. ౭౧.

అరు.— ఎఴుపత్తోరామ్పాట్టు.—ఒళిఱు- ఒళిర్గైయుడైయ శోమ్యం. ఇవఱ్ఱుక్కు బాధకఙ్గళుడుమో వెన్న, అవనైప్పోలే అవనూరిలుళ్ళతు మెన్గిఱార్ (సహాజళ స్రుక్కుమై యిత్యాది) ఆనాలుమ్ దివ్యదేశత్తిలే బాధకమామో వెన్నభిప్రాయమాక (అగ్నీషోమీయాదిత్యాది). ౭౧.

కున్ఱొన్ఱినాయ కుఴమకళిర్ కోల్వళైక్కై
శెన్ఱువిళైయాడుఙ్గీఙ్కుళై పోయ్—వెన్ఱు
విళఙ్గుమతికోళ్విడుక్కుమ్ వేఙ్గడమే, మేలై
ఇళఙ్గుమరర్ కోమానిడమ్. ౭౨.

అన్వ.— కున్ఱు ఒన్ఱిన ఆయ శెన్ఱు విళైయాడుమ్ కుఴమకళిర్ (7) కోల్ వళైక్కై తీ కఴై పోయ్ వెన్ఱు (14) విళఙ్గుమ్ మతి కోళ్ విడుక్కుమ్ వేఙ్గడమే (19) మేలై ఇళఙ్గుమరర్ కోమాన్ ఇడమ్. (23)

అర్థము.— వేఙ్కటాచల మొకటియే ప్రాప్యముగాఁ గలవారై వెళ్లి విహరించుచున్న కౌరవ స్త్రీలయొక్క (౭) సుందరమైన చేతులతో వంపఁబడిన అందమైన వెదురులు పోయి (రాహువును) జయించి (౧౪) ప్రకాశించుచున్న చంద్రుని భయమును పోఁగొట్టుచున్న వేఙ్కటాచలమే (౧౯) సర్వోత్తములైన నిత్యసూరులకు నిర్వాహకునిస్థలము. (౨౩)

వ్యా.— ఎఴుప త్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (కున్ఱిత్యాది) తిరుమలైక్కు కీఴ్త్తిరుప్పతియిల్ కుడిప్పతియాయ్ కుఴవరుడైయ పెణ్గళ్. (కోల్వళైక్కై యిత్యాది) కోల్వళైయై యుడైత్తాన కైయాలే శెన్ఱు విళైయాడుకిఱ కఴైయానతుపోయ్ ఉజ్వలమాన చన్ద్రనై రాహువానతు గ్రహిక్కవొణ్ణాతెన్ఱు వెన్ఱు చన్ద్రనుక్కుణ్డ వ్యసనత్తైప్పోక్కు న్తిరుమలై. పరమపదత్తిల్ తన్నోడొక్క ద్వాదశవార్షికరాన నిత్యసూరికళుక్కు శేషియానవనిడమ్. "తీఙ్కుళై" ఎన్ఱివర్కళ్ ఊఞ్జలాడుకైక్కుప్పిడిత్తు విళైయాడుమ్ మూఙ్గిలాకవుమామ్. ౭౨.

అరు.— ఎఴుప త్తిరణ్డామ్పాట్టు.— తీఙ్కుళైయెన్ఱు పాఠమాయ్, వళైక్కైయాలే ఎడుత్తు విళైయాడుకిఱ కఴైయెన్నుతల్. తీఙ్కుళై మూఙ్గిలెన్నుతల్ పిన్నై. ౭౨.

ఇడమ్వలమేళ్ పూణ్డ విరవి త్తేరోట్టి
వడముక వేఙ్గడత్తుమన్నుమ్—కుడనయన్ద
కూత్తనాయ్నిన్రాన్ కురైకழలేకూఱువతే
నాత్తన్నాలుళ్ళనలమ్. ౨౩.

అన్వ.— ఏழ్ పూణ్డ ఇరవి శేర్ ఇడమ్ వలమ్ ఓట్టి (7) వడముకమ్ వేఙ్గడత్తు మన్నుమ్ నయన్ద కుడమ్ కూత్తనాయ్ నిన్రాన (14)కురై కழల్ కూఱువతే నాతన్నాలుళ్ళ నలమ్. (19)

అర్థము.— ఏడు గుఱ్ఱములు కట్టిన సూర్యునిరథమును ఎడమప్రక్కను కుడిప్రక్కను (అన్తర్యామియై) నడిపించి (౭) యుత్తరదిక్కునందు ప్రధానమైన వేఙ్కటాచలమందునిత్యవాసముఁజేయువాఁడును ప్రేమగలవాఁడై కుంభ నర్తనముఁజేయువాఁడునై వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క (౧౪) ప్రోయుచున్న తిరువడికళును ననుసంధించుట నాలుకచేలభించెడి పురుషార్థము.(౧౯) ౨౩.

వ్యా.— ఎழுపత్తుమూన్రామ్పాట్టు.— (ఇడమిత్యాది) ఇడత్తిలుమ్ వలత్తిలుమాక ఏழுకుతిరై పూణ్డఆదిత్యనుడైయ తేరైయోట్టి. ఏழ్ పూణ్డ ఆదిత్యరథత్తై మహామేరువుక్కు వలమే ఇడమాక-మాగామాకవోట్టి యెన్నుమామ్. ఇరవియినుడైయ తేరై భారత సమరత్తిలే నడత్తి ఎన్నుమామ్. (వడముకవిత్యాది) వడక్కిల్ దిక్కిలే యుణ్డాన తిరుమలైయిలే నిత్యవాసమ్పణ్ణుకిఱ. (కుడనయన్దవిత్యాది) కుడమాడి నిన్రవనుడైయ ఆభరణవొలియై యుడైత్తాన తిరువడికళై కూఱుకై నావాల్ పడైక్కున్ సమ్పత్తు. కుడక్కూత్తాడిన విషైప్పాల్ తిరుమలైయిలేవన్దునిన్రానోప్పలే. ౨౩.

అరు.— ఎழுపత్తుమూన్రామ్పాట్టు.— వలమేయిడమాక-మహామేరువై వలమాక వరుకైయేపక్షియాక, ఇడమ్-పక్షి. భారతత్తిలుమ్ ఆదిత్యన్ తేరై నడత్తిన. కుడనయన్ద-కుడక్కూత్తైవిరుమ్బిన. ౨౩.

నలమేవలితుకోల్ నఞ్జూట్టువన్ పేయ్
నిలమేపురణ్డుపోయ్వీழ—చ్చలమేతాన్
వెఙ్కొఙ్గై యుణ్డానై మీట్టాయ్చ్చియూట్టువాన్
తన్కొఙ్గైవాయ్వైత్తాళ్ శార్న్దు. ౨౪.

అన్వ.— శలమేత్తాన్ నఞ్జు ఊట్టు వన్ పేయ్ నిలమ్ పురణ్డుపోయ్ వీఴ (8) వెమ్ కొఙ్గై ఉణ్డానై అయ్చ్చి శార్న్దు మీట్టు ఊట్టునాన్ (15) తన్ కొఙ్గై వాయ్ వైత్తాళ్ • నలమే వలితుకొల్. (20)

అర్థము.— కపటముచేత విషమును గ్రాగించుచున్న క్రూరమైన పూతన భూమియందు పొర్లిపోయి పడునట్లు (౮) క్రూరమైన స్తనమును పీల్చిన కృష్ణుని యశోదాదేవి దగ్గఱకువచ్చి మఱలించి పాలిచ్చుటకు (౧౫) తన స్తనమును వానితిరువ్వవళమునం దుంచెను. ఆహా! ఈమెప్రీతి గొప్పదికదా. (౨౦) ౭౪.

వ్యా.— ఎఴుపత్తునాలామ్పాట్టు– (నలమేవలితుకొల్) స్త్రీత్వప్రయుక్తమాన అచ్చత్తిత్తాట్టిల్ స్నేహమే వలితాకాతే, (శలమేత్తాన్ నఞ్జూట్టువన్పేయ్) తాయ్వేషత్తైక్కొణ్డు నఞ్జూట్టువతాక వన్దవలియపేయానతు. (నిలమేపురణ్డుపోయ్వీఴ) నిలత్తిలే పురణ్డువిఴున్పడిక్కెడాక. (వెఙ్కొఙ్గైయిత్యాది) విషముళ్ళైయుణ్డతుక్కు ప్పరిహారమాక అమృతత్తైయుడైత్తాన తన్ కొఙ్గైయై క్కాల్నడైతన్దు శెన్ఱు అవన్వాయిలే వైత్తాళ్. (నలమేవలితుకొల్) అచ్చముమ్ స్నేహము ముణ్డానాల్ స్నేహమ్ వలితాకాతే. ౭౪.

అరు.— ఎఴుపత్తునాలామ్పాట్టు.—శలమ్-ఛలమాయ్ కపటమెన్ఱపడి. శార్న్దు-కిట్టి. కాల్నడైతన్దు-శెన్ఱుకిట్టి ఎన్ఱపడి. ౭౪.

శార్ న్దకడుతేయ్ ప్ప త్తడావియకోట్టుచ్చివాయ్
ఊర్ న్దియఙ్గుమ్ వెణ్మతియినోఙ్గుయళై —చ్చేర్ న్దు
శినవేఙ్గై పార్క్కుఙ్తిరుమలైయే, ఆయన్
పునవేఙ్గై నాఱుమ్పొరుప్పు. ౭౫.

అన్వ.—తడావియ కోడు ఉచ్చివాయ్ అకడు తేయ్ప్ప (5) శార్న్దు ఊర్న్దు ఇయఙ్గుమ్ వెణ్ మతియిన్ (10) ఒణ్ ముయలై వేఙ్గై శేర్న్దు శినమ్ పార్క్కుమ్ తిరుమలైయే (17) ఆయన్ పునమ్ వేఙ్గై నాఱుమ్ పొరుప్పు.

అర్థము.— విశాలమైన శిఖరములయొక్క కొనలయందు గ్రిందిభాగము తేయునట్లు(౫) దగ్గఱగా మెల్లగాఁ బోవుచున్న తెల్లనైన చందమామయందలి (౧౦) కుం

దరమైన కుంజేటిని బులి సమీపించి కోపముతోఁ జూచుచున్న వేఙ్కటాద్రియే (౧౭) శ్రీకృష్ణుని వాసస్థలమై వేణై పుష్పము పరిమళించుచున్న పర్వతము.(౨౨) ౭౫.

వ్యా — ఎழுప త్తైన్దామ్పాట్టు.— (శార్ఙ్గకడు) (తడావియ కోటుచ్చివాయ్ శార్ఙ్గకడు తేయ్ప్ప) పరన్దకోడుముడియిలే కిట్టిక్కూడవయిలు తేయ్ప్ప. (ఊర్న్దియఙ్గుమ్ వెణ్మతియినోణ్మయ్యై) భోగ్యతైయాలే మెళ్ళ సఞ్చరియానిన్ఱ శిఖరత్తిలే తేయ్కైయాలే ఒళియుడైత్తాన చన్ద్రిన్పక్కల్లుయలై. (శేర్న్దిత్యాది) కిట్టిచ్చినత్తాలే పులిపడప్పార్క్కున్తిరుమలై. (ఆయ నిత్యాది) ఇడైయర్క్కు క్కాట్టిల్ మరఙ్గళుడైయ నాఱ్ఱమ్ శాల్ప్రియమితే. ౭౫.

పొరుప్పిడై యేనిన్ఱుమ్ పునల్కుళిత్తుమ్, ఐన్దు
నెరుప్పిడైయేనిఱ్కవుమ్నీర్ వేణ్డా—విరుప్పుడైయ
వెగికావేశేర్న్దానై మెయ్మ్మలర్ తూయ్క్కైతొழுతాల్
అగికావే తీవినైకళాయ్న్దు. ౭౬.

అన్వ.— పొరుప్పు ఇడైయే నిన్ఱుమ్ పునల్ కుళిత్తుమ్(5)ఐన్దు నెరుప్పు ఇడైయే నీర్ నిఱ్కవుమ్ వేణ్డా. (11) విరుప్పుడైయ వెగికావే శేర్న్దానై అయ్న్దు (15) మలర్ మెయ్ తూయ్ క్కై తొழுతాల్ తీ వినైకళ్ అగికావే. (22)

అర్థము.—పర్వత మధ్య మందుండియు తీర్థములయందు స్నానముఁజేసియు(౫) పఞ్చాగ్ని మధ్యమందు మీరు నిలువనువలదు.(౧౧) ప్రేమాస్పదమైన యథోక్తకారి సన్నిధిని చేరిన సర్వేశ్వరుని (౧౫) విచారించి పుష్పములను అనన్యప్రయోజనులై సమర్పించి నమస్కరించినయెడల చెడ్డ పాపములు నిడనాడవా?.(౨౨) ౭౬.

వ్యా.— అవ.— ఎழுపత్తాఱామ్పాట్టు.— (పొరుప్పిడై) సర్వేశ్వరన్, సంసారత్తిలేపుకున్దు తన్నుడమ్బై ప్పేణాతే నజ్కార్యమ్ శెయ్యానిన్ఱాన్; నీఙ్గళుడమ్బై * యొఱుక్కవేణ్డా వెన్గిఱార్.

(పొరుప్పిత్యాది) పనినాళ్ మలైకళిల్ పోయ్క్కైకళిలే పుక్కుక్కుళిత్తు. (ఐన్దిత్యాది) కోడైనాళ్ పఞ్చాగ్నిమధ్యస్థనాయ్ నిఱ్కవేణ్డా. (విరుప్పిత్యాది) విరుమ్బప్పడువతాన తిరువెగికావిలే శేర్న్ద

* ఒఱుక్క - కష్టపఱచ

వనై. (మెయ్మ్మలరిత్యాది) అనన్యప్రయోజనమాయ్ పుష్పాద్యుపకరణఙ్గళై క్కొణ్డు. (అయ్న్దు) అనుసన్ధిత్తు క్కైకూప్పుతాల్, అచేతనమాన కొడియపాపఙ్గళ్ తాన్ తన్నై యాశ్రయిక్కనిఙ్క వల్లో? తీవినైకళ్ తానే అరాక్న్దు నమక్కు. నిలమన్నైను పోకావో వెన్నుమామ్. "వృష్టిప్రతీక్షాశ్శాలయః" ఎన్నుమ్ న్యాయత్తాలే "శుమ్మైనా తేకై విట్టోడిత్తూఱుకళ్ పాయ్న్దనవే" ఎన్గిఅపడియే. ౭౬

అరు.— ఎళూపత్తాఱామ్బాట్టు.— శాలయః- సస్యఙ్గళాన వైకళ్ వర్షత్తైప్పార్క్కుమాప్పోలే పాపఙ్గళుమివనైవిట్టుప్పోక్కైక్కు- భగవత్సమాశ్రయణత్తై ప్పార్త్తుక్కొణ్డిరుక్కుమ్. ఆగిశావే- కిట్టావే. ఆయ్న్దు-ఇరణ్డిడత్తిలుమన్వయమ్. ౭౬.

ఆయ్న్దవరుమత్తైయోన్ నాన్ముకత్తోన్ నన్కు-అఙ్గిల్
వాయ్న్దకుళవియాయ్ వాళరక్కన్—ఏయ్న్ద
ముడిప్పోతుమూన్ఱేళ్ ఎణ్ణినాన్, ఆర్న్ద
అడిప్పోతునఙ్గట్కరణ్. ౭౭.

అన్వ.— ఆయ్న్ద అరు మఱైయోన్ నాన్ముకత్తోన్ నల్ కుఙ్గిల్ వాయ్న్ద కుళవియాయ్ (8) వాళ్ అరక్కన్ ఏయ్న్ద పోతు ముడి మూన్ఱుఏళూఎన్ఱు ఎణ్ణినాన్ ఆర్న్ద పోతు అడి నఙ్గళుక్కు అరణ్.(20)

అర్థము.— విచారింపఁబడిన దుర్లభమైన వేదములుగల చతుర్ముఖునియొక్క సుందరమైన యొడలియందుఁ బవ్వళించిన బిడ్డయై, (౮) కత్తిగల రావణునియొక్క కోయఁదగిన పుష్పమువంటి శిరస్సులను మూడు ఏడు (పది)అని యెంచినవానియొక్క భాగ్యమైన పుష్పమువంటి తిరువడియే మనకు రక్షకము. (౨౦) ౭౭.

వ్యా.— అవ.— ఎళుపత్తేళామ్బాట్టు.— (ఆయ్న్దవరుమఱైయోన్) కీళ్ సర్వేశ్వరనై ఆశ్రయిక్కవే ఉఙ్గళ్ పాపఙ్గళెల్లామ్ పోమెన్ఱతు; ఇతిల్ అళవుడైయరాన బ్రహ్మాదికళుక్కు వన్తకేడాకప్పుక్కాల్ పరిహరిప్పానవనెన్గిఱతు.

(ఆయ్న్దవిత్యాది) సర్వేశ్వరనాలే ఓతువిక్కప్పట్ట వేదార్థనిరూపణమ్పణ్ణ వల్ల బ్రహ్మావినుడైయ కుఙ్గిలే. స్వాభావికమాన శేషి

త్వమిల్లామైయాలే పుతుక్కుమ్బిడై క్కణ్డిఉమాన్దు తజ్గళనర్థమతి యాతే రావణనుక్కు త్తెడుత్తెల్లామ్ కొడుక్కప్పుక, ఇవనాలే నోవు పట్టాలుమ్ నమ్ముడై యపాడేయిత్తే ఇవర్ కళ్ వన్దు విఝువతెన్రుపార్త్తు, (వాయ్న్దకుఝవియాయ్) అఝకియపిళ్ళైయాయ్. (వాళరక్కన్) సాయుధనాన రాక్షసనుడైయ తలైకళై మాగ్ధ్యత్తాలే మూన్రెణ్ణెణ్ణ నవనుడైయ అపేక్షితత్తై చ్చెయ్యవల్లాయ్ భోగ్యమాన తిరువడికళ్ నమక్కురక్షై. ౩౭.

అరు.— ఎఝువత్తేఝామ్బట్టు.— వళికేడాక- దుర్మార్గరాక పుక్కాల్; తప్పు వరప్పుక్కాలెన్లపడి. తెడుత్తెల్లామ్ - అవనవన్ అపేక్షిత్తతెల్లామ్, అర్న్దవడి-అరుకై- పూర్ణమాయ్, అవరవర్ అపేక్షిత్తతైక్కొడుక్క వల్లాకై. ౭౭.

అరణానమక్కెన్రు మాఝివలవన్
మురణాళ్ వలమ్శుఝిన్దమొయ్మ్బన్—శరణామేల్
ఏతుకతియేతునిలై యేతుపిఱప్పెన్నాతే
ఓతుకతిమాయనై యేయోర్త్తు. ౭౮.

అన్వ.— ఆఝి వలవన్ మురన్ నాళ్ వలమ్ శుఝిన్ద మొయ్మ్బన్ (7) శర ణామేల్ కతి ఏతు నిలై ఏతు పిఱప్పు ఏతుఎన్నాతే(15) నమక్కు ఎన్రుమ్ అరణామ్ మాయవనై యే కతి ఓర్త్తు ఓతు. (22)

అర్థము.— చక్రాయుధమును కుడిచేతిలోధరించినవాఁడును మురాసురునికి ఆయుస్సుచేవచ్చిన బలమునుఁ బోఁగొట్టిన బలిష్ఠుఁడునైన శ్రీకృష్ణుఁడు(౭) రక్షకుఁడైన యెడల మన జ్ఞాన మెట్టిది! ఆచార మెట్టిది! జన్మ మెట్టిదని విచారించక యే మనకు ఎల్లప్పు డును రక్షకుఁడగును(గనుక)ఆశ్చర్యభూతుఁడైనసర్వేశ్వరునే యుపాయముగాఁ దలఁచి అనుసంధింపుము. (౨౨) ౭౮.

వ్యా.— అవ.— ఎఝుప త్తెట్టామ్బట్టు.— (అరణామ్) అవన్ సర్వరక్షకనాకిలుమ్ నమ్ముడై య జ్ఞానవృత్తజన్మజ్గళినుడైయ కొల్లై పార్క్కవేణ్డావోవెన్నిల్ వేణ్డావెన్గిఱతు.

(అరణామిత్యాది) సర్వశక్తినమక్కురక్షైయామ్. వలవరు కేతిరు వాఝిపిడిక్కుమవనోబ్లేకాణుమ్ రక్షకనావాన్. తనై ౨ప్పురస్కరిత్తిత్తే

“ మాశుచః ” ఎన్ఱతు, ఇవనుక్కైయ అహమ్బుద్ధి శోకనిమిత్తమ్; అవనుడైయ అహమ్ బుద్ధి శోకనివర్తకమ్. (మురనాళ్ వలఞ్జుళిన్ద మొయ్మ్బ్ర) విరోధియైప్పోక్కి రక్షిక్కవల్ల నెన్నుమిడత్తై యుపపాదిక్కిఱతు. మురనుడైయ ఆయుస్సాకిఱ మిడుక్కై ముడిక్కవల్ల మిడుక్కన్. (శరణామేలిత్యాది) అవన్ రక్షకనామిడత్తిల్ జ్ఞానమేతు, వృత్తమేతు, జన్మమేతు, ఎన్ఱారాయాతే. (ఆశ్రితవలవనరణామ్) ఆశ్రయణీయనామ్. “ సమోహంసర్వభూతేషు నమేద్వేష్యోస్తినప్రియః ”. “ మేపిస్యుః పాపయోనయః ” “ ఎత్తనైనలన్దానిలాతశణ్డాళ శణ్డాళర్ కళాకిలుమ్ ”, (ఓతుకతిమాయనైయేయోర్త్త) శరణ్యానాయాశ్చర్యభూతనానవనై అనుసన్ధిత్తు అవన్ తిరునామఙ్గళైచ్చొల్లు. ౨౮.

అను.—ఎఱ్పన్త్తామ్మ్పట్టు.—శక్తియైశొట్టియేరక్షిప్పతో పెన్న ఆరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తనైన్నయిత్యాది). ఈశ్వరనివనుడై యజ్ఞానవృత్తఙ్గళై ఆరాయాతేరక్షకనామెన్నుమతుక్కుప్రమాణమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సమోహమిత్యాది). గతి-శరణ్యన్. ౨౮.

ఓర్ త్తమనత్తరా యైన్దడక్కియారాయ్న్దు
పేర్త్తాల్ పిఱప్పేఴుమ్ పేర్క్కలామ్— కార్త్త
విరైయాన్ నఱున్దుళాయ్ వీఙ్గోతమేని
నిరైయారమార్పనైయేనిన్ఱు. ౨౯.

అన్వ.— కార్త్త విరై ఆర్ నఱు తుళాయ్ (5) వీఙ్గు ఓతమ్ మేని నిరై ఆరమ్ మార్పనై యే (11) నిన్ఱు ఓర్త్త మనత్తరాయ్ ఐన్దు అడక్కి ఆరాయ్న్దు పేర్త్తాల్ ఏఴ్ పిఱప్పుమ్ పేర్క్కలామ్. (21)

అర్థము.— పచ్చనివర్ణముగలదై పరిమళముతో నిండియున్నదై అందమైయుండెడి తిరుత్తుళాయిగలవాఁడును(౫)ఉప్పొంగుచున్న సముద్రమువంటి తిరుమేనుగలవాఁడును సొగసైన హారములను వక్షస్థలమునందుఁగలవాఁడునునైన సర్వేశ్వరునే(౧౧) స్థిరులైయుండి ధ్యానించెడు మనస్సుగలవారై పఞ్చేన్ద్రియములను జయించి విషయములందుండి మరలించినయెడల పైపైనవచ్చెడు జన్మములను పోఁగొట్టుకొనవచ్చును (౨౧) ౨౯.